

NOVA VULGATA PSALTER WITH ACCENT MARKS

Editio typica altera, 1979

PSALMUS 1

1 Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum
et in via peccatórum non stetit
et in convéntu derisórum non sedit,
2 sed in lege Dómini volúntas eius,
et in lege eius meditátur die ac nocte.
3 Et erit tamquam lignum plantátum secus decúrsus aquárum,
quod fructum suum dabit in témpore suo;
et fólium eius non défluet,
et ómnia, quæcúmque fáciat, prosperabúntur.
4 Non síc impii, non sic,
sed tamquam pulvis, quem próicit ventus.
5 Ideo non consúrgent ímpii in iudício,
neque peccatóres in concílio iustórum.
6 Quóniam novit Dóminus viam iustórum,
et iter impiórum períbit.

PSALMUS 2

1 Quare fremuérunt gentes,
et pópuli meditáti sunt inánia?
2 Astitérunt reges terræ,
et príncipes convenérunt in unum
advérsus Dóminum et advérsus christum eius:
3 “ Dirumpámus víncula eórum
et proiciámus a nobis iugum ipsórum! ”.
4 Qui hábitat in cælis, irridébit eos,
Dóminus subsannábit eos.
5 Tunc loquétur ad eos in ira sua
et in furóre suo conturbábit eos:
6 “ Ego autem constítui regem meum super Sion, montem sanctum meum! ”.
7 Prædicábo decretum eius.
Dóminus dixit ad me: “ Filius meus es tu;
ego hódie génuí te.
8 Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam
et possessiónem tuam términos terræ.
9 Reges eos in virga férrea
et tamquam vas figuli confrínges eos ”.
10 Et nunc, reges, intelligíte;
erudímini, qui iudicátis terram.
11 Servíte Dómino in timóre
et exsultáte ei cum tremóre.
12 Apprehéndite disciplínam, ne quándo irascátur,

et pereátis de via,
cum exárserit in brevi ira eius.
Beáti omnes, qui confídunt in eo.

PSALMUS 3

1 PSALMUS. David, cum fugit a filio suo Absalom.
2 Domine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me?
Multi insúrgunt advérsum me,
3 multi dicunt ánimæ meæ:
“ Non est salus ipsi in Deo ”.
4 Tu autem, Dómine, protéctor meus es,
glória mea et exáltans caput meum.
5 Voce mea ad Dóminum clamávi,
et exaudívit me de monte sancto suo.
6 Ego obdormívi et soporátus sum,
exsurrexi, quia Dóminus suscepit me.
7 Non timébo mília pópuli circumdántis me.
Exsúrge, Dómine salvum me fac, Deus meus;
8 quóniam tu percussísti in maxíllam omnes adversántes mihi,
dentes peccatórum contrivísti.
9 Dómini est salus,
et super pópulum tuum benedíctio tua.

PSALMUS 4

1 Magistro chori. Fidibus. PSALMUS. David.
2 Cum invocárem, exaudívit me Deus iustítiae meæ.
In tribulatióne dilatásti mihi;
miserére mei et exáudi oratióne meam.
3 Filii hóminum, úsquequo gravi corde?
Ut quid dilígitis vanitátem et quæritis mendácium?
4 Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum;
Dóminus exáudiet, cum clamávero ad eum.
5 Irascímini et nolíte peccáre;
loquímini in córdibus vestris,
in cubílibus vestris et conquiescite.
6 Sacrificáte sacrificium iustítiae
et speráte in Dómino.
7 Multi dicunt: “ Quis osténdit nobis bona? ”.
Leva in signum super nos lumen vultus tui, Dómine!
8 Maiórem dedísti lætítiam in corde meo,
quam cum multiplicántur fruméntum et vinum eórum.
9 In pace in idípsum dórmiam et requiescam,
quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe constituísti me.

PSALMUS 5

1 Magistro chori. Ad tibias. PSALMUS. David.

2 Verba mea áuribus pécipe, Dómine;
intéllege gémitum meum.
3 Inténde voci clamóris mei,
rex meus et Deus meus.
4 Quóniam ad te orábo, Dómine,
mane exáudies vocem meam;
mane astábo tibi et exspectábo.
5 Quóniam non Deus volens iniquitátem tu es;
neque habitábit iuxta te malígnus,
6 neque permanébunt iniústi ante óculos tuos.
7 Odísti omnes, qui operántur iniquitátem,
perdes omnes, qui loquúntur mendácium;
virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus.
8 Ego autem in multítudine misericórdiæ tuæ
introíbo in domum tuam;
adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.
9 Dómine, deduc me in iustítia tua propter inimícos meos,
dírige in conspéctu meo viam tuam.
10 Quóniam non est in ore eórum véritas,
cor eórum fóvea;
sepúlcrum patens est guttur eórum,
mólliunt linguas suas.
11 Iúdica illos, Deus; décidant a cogitatióibus suis;
secúndum multítudinem impietátum eórum expélle eos,
quóniam irritavérunt te, Dómine.
12 Et omnes, qui sperant in te,
læténtur, in ætérnum exsúltent.
Obumbrábis eis, et gloriabúntur in te,
qui díligunt nomen tuum;
13 quóniam tu benedíces iusto, Dómine,
quasi scuto, bona voluntáte coronábis eum.

PSALMUS 6

1 Magistro chori. Fidibus. Super octavam. PSALMUS. David.
2 Domine, ne in furóre tuo árguas me
neque in ira tua corrípias me.
3 Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum;
sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.
4 Et ánima mea turbáta est valde,
sed tu, Dómine, úsquequo?
5 Convértere, Dómine, éripe ánimam meam;
salvum me fac propter misericórdiam tuam.
6 Quóniam non est in morte, qui memor sit tui;
in inférno autem quis confitébitur tibi?
7 Laborávi in gémitu meo,
lavábam per síngulas noctes lectum meum;

lácrimis meis stratum meum rigábam.
8 Turbátus est a mærore óculus meus,
inveterávi inter omnes inimícos meos.
9 Discédite a me, omnes, qui operámini iniquitátem,
Quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.
10 Exaudívit Dóminus deprecationem meam,
Dóminus orationem meam suscepit.
11 Erubéscant et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei;
convertántur et erubéscant valde velóciter.

PSALMUS 7

1 Lamentatio David, quam cantavit Domino propter Chus Beniaminitam.
2 Domine Deus meus, in te sperávi;
salvum me fac ex ómnibus persecúentibus me et líbera me,
3 ne quándo rápiat ut leo ánimam meam
discérpens, dum non est qui salvum fáciat.
4 DoImine Deus meus, si feci istud,
si est iníquitas in mánibus meis,
5 si réddidi retribuénti mihi mala
et exspoliávi inimícum meum dimíttens inánem,
6 persecúatur inimícus ánimam meam et comprehéndat
et concúlcet in terra vitam meam
et glóriam meam in púlverem dedúcat.
7 Exsúrge, Dómine, in ira tua
et exaltáre contra indignatióem inimicórum méorum
et exsúrge, Deus meus, in iudício, quod mandásti.
8 Et synagóga populórum circúmdabit te,
et super hanc in altum regrédere:
9 Dóminus iúdicat pópulos.
Iúdica me, Dómine, secúndum iustítiam meam
et secúndum innocéntiam meam, quæ est in me.
10 Consumátur nequítia peccatórum;
et iustum confírma:
scrutans corda et renes Deus iustus.
11 Adiutórium meum apud Deum,
qui salvos facit rectos corde.
12 Deus iudex iustus,
fortis, iráscens per síngulos dies.
13 Nonne íterum gládium suum exácuít,
arcum suum teténdit et parávit illum?
14 Et parávit sibi vasa mortis,
sagíttas suas ardéntes effécit.
15 Ecce partúriit iniustítiam,
concépit dolórem et péperit iniquitátem;
16 lacum apéruit et effódit eum
et incidit in fóveam, quam fecit.

17 Convertétur dolor eius in caput eius,
et in vérticem ipsíus iníquitas eius descéndet.
18 Confitébor Dómino secúndum iustítiam eius
et psallam nómini Dómini Altíssimi.

PSALMUS 8

1 Magistro chori. Ad modum cantici " Torcularia... ". PSALMUS. David.
2 Domine, Dóminus noster,
quam admirábile est nomen tuum in univérsta terra,
quóniam eleváta est magnificéntia tua super cælos.
3 Ex ore infántium et lactántium perfecísti laudem
propter inimícos tuos,
ut déstruas inimícum et ultórem.
4 Quando vídeo cælos tuos, ópera digitórum tuórum,
lunam et stellas, quæ tu fundásti,
5 quid est homo, quod memor es eius,
aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?
6 Minuísti eum paulo minus ab ángelis,
glória et honóre coronásti eum
7 et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subiecísti sub pédibus eius:
8 oves et boves univérsas,
ínsuper et pécora campi,
9 vólucres cæli et pisces maris,
quæcúmque perámbulant sémitas maris.
10 Dómine, Dóminus noster,
quam admirábile est nomen tuum in univérsta terra!

PSALMUS 9

1 Magistro chori. Ad modum cantici " Mut labben ". PSALMUS. David.
2 ALEPH. Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo,
narrábo ómnia mirabília tua.
3 Lætábor et exultábo in te,
psallam nómini tuo, Altíssime.
4 BETH. Cum convertúntur inimíci mei retrórsu,
infirmántur et péreunt a fácie tua.
5 Quóniam fecísti iudícium meum et causam meam,
sedísti super thronum, qui iúdicas iustítiam.
6 GHIMEL. Increpásti gentes, perdidísti ímpium;
nomen eórum delésti in ætérnum et in sæculum sæculi.
7 Inimíci defecerunt, solitúdines sempitérnæ factæ sunt;
et civitátes destruxísti: périit memória eórum cum ipsis.
8 HE. Dóminus autem in ætérnum sedébit,
parávit in iudícium thronum suum;
9 et ipse iudicábit orbem terræ in iustítia,
iudicábit pópulos in æquitáte.

10 VAU. Et erit Dóminus refúgium opprésso,
refúgium in opportunitátibus, in tribulatióne.
11 Et sperent in te, qui novérunt nomen tuum,
quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine.
12 ZAIN. Psállite Dómino, qui hábitat in Sion;
annuntiáte inter gentes stúdia eius.
13 Quóniam requírens sánguinem recordátus est eórum,
non est oblítus clamórem páuperum.
14 HETH. Miserére mei, Dómine;
vide afflictiónem meam de inimícis meis,
qui exáltas me de portis mortis,
15 ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion,
exsúltem in salutári tuo.
16 TETH. Infíxæ sunt gentes in fóvea, quam fecérunt;
in láqueo isto, quem abscondérunt,
comprehénsus est pes eórum.
17 Manifestávit se Dóminus iudícium fáciens;
in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.
18 IOD. Converténtur peccatóres in inférnum,
omnes gentes, quæ obliviscúntur Deum.
19 CAPH. Quóniam non in finem oblívio erit páuperis;
exspectatio páuperum non períbit in ætérnum.
20 Exsúrge, Dómine, non confortétur homo;
iudicéntur gentes in conspéctu tuo.
21 Constítue, Dómine, terrórem super eos;
sciant gentes quóniam hómnes sunt.

PSALMUS 10 (Vg 9, 22-39)

1 LAMED. Ut quid, Dómine, stas a longe,
abscondís te in opportunitátibus, in tribulatióne?
2 Dum supérbit, ímpius inséquitur páuperem;
comprehendántur in consíliis, quæ cógitant.
3 Quóniam gloriátur peccátor in desidériis ánimæ suæ,
et avárus sibi benedícit.
4 NUN. Spernit Dóminum peccátor in arrogántia sua:
“ Non requíret; non est Deus ”.
5 Hæ sunt omnes cogitatiónes eius;
prosperántur viæ illíus in omni témpore.
Excélsa nimis iudícia tua a fácie eius;
omnes inimícos suos aspernátur.
6 Dixit enim in corde suo: “ Non movébor;
in generatióne et generatióne ero sine malo ”.
7 PHE. Cuius maledictióne os plenum est et frauduléntia et dolo,
sub lingua eius labor et nequítia.
8 Sedet in insídiis ad vicos,
in occúltis interfícit innocéntem.

9 SADE. Oculi eius in páuperem respíciunt;
insidiátur in abscondito quasi leo in spelúnca sua.
Insidiátur, ut rápiat páuperem;
rapit páuperem, dum átrahit in láqueum suum.
10 Irruit et inclínat se, et míseri cadunt
in fortitúdine brachiórum eius.
11 Dixit enim in corde suo: “ Oblítus est Deus;
avértit fáciem suam, non vidébit in finem ”. -
12 COPH. Exsúrge, Dómine Deus, exálta manum tuam,
ne obliviscáris páuperum.
13 Propter quid spernit ímpius Deum?
Dixit enim in corde suo: “ Non requíres ”.
14 RES. Vidísti: tu labórem et dolórem consíderas,
ut tradas eos in manus tuas.
Tibi derelíctus est pauper,
órphano tu factus es adiútor.
15 SIN. Cóntere bráchium peccatóris et malígni;
quæres peccátum illíus et non invénies.
16 Dóminus rex in ætérnum et in sæculum sæculi:
perierunt gentes de terra illíus.
17 TAU. Desidérium páuperum exaudísti, Dómine;
confirmábis cor eórum, inténdes aurem tuam
18 iudicáre pupíllo et húmili,
ut non appónat ultra indúcere timórem homo de terra.

PSALMUS 11 (10)

1 Magistro chori. David.
In Dómino confído, quómodo dícitis ánimæ meæ:
“ Trásmigra in montem sicut passer!
2 Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum,
paravérunt sagíttas suas super nervum,
ut sagíttent in obscúro rectos corde.
3 Quando fundaménta evertúntur,
iustus quid fáciat? ”.
4 Dóminus in templo sancto suo,
Dóminus, in cælo sedes eius.
Oculi eius in páuperem respíciunt,
pálpebræ eius intérogant fílios hóminum.
5 Dóminus intérogat iustum et ímpium;
qui autem dñligit iniquitátem, odit ánima eius.
6 Pluet super peccatóres carbónes ignis et sulphur;
et spíritus procellárum pars cálicis eórum.
7 Quóniam iustus Dóminus et iustítias diléxit,
recti vidébunt vultum eius.

PSALMUS 12 (11)

1 Magistro chori. Super octavam. PSALMUS. David.

2 Salvúm me fac, Dómine, quóniam defécit sanctus,
quóniam deminúti sunt fidéles a fíliis hóminum.

3 Vana locúti sunt unusquísque ad próximum suum;
in lábiis dolósis, in dúplici corde locúti sunt.

4 Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa
et linguam magníloquam.

5 Qui dixerunt: “ Lingua nostra magnificábimur,
lábia nostra a nobis sunt;
quis noster dóminus est? ”.

6 “ Propter misériam ínopum et gémitum páuperum,
nunc exsúrgam, dicit Dóminus;
ponam in salutári illum, quem despíciunt ”.

7 Elóquia Dómini elóquia casta,
argéntum igne examinátum, separátum a terra,
purgátum séptuplum.

8 Tu, Dómine, servábis nos et custódies nos
a generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant,
cum exaltántur sordes inter filios hóminum.

PSALMUS 13 (12)

1 Magistro chori. PSALMUS. David.

2 Usquequo, Dómine, obliviscéris me in finem?

Usquequo avértes fáciem tuam a me?

3 Usquequo ponam consília in ánima mea,
dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me?

4 Réspice et exáudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne quando obdórmiam in morte,

5 ne quando dicat inimícus meus: “ Præválui advérsus eum! ”;
neque exsúltent, qui tríbulant me, si motus fúero.

6 Ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exsultábit cor meum in salutári tuo;

cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi.

PSALMUS 14 (13)

1 Magistro chori. David.

Dixit insípiens in corde suo: “ Non est Deus ”.

Corrúpti sunt et abominatiónes operáti sunt;
non est qui fáciat bonum.

2 Dóminus de cælo prospéxit super fílios hóminum,
ut vidéret si est intéllegens aut requírens Deum.

3 Omnes declinavérunt, simul corrúpti sunt;
non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

4 Nonne scient omnes, qui operántur iniquitátem,

qui dévorant plebem meam sicut escam panis?
Dóminum non invocavérunt;
5 illic trepidavérunt timóre,
quóniam Deus cum generatióne iusta est.
6 Vos consílium ínopis confundétis,
Dóminus autem spes eius est.
7 Quis dabit ex Sion salutáre Israel?
Cum convérterit Dóminus captivitátem plebis suæ,
exsultábit Iacob, et lætábitur Israel.

PSALMUS 15 (14)

1 PSALMUS. David.

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo?
Quis requiészet in monte sancto tuo?
2 Qui ingréditur sine mácula et operátur iustítiam,
qui lóquitur veritátem in corde suo,
3 qui non egit dolum in lingua sua
nec fecit próximo suo malum
et oppróbrium non íntulit próximo suo.
4 Ad níhilum reputátus est in conspéctu eius malígnus,
timéntes autem Dóminum gloríficat.
Qui iurávit in detriméntum suum et non mutat,
5 qui pecúniam suam non dedit ad usúram
et múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, non movébitur in ætérnum.

PSALMUS 16 (15)

1 Miktam. David.

Consérva me, Deus, quóniam sperávi in te.
2 Dixi Dómino: “ Dóminus meus es tu, bonum mihi non est sine te ”.
3 In sanctos, qui sunt in terra, ínclitos viros,
omnis volúntas mea in eos.
4 Multiplicántur dolóres eórum, qui post deos aliénos acceleravérunt.
Non effúndam libatiónes eórum de sanguínibus
neque assúmam nómina eórum in lábiis meis.
5 Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei:
tu es qui détines sortem meam.
6 Funes cecidérunt mihi in præcláris;
ínsuper et heréditas mea speciósa est mihi.
7 Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum;
ínsuper et in nóctibus erudiérunt me renes mei.
8 Proponébam Dóminum in conspéctu meo semper;
quóniam a dextris est mihi, non commovébor.
9 Propter hoc lætátum est cor meum,
et exsultavérunt præcórdia mea;
ínsuper et caro mea requiészet in spe.

10 Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno
nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

11 Notas mihi fácies vias vitæ,
plenitúdinem lætítiæ cum vultu tuo,
delectatiónes in délixtera tua usque in finem.

PSALMUS 17 (16)

1 Precatio. David.

Exáudi, Dómine, iustítiam meam,
inténde deprecatióem meam.
Auribus pércipe oratióem meam, non in lábiis dolósis.

2 De vultu tuo iudícium meum pródeat;
óculi tui videant æquitátes.

3 Proba cor meum et vísita nocte;
igne me exámina, et non invénies in me iniquitátem.

4 Non transgréditur os meum ad ópera hóminum,
propter verba labiórum tuórum custodívi me a viis violénti.

5 Rétime gressus meos in sémitis tuis,
ut non moveántur vestígia mea.

6 Ego ad te clamávi, quóniam exáudis me, Deus;
inclína aurem tuam mihi et exáudi verba mea.

7 Mirífica misericórdias tuas,
qui salvos facis ab insurgéntibus
sperantes in délixtera tua.

8 Custódi me ut pupíllam óculi,
sub umbra alárum tuárum prótege me

9 a fácie impiórum, qui me afflixérunt.
Inimíci mei in furóre circumdedérunt me,

10 ádipem suum conclusérunt;
os eórum locútum est supérbiam.

11 Incedéntes nunc circumdedérunt me,
óculos suos statuérunt prostérnere in terram.

12 Aspéctus eórum quasi leónis paráti ad prædam
et sicut cá tuli leónis recubántis in ábditis.

13 Exsúrge, Dómine, præveni eum, supplánta eum;
éripe ánimam meam ab impio frámea tua,

14 a mórtuis manu tua, Dómine,
a mórtuis, quorum defécit pórtio vitæ.

De recónditis tuis adímpleas ventrem eórum,
Saturéntur fílii et dimíttant relíquias párvulis suis.

15 Ego autem in iustítia vidébo fáciem tuam;
satiábor, cum evigilávero, conspéctu tuo.

PSALMUS 18 (17)

1 Magistro chori. David, sérvus Dómini,
qui locútus est ad Dóminum verba huius cantíci,

quando Dóminus eum liberavérat
e potestáte omnium inimícorum suórum
2 et e manu Saul. Dixit igitur:
Diligam te, Dómine, fortitúdo mea.
3 Dómine, firmaméntum meum et refúgium meum et liberátor meus;
Deus meus, adiútor meus, et sperábo in eum;
protéctor meus et cornu salútis meæ et suscéptor meus.
4 Laudábilem invocábo Dóminum,
et ab inimícis meis salvus ero.
5 Circumdedérunt me fluctus mortis,
et torréntes Bélial conturbavérunt me;
6 funes inférni circumdedérunt me,
præoccupavérunt me láquei mortis.
7 In tribulatióne mea invocávi Dóminum
et ad Deum meum clamávi;
exaudívit de templo suo vocem meam,
et clamor meus in conspéctu eius introívit in aures eius.
8 Commóta est et contrémuit terra;
Fundaménta móntium concússa sunt
et commóta sunt, quóniam irátus est.
9 Ascéndit fumus de náribus eius,
et ignis de ore eius dévorans;
carbónes succénsi processérunt ab eo.
10 Inclinávit cælos et descéndit,
et calígo sub pédibus eius.
11 Et ascéndit super cherub et volávit,
Ferebátur super pennas ventórum.
12 Et pósuit ténebras latíbulum suum,
in circúitu eius tabernáculum eius,
tenebrósa aqua, nubes áeris.
13 Præ fulgóre in conspéctu eius nubes transiérunt,
grando et carbónes ignis.
14 Et intónuit de cælo Dóminus,
et Altíssimus dedit vocem suam:
grando et carbónes ignis.
15 Et misit sagíttas suas et dissipávit eos,
fúlgura iecit et conturbávit eos.
16 Et apparuérunt fontes aquárum,
et reveláta sunt fundaménta orbis terrárum
ab increpatióne tua, Dómine,
ab inspiratióne spíritus iræ tuæ.
17 Misit de summo et accépit me
et assúpsit me de aquis multis;
18 erípuit me de inimícis meis fortíssimis
et ab his, qui odérunt me,
quóniam confortáti sunt super me.

19 Oppugnavérunt me in die afflictiónis meæ,
et factus est Dóminus fulciméntum meum;
20 et edúxit me in latitúdinem,
salvum me fecit, quóniam vóluit me.
21 Et retríbuet mihi Dóminus secúndum iustítiam meam
et secúndum puritátem mánuum meárum reddet mihi,
22 quia custodívi vias Dómini
nec ímpie recéssi a Deo meo.
23 Quóniam ómnia iudícia eius in conspéctu meo,
et iustítias eius non réppuli a me;
24 et fui immaculátus cum eo
et observávi me ab iniquitáte.
25 Et retríbuit mihi Dóminus secúndum iustítiam meam
et secúndum puritátem mánuum meárum
in conspéctu oculórum eius.
26 Cum sancto sanctus eris
et cum viro innocénte ínnocens eris
27 et cum elécto eléctus eris
et cum pervérso cállidus eris.
28 Quóniam tu pópulum húmílem salvum fácies
et óculos superbórum humiliábis.
29 Quóniam tu accéndis lucérnam meam, Dómine;
Deus meus illúminat ténebras meas.
30 Quóniam in te aggrédíar hóstíum turmas
et in Deo meo transíliam murum.
31 Deus, impollúta via eius,
Elóquia Dómini igne examináta;
Protéctor est ómnium sperántium in se.
32 Quoníam quis Deus præter Dóminum?
Aut quæ munítio præter Deum nostrum?
33 Deus, qui præcínxit me virtúte
et pósuit immaculátam viam meam;
34 qui perfécit pedes meos tamquam cervórum
et super excélsa státuit me;
35 qui docet manus meas ad proélium,
et tendunt arcum áreum bráchia mea.
36 Et dedísti mihi scutum salútis tuæ,
et délixtera tua suscepit me,
et exaudítio tua magnificávit me.
37 Dilatásti gressus meos subtus me,
et non sunt infirmáta vestígia mea.
38 Persequébar inimícos meos et comprehendébam illos
et non convertébar, donec defícerent.
39 Confringébam illos, nec póterant stare,
cadébant subtus pedes meos.
40 Et præcínxísti me virtúte ad bellum

et supplantásti insurgéntes in me subtus me.
41 Et inimícos meos dedísti mihi dorsum
et odiéntes me disperdidísti.
42 Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret,
ad Dóminum, nec exaudívit eos.
43 Et commínui eos ut púlverem ante fáciem venti,
ut lutum plateárum contrívi eos.
44 Eripuísti me de contradiccionibus pópuli,
constituísti me in caput géntium.
Pópulus, quem non cognóvi, servívit mihi,
45 in audítu auris obcædivit mihi.
Filií aliéni blandíti sunt mihi,
46 filii aliéni inveteráti sunt,
Contremuérunt in ábditis suis.
47 Vivit Dóminus, et benedíctus Adiútor meus,
et exaltétur Deus salútis meæ.
48 Deus, qui das vindíctas mihi
et subdis pópulos sub me,
liberátor meus de inimícis meis iracúndis;
49 et ab insurgéntibus in me exáltas me,
a viro iniquo éripis me.
50 Proptérea confitébor tibi in natióibus, Dómine,
et nómini tuo psalmum dicam,
51 magníficans salútes regis sui
et fáciens misericórdiam christo suo
David et sémini eius usque in sæculum.

PSALMUS 19 (18)

1 Magistro chori. PSALMUS. David.
2 Cæli enárrant glóriam Dei,
et ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum.
3 Dies diéi erúctat verbum,
et nox nocti índicat sciéntiam.
4 Non sunt loquélæ neque sermónes,
quorum non intellegántur voces:
5 in omnem terram exívit sonus eórum,
et in fines orbis terræ verba eórum.
6 Soli pósuit tabernáculum in eis,
et ipse, tamquam sponsus procédens de thálamó suo,
exultávit ut gigas ad curréndam viam.
7 A finibus cælórum egréssio eius,
et occúrsus eius usque ad fines eórum,
nec est quod se abscondat a calóre eius.
8 Lex Dómini immaculáta, reficiens ánimam,
testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.
9 Iustitiæ Dómini rectæ, lætificántes corda,

præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

10 Timor Dómini mundus, pérmanens in sǎculum sǎculi;
iudícia Dómini vera, iusta ómnia simul,

11 desiderábilia super aurum et lápidem pretiósus multum,
et dulcíora super mel et favum stillántem.

12 Etenim servus tuus erudítur in eis;
in custodiéndis illis retribútio multa.

13 Erróres quis intéllegit?

Ab occúltis munda me

14 et a supérbia custódi servum tuum, ne dominétur mei,

Tunc immaculátus ero

et emundábor a delícto máximo.

15 Sint ut compláceant elóquia oris mei,
et meditátio cordis mei in conspéctu tuo.

Dómine, adiútor meus et redémptor meus.

PSALMUS 20 (19)

1 Magistro chori. PSALMUS. David.

2 Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis,
prótegat te nomen Dei Iacob.

3 Mittat tibi auxílium de sancto
et de Sion tueátur te.

4 Memor sit omnis sacrificii tui
et holocáustum tuum pingue hábeat.

5 Tríbuat tibi secúndum cor tuum
et omne consílium tuum adípleat.

6 Lætábimur in salutári tuo
et in nómine Dei nostri levábimus signa;
ípleat Dóminus omnes petitiónes tuas.

7 Nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus christum suum:
exaudívit illum de cælo sancto suo,
in virtútibus salutis dexteræ eius.

8 Hi in cúrribus, et hi in equis,
nos autem nomen Dómini Dei nostri invocávimus.

9 Ipsi incurváti sunt et cecidérunt,
nos autem surréximus et erécti sumus.

10 Dómine, salvum fac regem,
et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

PSALMUS 21 (20)

1 Magistro chori. PSALMUS. David.

2 Domine, in virtúte tua lætábitur rex
et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

3 Desidérium cordis eius tribuísti ei
et voluntátem labiórums eius non denegásti.

4 Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis;

posuisti in cápite eius corónam de auro puríssimo.

5 Vitam pétiit a te, et tribuísti ei
longitúdinem diérum in sáeculum et in sáeculum sáeculi.

6 Magna est glória eius in salutári tuo,
magnificéntiam et decórem impónes super eum;

7 quóniam pones eum benedictiónem in sáeculum sáeculi,
lætificábis eum in gáudio ante vultum tuum.

8 Quóniam rex sperat in Dómino
et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

9 Invéniet manus tua omnes inimícos tuos,
déktera tua invéniet, qui te odérunt.

10 Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui:
Dóminus in ira sua deglútiet eos,
et devorábit eos ignis.

11 Fructum eórum de terra perdes
et semen eórum de fíliis hóminum.

12 Quóniam intendérunt in te mala,
cogitavérunt consília: nihil potuérunt.

13 Quóniam pones eos dorsum,
arcus tuos tendes in vultum eórum.

14 Exáltare, Dómine, in virtúte tua;
cantábimus et psallémus virtútes tuas.

PSALMUS 22 (21)

1 Magistro chori. Ad modum cantici " Cerva diluculo ". PSALMUS. David.

2 Deus, Deus meus, quare me dereliquísti?

Longe a salúte mea verba rugitus mei.

3 Deus meus, clamo per diem, et non exáudis,
et nocte, et non est réquies mihi.

4 Tu autem sanctus es,
qui hábitas in láudibus Israel.

5 In te speravérunt patres nostri,
speravérunt, et liberásti eos;

6 ad te clamavérunt et salvi facti sunt,
in te speravérunt et non sunt confúsi.

7 Ego autem sum vermis et non homo,
oppróbrium hóminum et abiéctio plebis.

8 Omnes vidéntes me derisérunt me;
torquéntes lábia movérunt caput:

9 “ Sperávit in Dómino: erípiat eum,
salvum fáciat eum, quóniam vult eum ”.

10 Quóniam tu es qui extraxísti me de ventre,
spes mea ad úbera matris meæ.

11 In te proíectus sum ex útero,
de ventre matris meæ Deus meus es tu.

12 Ne longe fias a me,

quóniam tribulatio próxima est,
quóniam non est qui ádiuuet.
13 Circumdedérunt me vítuli multi,
tauri Basan obsedérunt me.
14 Aperuérunt super me os suum
sicut leo rápiens et rúgiens.
15 Sicut aqua effúsus sum,
et dissolúta sunt ómnia ossa mea.
Factum est cor meum tamquam cera
liquéscens in médio ventris mei.
16 Aruit tamquam testa palátum meum,
et lingua mea adhæsit fáucibus meis,
et in púlverem mortis deduxísti me.
17 Quóniam circumdedérunt me canes multi,
concílium malignántium obsédit me.
Foderunt manus meas et pedes meos,
18 et dínuerávi ómnia ossa mea.
Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me;
19 divisérunt sibi vestiménta mea
et super vestem meam miserunt sortem.
20 Tu autem, Dómine, ne elongáveris;
fortitúdo mea, ad adiuvándum me festína.
21 Erue a frámea ánimam meam
et de manu canis únicam meam.
22 Salva me ex ore leónis
et a córnibus unicórnium humilitátem meam.
23 Narrábo nomen tuum frátribus meis,
in médio ecclésiæ laudábo te.
24 Qui timétis Dóminum, laudáte eum;
univérsum semen Iacob, glorificáte eum.
Métuat eum omne semen Israel,
25 quóniam non spreuit neque despéxit afflictiónem páuperis
nec avértit fáciem suam ab eo
et, cum clamáret ad eum, exaudívit.
26 Apud te laus mea in ecclésia magna; vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.
27 Edent páuperes et saturabúntur;
et laudábunt Dóminum, qui requírunt eum:
“ Vivant corda eórum in sáeculum sáeculi! ”.
28 Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum
univérsi fines terræ,
et adorábunt in conspéctu eius
univérsæ familiæ géntium.
29 Quóniam Dómini est regnum,
et ipse dominábitur géntium.
30 Ipsum solum adorábunt omnes, qui dórmiunt in terra;
in conspéctu eius prócident omnes, qui descéndunt in púlverem.

Anima autem mea illi vivet,
31 et semen meum sérviet ipsi.
Narrábitur de Dómino generatióni ventúræ;
32 et annuntiábunt iustítiam eius
pópulo, qui nascétur: “ Hæc fecit Dóminus! ”.

PSALMUS 23 (22)

1 PSALMUS. David.

Dominus pascit me, et nihil mihi déerit:
2 in páscuis viréntibus me collocávit,
super aquas quiétis edúxit me,
3 ánimam meam refécit.
Dedúxit me super sémitas iustítiae propter nomen suum.
4 Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.
Virga tua et báculus tuus,
ipsa me consoláta sunt.
5 Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos, qui tríbulant me;
impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat.
6 Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me
ómnibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitúdinem diérum.

PSALMUS 24 (23)

1 David. PSALMUS.

Domini est terra, et plenitúdo eius,
orbis terrárum, et qui hábitant in eo.
2 Quia ipse super mária fundávit eum
et super flúmina firmávit eum. -
3 Quis ascéndet in montem Dómini,
aut quis stabit in loco sancto eius?
4 Innocens mánibus et mundo corde,
qui non levávit ad vana ánimam suam
nec iurávit in dolum.
5 Hic accípiet benedictiónem a Dómino
et iustificatióem a Deo salutári suo.
6 Hæc est generátio quæréntium eum,
quæréntium fáciem Dei Iacob.
7 Attóllite, portæ, cápita vestra,
et elevámini, portæ æternáles,
et introíbit rex glóriæ.
8 Quis est iste rex glóriæ?
Dóminus fortis et potens,

Dóminus potens in próelio.

9 Attóllite, portæ, cápita vestra,
et elevámini, portæ æternales,
et introíbit rex glóriæ.

10 Quis est iste rex glóriæ?

Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

PSALMUS 25 (24)

1 David.

ALEPH. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam,

2 BETH. Deus meus, in te confído; non erubéscam.

Neque exsúltent super me inimíci mei,

3 GHIMEL. étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur infidéliter agéntes propter vanitátem.

4 DALETH. Vias tuas, Dómine, demónstra mihi
et sémitas tuas édoce me.

5 HE. Dírige me in veritáte tua et doce me,

quia tu es Deus salútis meæ,

VAU. et te sustínui tota die.

6 ZAIN. Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine,

et misericordiárum tuárum, quóniam a sáeculo sunt.

7 HETH. Peccáta iuventútis meæ et delícta mea ne memíneris;

secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu,

propter bonitátem tuam, Dómine.

8 TETH. Dulcis et rectus Dóminus,

propter hoc peccatóres viam docébit;

9 IOD. díriget mansuétos in iudício,

docébit mites vias suas.

10 CAPH. Univérsæ viæ Dómini misericórdia et véritas

custodiéntibus testaméntum eius et testimónia eius.

11 LAMED. Propter nomen tuum, Dómine,

propitiáberis peccáto meo: multum est enim.

12 MEM. Quis est homo, qui timet Dóminum?

Docébit eum viam, quam éligat.

13 NUN. Anima eius in bonis demorábitur,

et semen eius hereditábit terram.

14 SAMECH. Familiáriter aget Dóminus cum timéntibus eum,

ut testaméntum suum maniféstet illis.

15 AIN. Oculi mei semper ad Dóminum,

quóniam ipse evéllit de láqueo pedes meos.

16 PHE. Réspice in me et miserére mei,

quia únicus et pauper sum ego.

17 SADE. Diláta angústias cordis mei

et de necessitatibus meis érué me.

18 Vide humilitátem meam et labórem meum

et dimitte univérsa delicta mea.

19 RES. Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt
et ódio crudéli odérunt me.

20 SIN. Custódi ánimam meam et érué me;
non erubéscam, quóniam sperávi in te.

21 TAU. Innocéntia et æquitas custódiant me,
quia sustínui te.

22 PHE. Líbera, Deus, Israel
ex ómnibus tribulatiónebus suis.

PSALMUS 26 (25)

1 David.

Iudica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingrédessus sum
et in Dómino sperans non infirmábor.

2 Proba me, Dómine, et tenta me;
ure renes meos et cor meum. —

3 Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est,
et ambulávi in veritáte tua.

4 Non sedi cum viris vanitátis
et cum occúlte agéntibus non introíbo.

5 Odívi ecclésiám malignántium
et cum ímpiis non sedébo.

6 Lavábo in innocéntia manus meas
et circúmdabo altáre tuum, Dómine,

7 ut auditas fáciám voces laudis
et enárrem univérssa mirabília tua.

8 Dómine, diléxi habitáculum domus tuæ
et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

9 Ne cólligas cum ímpiis ánimam meam
et cum viris sánguinum vitam meam,

10 in quorum mánibus iniquitátes sunt,
déktera eórum repléta est munéribus.

11 Ego autem in innocéntia mea ingrédessus sum;
redíme me et miserére mei.

12 Pes meus stetit in dirécto,
in ecclésiis benedícam Dómino.

PSALMUS 27 (26)

1 David.

Dominus illuminátio mea et salus mea; quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ; a quo trepidábo?

2 Dum apprópíant super me nocéntes,
ut edant carnes meas;

qui tríbulant me et inimíci mei,
ipsi infirmáti sunt et cecidérunt.

3 Si consístant advérsus me castra,
non timébit cor meum;

si exsúrgat advérsus me prælium, in hoc ego sperábo.

4 Unum pétii a Dómino, hoc requíram:

ut inhábitem in domo Dómini

ómnibus diébus vitæ meæ,

ut vídeam voluptátem Dómini

et vísitem templum eius.

5 Quóniam occultábit me in tentório suo

in die malórum.

Abscóndet me in abscóndito tabernáculi sui,

in petra exaltábit me.

6 Et nunc exaltátur caput meum

super inimícos meos in circúitu meo.

Immolábo in tabernáculo eius hóstias vociferatiónis,

cantábo et psalmum dicam Dómino.

7 Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi;

miserére mei et exáudi me.

8 De te dixit cor meum: “ Exquírite fáciem meam! ”.

Fáciem tuam, Dómine, exquíram.

9 Ne avértas fáciem tuam a me,

ne declínes in ira a servo tuo.

Adiútor meus es tu, ne me reícias

neque derelínquas me, Deus salútis meæ.

10 Quóniam pater meus et mater mea dereliquérunt me,

Dóminus autem assúmpsit me.

11 Osténde mihi, Dómine, viam tuam

et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

12 Ne tradíderis me in ánimam tribulántium me,

quóniam insurrexérunt in me testes iníqui,

et qui violéntiam spirant.

13 Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

14 Exspécta Dóminum, viríliter age,

et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

PSALMUS 28 (27)

1 David.

Ad te, Dómine, clamábo;

Deus meus, ne síleas a me.

Ne quándo táceas a me,

et assimilábor descendéntibus in lacum.

2 Exáudi vocem deprecatiónis meæ, dum clamo ad te,

dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

3 Ne simul trahas me cum peccatóribus

et cum operántibus iniquitátem.

Qui loquúntur pacem cum próximo suo,

mala autem in córdibus eórum.

4 Da illis secúndum ópera eórum

et secúndum nequítiam adinventiónum ipsórum.
Secúndum opus mánuum eórum tribue illis,
redde retributióem eórum ipsis.
5 Quóniam non intellexérunt ópera Dómini
et opus mánuum eius,
déstruet illos et non ædificábit eos.
6 Benedíctus Dóminus,
quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ;
7 Dóminus adiútor meus et protéctor meus,
in ipso sperávit cor meum, et adiútus sum,
et exsultávit cor meum,
et in cántico meo confitébor ei.
8 Dóminus fortitúdo plebi suæ,
et refúgium salvatiónum christi sui est.
9 Salvum fac pópulum tuum et bénedic hereditáti tuæ
et pasce eos et extólle illos usque in ætérnum.

PSALMUS 29 (28)

1 PSALMUS. David.
Afférte Dómino, filii Dei,
afférte Dómino glóriam et poténtiam,
2 afférte Dómino glóriam nóminis eius,
adoráte Dóminum in splendóre sancto.
3 Vox Dómini super aquas;
Deus maiestátis intónuit,
Dóminus super aquas multas.
4 Vox Dómini in virtúte,
vox Dómini in magnificéntia.
5 Vox Dómini confringéntis cedros;
et confrínget Dóminus cedros Líbani.
6 Et saltáre faciet, tamquam vítulum, Líbanum,
et Sárion, quemádmódu filium unicórnium. -
7 Vox Dómini intercidéntis flammam ignis,
8 vox Dómini concutiéntis desértum,
et concútiet Dóminus desértum Cades.
9 Vox Dómini properántis partum cervárum,
et denudábit condénsa;
et in templo eius omnes dicent glóriam.
10 Dóminus super dilúvium hábitat,
et sedébit Dóminus rex in ætérnum.
11 Dóminus virtútem pópulo suo dabit,
Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

PSALMUS 30 (29)

1 PSALMUS. Canticum festi Dedicationis Templi. David.
2 Exaltábo te, Dómine, quóniam extraxísti me

nec delectásti inimícos meos super me.
3 Dómine Deus meus, clamávi ad te, et sanásti me.
4 Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam,
vivificásti me, ut non descénderem in lacum.
5 Psállite Dómino, sancti eius,
et confitémini memóriæ sanctitátis eius,
6 quóniam ad moméntum indignátio eius,
et per vitam volúntas eius.
Ad vésperum demorátur fletus,
ad matutínium lætítia.
7 Ego autem dixi in securitáte mea:
“ Non movébor in ætérnum ”.
8 Dómine, in voluntáte tua
præstitísti decóri meo virtútem;
avertísti fáciem tuam a me,
et factus sum conturbátus.
9 Ad te, Dómine, clamábam
et ad Deum meum deprecábar.
10 Quæ útilitas in sángine meo,
dum descéndo in corruptiónem?
Numquid confitébitur tibi pulvis
aut annuntiábit veritátem tuam?
11 Audívit Dóminus et misértus est mei,
Dóminus factus est adiútor meus.
12 Convertísti planctum meum in choros mihi,
conscidísti saccum meum et accinxísti me lætítia,
13 ut cantet tibi glória mea et non táceat.
Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

PSALMUS 31 (30)

1 Magistro chori. PSALMUS. David.
2 In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum;
in iustítia tua líbera me.
3 Inclína ad me aurem tuam,
accélera, ut éruas me.
Esto mihi in rupem præsídi
et in domum munítam, ut salvum me fácias.
4 Quóniam fortitúdo mea et refúgium meum es tu
et propter nomen tuum dedúces me et pasces me.
5 Edúces me de láqueo, quem abscondérunt mihi,
quóniam tu es fortitúdo mea.
6 In manus tuas comméndo spíritum meum;
redemísti me, Dómine, Deus veritátis.
7 Odísti observántes vanitátes supervácuas,
ego autem in Dómino sperávi.
8 Exsultábo et lætábor in misericórdia tua,

quóniam respexísti humilitátem meam;
agnovísti necessitátes ánimæ meæ
9 nec conclusísti me in mánibus inimíci;
statuísti in loco spatióso pedes meos.
10 Miserére mei, Dómine, quóniam tríbulo;
conturbátus est in mæroré óculus meus,
ánima mea et venter meus.
11 Quóniam defécit in dolóre vita mea,
et anni mei in gemítibus;
infirmáta est in paupertáte virtus mea,
et ossa mea contabuérunt.
12 Apud omnes inimícos meos factus sum oppróbrium
et vicínis meis valde et timor notis meis:
qui vidébant me foras, fugiébant a me.
13 Oblivióni a corde datus sum tamquam mórtuus;
factus sum tamquam vas pérditum.
14 Quóniam audívi vituperatióem multórum: horror in circúitu;
in eo dum convenírent simul advérsus me,
auférre ánimam meam consiliáti sunt.
15 Ego autem in te sperávi, Dómine;
dixi: “ Deus meus es tu,
16 in manibus tuis sortes meæ ”.
Eripe me de manu inimicórum meórum
et a persecúentibus me;
17 illústra fáciem tuam super servum tuum,
salvum me fac in misericórdia tua.
18 Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te;
erubéscant ímpii et obmutéscant in inférno.
19 Muta fiant lábia dolósa,
quæ loquúntur advérsus iustum protérva
in supérbia et in abusióne.
20 Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine,
quam abscondísti timéntibus te.
Perfecísti eis, qui sperant in te,
in conspéctu filiórum hóminum.
21 Abscóndes eos in abscondito faciéi tuæ
a conturbatióne hóminum;
próteges eos in tabernáculo
a contradicióne linguárum.
22 Benedictus Dóminus,
quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte muníta.
23 Ego autem dixi in trepidatióne mea:
“ Præcísus sum a conspéctu oculórum tuórum ”.
Verúmtamen exaudísti vocem oratiónis meæ,
dum clamárem ad te.
24 Dilígite Dóminum, omnes sancti eius:

fidéles consérvat Dóminus
et retríbuit abundánte faciéntibus supérbiam.
25 Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum,
omnes, qui sperátis in Dómino.

PSALMUS 32 (31)

1 David. Maskil.

Beátus, cui remíssa est iníquitas,
et obtéctum est peccátum.

2 Beátus vir, cui non imputávit Dóminus delíctum,
nec est in spírítu eius dolus.

3 Quóniam tácuí, inveteravérunt ossa mea,
dum rugírem tota die.

4 Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua,
immutátus est vigor meus in ardóribus aestátis.

5 Peccátum meum cógnitum tibi feci
et delíctum meum non abscondi.

Dixi: “ Confitébor advérsus me iniquitátem meam Dómino ”.

Et tu remisísti impietátem peccáti mei.

6 Propter hoc orábit ad te omnis sanctus in témpore opportúno.

Et in dilúvio aquárum multárum
ad eum non approximábunt.

7 Tu es refúgium meum, a tribulatióne conservábis me;
exsultatióibus salútis circúmdabis me.

8 Intelléctum tibi dabo et ínstruam te in via, qua gradiéris;
firmábo super te óculos meos.

9 Nolíte fieri sicut equus et mulus,
quibus non est intelléctus;
in camo et freno si accédis ad constringéndum,
non appróximant ad te.

10 Multi dolóres ímpii,
sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

11 Lætámini in Dómino et exsultáte, iusti;
et gloriámini, omnes recti corde.

PSALMUS 33 (32)

1 Exsultáte, iusti, in Dómino;
rectos decet collaudátio.

2 Confitémini Dómino in cíthara,
in psaltério decem chordárum psállite illi.

3 Cantáte ei cánticum novum,
bene psállite ei in vociferatióne,

4 quia rectum est verbum Dómini,
et ómnia ópera eius in fide.

5 Díligit iustítiam et iudícium;
misericórdia Dómini plena est terra.

6 Verbo Dómini cæli facti sunt,
et spírítu oris eius omnis virtus eórum.
7 Cóngregans sicut in utre aquas maris,
ponens in thesáuris abyýssos.
8 Timeat Dóminum omnis terra,
a fácie autem eius formídent omnes inhabitántes orbem.
9 Quóniam ipse dixit, et facta sunt,
ipse mandávit, et creáta sunt.
10 Dóminus díssipat consília géntium,
írritas facit cogitatiónes populórum.
11 Consílium autem Dómini in ætérnum manet,
cogitatiónes cordis eius in generatióne et generatiónem.
12 Beáta gens, cui Dóminus est Deus,
pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.
13 De cælo respéxit Dóminus,
vidit omnes filios hóminum.
14 De loco habitáculi sui respéxit
super omnes, qui hábitant terram,
15 qui finxit singillátim corda eórum,
qui intéllegit ómnia ópera eórum.
16 Non salvátur rex per multam virtútem,
et gigas non liberábitur in multitúdine virtútis suæ.
17 Fallax equus ad salútem,
in abundántia autem virtútis suæ non salvábit.
18 Ecce óculi Dómini super metuéntes eum,
in eos, qui sperant super misericórdia eius,
19 ut éruat a morte ánimas eórum
et alat eos in fame.
20 Anima nostra sústinet Dóminum,
quóniam adiútor et protéctor noster est;
21 quia in eo lætábitur cor nostrum,
et in nómine sancto eius sperávimus.
22 Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos,
quemádmódum sperávimus in te.

PSALMUS 34 (33)

1 David, quando se mente alienatum simulavit
coram Abimelech et, ab illo dimissus, abiit.
2 ALEPH. Benedícam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.
3 BETH. In Dómino gloriábitur ánima mea,
áudiant mansuéti et læténtur.
4 GHIMEL. Magnificáte Dóminum mecum,
et exaltémus nomen eius in idípsum.
5 DALETH. Exquisívi Dóminum, et exaudívit me
et ex ómnibus terróribus meis erípuit me.

6 HE. Respícite ad eum, et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.
7 ZAIN. Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum
et de ómnibus tribulatió nibus eius salvávit eum.
8 HETH. Vallábit ángelus Dómini in circúitu timéntes eum
et erípiet eos.
9 TETH. Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir, qui sperat in eo.
10 IOD. Timéte Dóminum, sancti eius,
quóniam non est inópia timéntibus eum.
11 CAPH. Dívites eguérunt et esuriérunt,
inquiréntes autem Dóminum non defíciant omni bono.
12 LAMED. Veníte, filii, audíte me:
timórem Dómini docébo vos.
13 MEM. Quis est homo, qui vult vitam,
díligit dies, ut vídeat bonum? -
14 NUN. Próhibe linguam tuam a malo,
et lábia tua, ne loquántur dolum.
15 SAMECH. Divérte a malo et fac bonum,
inquire pacem et perséquere eam.
16 AIN. Oculi Dómini super iustos,
et aures eius in clamórem eórum.
17 PHE. Vultus autem Dómini super faciéntes mala,
ut perdat de terra memóriam eórum.
18 SADE. Clamavérunt, et Dóminus exaudívit
et ex ómnibus tribulatió nibus eórum liberávit eos.
19 COPH. Iuxta est Dóminus iis, qui contríto sunt corde,
et confráctos spírítu salvábit.
20 RES. Multæ tribulatió nes iustórum,
et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.
21 SIN. Custódit ómnia ossa eórum,
unum ex his non conterétur.
22 TAU. Interfíciet peccatórem malítia;
et, qui odérunt iustum, puniéntur.
23 PHE. Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum;
et non puniéntur omnes, qui sperant in eo.

PSALMUS 35 (34)

1 David.

Iudica, Dómine, iudicánte me;
impúgna impugnánte me.

2 Apprehénde clípeum et scutum
et exsúrge in adiutórium mihi.

3 Effúnde frámeam et secúrim
advérsus eos, qui persequuntur me.

Dic anímæ meæ: “ Salus tua ego sum ”.

4 Confundántur et revereántur
quæréntes ánimam meam;
avertántur retrórsum et confundántur
cogitántes mihi mala.

5 Fiant tamquam pulvis ante ventum,
et ángelus Dómini impéllens eos;
6 fiat via illórum ténebræ et lúbicum,
et ángelus Dómini pérsequens eos.

7 Quóniam gratis abscondérunt mihi láqueum suum,
gratis fodérunt fóveam ánimæ meæ.

8 Véniat illi calámitas, quam ignórat,
et cápíto, quam abscondit, apprehéndat eum,
et in eándem calamitátem ipse cadat.

9 Anima autem mea exsultábit in Dómino
et delectábitur super salutári suo.

10 Omnia ossa mea dicent:
“ Dómine, quis símilis tibi?
Erípiens ínopem de manu fortiórum eius,
egénum et páuperem a diripiéntibus eum ”.

11 Surgéntes testes iníqui,
quæ ignorábam, interrogábant me;
12 retribuébant mihi mala pro bonis,
desolátio est ánimæ meæ.

13 Ego autem, cum infirmaréntur,
induébar cilício,
humiliábam in ieiúnio ánimam meam;
et orátio mea in sinu meo convertebátur.

14 Quasi pro próximo et quasi pro fratre meo ambulábam,
quasi lugens matrem contristátus incurvábar.

15 Cum autem vacillárem, lætáti sunt et convenérunt;
convenérunt contra me percutiéntes, et ignorávi.

16 Diripuérunt et non desistébant;
tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne,
frenduérunt super me déntibus suis.

17 Dómine, quám diu aspícies?
Restítue ánimam meam a malignitáte eórum,
a leónibus únicam meam.

18 Confitébor tibi in ecclésia magna,
in pópulo multo laudábo te.

19 Non supergáudeant mihi inimíci mei mendáces,
qui odérunt me gratis et ánnuunt óculis.

20 Etenim non pacífice loquebántur
et contra mansuétos terræ dolos cogitábant.

21 Et dilatavérunt super me os suum;
dixerunt: “ Euge, euge, vidérunt óculi nostri ”. -

22 Vidísti, Dómine, ne síleas;

Dómine, ne discédas a me.

23 Exsúrge et evígila ad iudícium meum,
Deus meus et Dóminus meus, ad causam meam.

24 Iúdica me secúndum iustítiam tuam, Dómine Deus meus,
et non supergáudeant mihi.

25 Non dicant in córdibus suis:

“ Euge ánimæ nostræ ”;
nec dicant: “ Devorávimus eum ”.

26 Erubéscant et revereántur simul, qui gratulántur malis meis;
induántur confusióne et reveréntia, qui magna loquúntur super me

27 Exsúltent et lætentur, qui volunt iustítiam meam,
et dicant semper: “ Magnificétur Dóminus,
qui vult pacem servi sui ”.

28 Et lingua mea meditábitur iustítiam tuam,
tota die laudem tuam.

PSALMUS 36 (35)

1 Magistro chori. David, servi Domini.

2 Susúrrat iníquitas ad ímpium in médio cordis eius;
non est timor Dei ante óculos eius.

3 Quóniam blandítur ipsi in conspéctu eius,
ut non invéniat iniquitátem suam et óderit.

4 Verba oris eius iníquitas et dolus,
desiit intelligere, ut bene ágeret.

5 Iniquitátem meditátus est in cubíli suo,
ástitit omni viæ non bonæ,
malítiam autem non odívit.

6 Dómine, in cælo misericórdia tua,
et véritas tua usque ad nubes;

7 iustítia tua sicut montes Dei,
iudícia tua abyíssus multa:

hómines et iuménta salvábis, Dómine.

8 Quam pretiósá misericórdia tua, Deus!

Fílii autem hóminum in tégmine alárum tuárum sperábunt;

9 inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ,
et torrénite voluptátis tuæ potábis eos.

10 Quóniam apud te est fons vitæ,
et in lúmine tuo vidébimus lumen.

11 Præténde misericórdiam tuam sciéntibus te
et iustítiam tuam his, qui recto sunt corde.

12 Non véniat mihi pes superbiæ,
et manus peccatóris non móveat me.

13 Ibi cecidérunt, qui operántur iniquitátem,
expúlsi sunt nec potuérunt stare.

PSALMUS 37 (36)

1 David.

ALEPH. Noli æmulári in malignántibus
neque zeláveris faciéntes iniquitátem,

2 quóniam tamquam fenum velóciter aréscent
et quemádmódum herba virens décident.

3 BETH. Spera in Dómino et fac bonitátem,
et inhabitábis terram et pascéris in fide.

4 Delectáre in Dómino,
et dabit tibi petitiónes cordis tui.

5 GHIMEL. Commítte Dómino viam tuam et spera in eo,
et ipse fáciat;

6 et edúcet quasi lumen iustítiam tuam
et iudícium tuum tamquam merídiem.

7 DALETH. Quiésce in Dómino et exspécta eum;
noli æmulári in eo, qui prosperátur in via sua,
in hómine, qui molítur insídias.

8 HE. Désine ab ira et derelínque furórem,
noli æmulári, quod vertit ad malum,

9 quóniam qui malignántur, exterminabúntur,
sustinéntes autem Dóminum ipsi hereditábunt terram.

10 VAU. Et adhuc pusíllum et non erit peccátor,
et quæres locum eius et non invénies.

11 Mansuéti autem hereditábunt terram
et delectabúntur in multitúdine pacis.

12 ZAIN. Insidiábitur peccátor iusto
et stridébit super eum déntibus suis.

13 Dóminus autem irridébit eum,
quóniam próspicit quod véniet dies eius.

14 HETH. Gládium evaginavérunt peccatóres,
intendérunt arcum suum,

ut deíciant páuperem et ínopem,
ut trucídent recte ambulántes in via.

15 Gládus eórum intrábit in corda ipsórum,
et arcus eórum confringétur.

16 TETH. Mélius est módicum iusto
super divítias peccatórum multas,

17 quóniam bráchia peccatórum conteréntur,
confírmata autem iustos Dóminus.

18 IOD. Novit Dóminus dies immaculatórum,
et heréditas eórum in ætérnum erit.

19 Non confundéntur in témpore malo
et in diébus famis saturabúntur.

20 CAPH. Quia peccatóres períbunt,
inimíci vero Dómini ut decor campórum defícient,
quemádmódum fumus defícient.

21 LAMED. Mutuátur peccátor et non solvet,

iustus autem miseretur et tribuet.
22 Quia benedicti eius hereditabunt terram,
maledicti autem eius exterminabuntur.
23 MEM. A Domino gressus hominis confirmantur,
et viam eius volet.
24 Cum ceciderit, non collidetur,
quia Dominus sustentat manum eius.
25 NUN. Iunior fui et senui
et non vidi iustum derelictum
nec semen eius quaerens panem.
26 Tota die miseretur et commodat,
et semen illius in benedictione erit.
27 SAMECH. Declina a malo et fac bonum,
et inhabitabis in saeculum saeculi,
28 quia Dominus amat iudicium
et non derelinquet sanctos suos.
AIN. Iniusti in aeternum disperibunt,
et semen impiorum exterminabitur.
29 Iusti autem hereditabunt terram
et inhabitabunt in saeculum saeculi super eam.
30 PHE. Os iusti meditabitur sapientiam,
et lingua eius loquetur iudicium;
31 lex Dei eius in corde ipsius,
et non vacillabunt gressus eius.
32 SADE. Considerat peccator iustum
et quaerit mortificare eum;
33 Dominus autem non derelinquet eum in manibus eius
nec damnabit eum, cum iudicabitur illi.
34 COPH. Exspecta Dominum et custodi viam eius,
et exaltabit te, ut hereditate capias terram;
cum exterminabuntur peccatores, videbis.
35 RES. Vidi impium superexaltatum
et elevatum sicut cedrum virentem;
36 et transivi, et ecce non erat,
et quaesivi eum, et non est inventus.
37 SIN. Observa innocentiam et vide aequitatem,
quoniam est posteritas homini pacifico.
38 Iniusti autem disperibunt simul,
postea iritas impiorum exterminabitur.
39 TAU. Salus autem iustorum a Domino,
et protector eorum in tempore tribulationis.
40 Et adiuvabit eos Dominus et liberabit eos
et eruet eos a peccatoribus et salvabit eos,
quia speraverunt in eo.

PSALMUS 38 (37)

1 PSALMUS. David. Ad commemorandum.
2 Dómine, ne in furóre tuo árguas me
neque in ira tua corrípias me,
3 quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi,
et descéndit super me manus tua.
4 Non est sánitas in carne mea a fácie indignatiónis tuæ,
non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.
5 Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum
et sicut onus grave gravant me nimis. -
6 Putruérunt et corrúpti sunt livóres mei
a fácie insipiéntiæ meæ.
7 Inclínátus sum et incurvátus nimis;
tota die contristátus ingrediébar.
8 Quóniam lumbi mei impléti sunt ardóribus,
et non est sánitas in carne mea.
9 Afflíctus sum et humiliátus sum nimis,
rugiébam a gémitu cordis mei.
10 Dómine, ante te omne desidérium meum,
et gémitus meus a te non est abscónditus.
11 Palpitávit cor meum, derelíquit me virtus mea,
et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.
12 Amici mei et próximi mei
procul a plaga mea stetérunt,
et propínqui mei de longe stetérunt.
13 Et láqueos posuérunt, qui quærébant ánimam meam;
et, qui requirebant mala mihi, locúti sunt insídiás
et dolos tota die meditabántur.
14 Ego autem tamquam surdus non audiébam
et sicut mutus non apériens os suum;
15 et factus sum sicut homo non áudiens
et non habens in ore suo redargutiónes.
16 Quóniam in te, Dómine, sperávi,
tu exáudies, Dómine Deus meus.
17 Quia dixi: “Ne quándo supergáudeant mihi;
dum commovéntur pedes mei,
magnificántur super me ”.
18 Quóniam ego in lapsum parátus sum,
et dolor meus in conspéctu meo semper.
19 Quóniam iniquitátem meam annuntiábo
et sollícitus sum de peccáto meo.
20 Inimíci autem mei vivunt et confirmáti sunt;
et multiplicáti sunt, qui odérunt me iníque.
21 Retribuéntes mala pro bonis detrahébant mihi,
pro eo quod sequébar bonitátem.
22 Ne derelínquas me, Dómine;
Deus meus, ne discésseris a me.

23 Festína in adiutórium meum,
Dómine, salus mea.

PSALMUS 39 (38)

1 Magistro chori, Idithun. PSALMUS. David.

2 Dixi: “ Custódiam vias meas,
ut non delinquam in lingua mea;
ponam ori meo custódiam,
donec consistit peccátor advérsus me ”.

3 Tacens obmútui et sílui absque ullo bono,
et dolor meus renovátus est.

4 Concáluit cor meum intra me,
et in meditatióne mea exársit ignis.

5 Locútus sum in lingua mea:
“ Notum fac mihi, Dómine, finem meum;
et número díerum meórum quis est,
ut sciam quam brevis sit vita mea ”.

6 Ecce paucórum palmórum fecísti dies meos,
et spátium vitæ meæ tamquam níhilum ante te.
Etenim unívérta vánitas omnis homo constitútus est.

7 Etenim ut imágo pertránsit homo.
Etenim vánitas est et concitátur;
thesaurízat et ignórat quis congregábit ea.
8 Et nunc quæ est exspectátio mea, Dómine?
Spes mea apud te est.

9 Ab ómnibus iniquitatibus meis érue me,
oppróbrium insipiénti ne ponas me.

10 Obmútui et non apériam os meum,
quóniam tu fecísti.

11 Amove a me plagas tuas:
ab ictu manus tuæ ego deféci.

12 In increpationibus, propter iniquitátem, corripuísti hóminem,
et tabéscere fecísti, sicut tínea, desiderabilia eius.

Etenim vánitas omnis homo.

13 Exáudi oratióne meam, Dómine,
et clamórem meum áuribus pércipe.

Ad lácrimas meas ne obsurdéscas,
quóniam ádvena ego sum apud te,
peregrínus sicut omnes patres mei.

14 Avértere a me, ut refrígerer,
priúsqvam ábeam et non sim ámplius.

PSALMUS 40 (39)

1 Magistro chori. David. PSALMUS.

2 Exspéctans exspectávi Dóminum,
et inténdit mihi.

3 Et exaudivit clamorem meum
et eduxit me de lacu miseriae et de luto facis;
et statuit super petram pedes meos
et firmavit gressus meos.

4 Et immisit in os meum canticum novum,
carmen Deo nostro.
Videbunt multi et timebunt
et sperabunt in Domino.

5 Beatus vir, qui posuit Dominum spem suam
et non respexit superbos et declinantes in mendacium.

6 Multa fecisti tu, Domine Deus meus, mirabilia tua,
et cogitationes tuas pro nobis: non est qui similis sit tibi.
Si nuntiare et eloqui voluero,
multiplicabuntur super numerum.

7 Sacrificium et oblationem noluisti,
aures autem fodisti mihi.
Holocaustum et pro peccato non postulasti,

8 tunc dixi: “ Ecce venio.
In volumine libri scriptum est de me.

9 Facere voluntatem tuam,
Deus meus, volui;
et lex tua in precordiis meis ”.

10 Annuntiavi iustitiam tuam in ecclesia magna;
ecce labia mea non prohibebo, Domine, tu scisti.

11 Iustitiam tuam non abscondi in corde meo,
veritatem tuam et salutare tuum dixi.
Non abscondi misericordiam tuam
et veritatem tuam ab ecclesia magna.

12 Tu autem, Domine, ne prohibeas miserationes tuas a me;
misericordia tua et veritas tua semper suscipiant me,

13 quoniam circumdederunt me mala, quorum non est numerus;
comprehenderunt me iniquitates meae,
et non potui videre.
Multiplicatae sunt super capillos capitis mei,
et cor meum dereliquit me.

14 Complacet tibi, Domine, ut eruas me;
Domine, ad adiuvandum me festina.

15 Confundantur et reveantur simul,
qui quaerunt animam meam, ut auferant eam.
Avertantur retrorsum et erubescant,
qui volunt mihi mala.

16 Obstupescant propter confusionem suam,
qui dicunt mihi: “ Euge, euge ”.

17 Exsultent et laetentur in te omnes quaerentes te;
et dicant semper: “ Magnificetur Dominus ”,
qui diligunt salutare tuum.

18 Ego autem egénus et pauper sum;
Dóminus sollícitus est mei.
Adiútor meus et liberátor meus tu es;
Deus meus, ne tardáveris.

PSALMUS 41 (40)

1 Magistro chori. PSALMUS. David.
2 Beátus, qui intéllegit de egéno;
in die mala liberábit eum Dóminus.
3 Dóminus servábit eum et vivificábit eum
et beátum fáciat eum in terra
et non tradet eum in ánimam inimicórum eius.
4 Dóminus opem feret illi super lectum dolóris eius;
univérsum stratum eius versábis in infirmitáte eius.
5 Ego dixi: “ Dómine, miserére mei;
sana ánimam meam, quia peccávi tibi ”.
6 Inimíci mei dixerunt mala mihi:
“ Quando moriétur, et períbit nomen eius? ”.
7 Et si ingrediebátur, ut visitáret, vana loquebátur;
cor eius congregábat iniquitátem sibi,
egrediebátur foras et detrahébat.
8 Simul advérsus me susurrábant omnes inimíci mei;
advérsus me cogitábant mala mihi:
9 “ Malefícium effúsum est in eo;
et, qui decúmbit, non adíciet ut resúrgat ”.
10 Sed et homo pacis meæ, in quo sperávi,
qui edébat panem meum, levávit contra me calcáneum.
11 Tu autem, Dómine, miserére mei
et resúscita me, et retríbuam eis.
12 In hoc cognóvi quóniam voluísti me,
quia non gaudébit inimícus meus super me;
13 me autem propter innocéntiam suscepísti
et statuísti me in conspéctu tuo in ætérnum.
14 Benedíctus Dóminus, Deus Israel,
a sáculo et usque in sáculum. Fiat, fiat.

PSALMUS 42 (41)

1 Magistro chori. Maskil. Filiorum Core.
2 Quemádmódu desíderat cervus ad fontes aquárum,
ita desíderat ánimá mea ad te, Deus.
3 Sitívit ánimá mea ad Deum, Deum vivum;
quando véniam et apparébo ante fáciem Dei?
4 Fuérunt mihi lácrimæ meæ panis die ac nocte,
dum dícitur mihi quotidie: “ Ubi est Deus tuus? ”.
5 Hæc recordátus sum et effúdi in me ánimam meam;
quóniam transíbam in locum tabernáculi admirábilis

usque ad domum Dei
in voce exsultationis et confessionis
multitudinis festa celebrantis.

6 Quare tristis es, ánima mea, et quare conturbáris in me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi,
salutáre vultus mei et Deus meus.

7 In meípso ánima mea contristáta est;
proptérea memor ero tui
de terra Iordánis et Hermónim, de monte Misar.

8 Abýssus abýssum ínvocat in voce cataractárum tuárum;
omnes gúrgites tui et fluctus tui super me transiérunt.

9 In die mandávit Dóminus misericórdiam suam,
et nocte cánticum eius apud me est: orátio ad Deum vitæ meæ.

10 Dicam Deo: “ Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei,
et quare contristátus incédo,
dum afflígit me inimícus? ”.

11 Dum confringúntur ossa mea,
exprobravérunt mihi, qui tríbulant me,
dum dicunt mihi quotidie: “ Ubi est Deus tuus? ”. -

12 Quare tristis es, ánima mea, et quare conturbáris in me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi,
salutáre vultus mei et Deus meus.

PSALMUS 43 (42)

1 Iudica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta;
ab hómine iníquo et dolóso érué me.

2 Quia tu es Deus refúgii mei;
quare me reppulísti,
et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

3 Emítte lucem tuam et veritátem tuam;
ipsæ me dedúcant et addúcant
in montem sanctum tuum et in tabernácula tua.

4 Et intróibo ad altáre Dei,
ad Deum lætítiæ exsultationis meæ.
Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus.

5 Quare tristis es, ánima mea, et quare conturbáris in me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi,
salutáre vultus mei et Deus meus.

PSALMUS 44 (43)

1 Magistro chori. Filiorum Core. Maskil.

2 Deus, áuribus nostris audívimus;
patres nostri annuntiavérunt nobis
opus, quod operátus es in diébus eórum, in diébus antíquis.

3 Tu manu tua gentes depulísti et plantásti illos,

afflixísti pópulos et dilataísti eos.

4 Nec enim in gládio suo possederunt terram,
et bráchium eórum non salvávit eos;
sed délixtera tua et bráchium tuum
et illuminátio vultus tui,
quóniam complacuísti in eis.

5 Tu es rex meus et Deus meus,
qui mandas salútes Iacob.

6 In te inimícos nostros proiécimus,
et in nómine tuo conculcávimus insurgéntes in nos. -

7 Non enim in arcu meo sperábo,
et gládius meus non salvábit me.

8 Tu autem salvásti nos de affligéntibus nos
et odiéntes nos confudísti.

9 In Deo gloriábimur tota die
et in nómine tuo confitébimur in sáculum.

10 Nunc autem reppulísti et confudísti nos
et non egrediéris, Deus, cum virtútibus nostris.

11 Convertísti nos retrórsus coram inimícis nostris;
et, qui odérunt nos, diripuérunt sibi.

12 Dedísti nos tamquam oves ad vescéndum
et in glentibus dispersísti nos.

13 Vendidísti pópulum tuum sine lucro
nec dítor factus es in commutátione eórum.

14 Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris,
subsannatióem et derísus his, qui sunt in circúitu nostro.

15 Posuísti nos similitúdinem in géntibus,
commotióem cápitis in pópulis.

16 Tota die verecúndia mea contra me est,
et confúsio faciéi meæ cooperúit me

17 a voce exprobrántis et obloquéntis,
a fácie inimíci et ultóris.

18 Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te
et iníque non égimus in testaméntum tuum.

19 Et non recéssit retro cor nostrum,
nec declinavérunt gressus nostri a via tua;

20 sed humiliásti nos in loco vúlpium
et operuísti nos umbra mortis.

21 Si oblíti fuérimus nomen Dei nostri
et si expandérimus manus nostras ad deum aliénum,

22 nonne Deus requíret ista?

Ipse enim novit abscondíta cordis.

23 Quóniam propter te mortificámur tota die,
æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

24 Evígila, quare obdórmis, Dómine?

Exsúrge et ne repéllas in finem.

25 Quare fáciem tuam avértis,
oblivísceris inópiæ nostræ et tribulatiónis nostræ?
26 Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra,
conglutinátus est in terra venter noster.
Exsúrge, Dómine, ádiuva nos
et rédime nos propter misericórdiam tuam.

PSALMUS 45 (44)

1 Magistro chori. Secundum " Lilia... ". Filiorum Core.
Maskil. Canticum amoris.
2 Eructávit cor meum verbum bonum,
dico ego ópera mea regi.
Lingua mea cálamus scribæ velóciter scribéntis.
3 Speciósus forma es præ filiis hóminum,
diffúsa est grátia in lábiis tuis,
proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
4 Accíngere gládio tuo super femur tuum, potentíssime,
magnificéntia tua et ornátu tuo.
5 Et ornátu tuo procéde, currum ascénde
propter veritátem et mansuetúdinem et iustítiam.
Et dóceat te mirabília délixtera tua:
6 sagíttæ tuæ acútæ
- pópuli sub te cadent -
in corda inimicórum regis.
7 Sedes tua, Deus, in sáculum sáculi;
sceptrum æquitátis sceptum regni tui.
8 Dilexísti iustítiam et odísti iniquitátem,
proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consortibus tuis.
9 Myrrha et áloe et cásia ómnia vestiménta tua;
e dómibus ebúrneis chordæ deléctant te.
10 Filiæ regum in pretiósus tuis;
ástitit regína a dextris tuis ornáta auro ex Ophir. -
11 Audi, fília, et vide et inclína aurem tuam
et oblivíscere pópulum tuum et domum patris tui;
12 et concupíscet rex spéciem tuam.
Quóniam ipse est dóminus tuus, et adóra eum.
13 Fília Tyri cum munéribus;
vultum tuum deprecabúntur dívites plebis.
14 Gloriósa nimis fília regis intrínsecus,
textúris áureis circumamícta.
15 In véstibus variegátis adducétur regi;
vírgines post eam, próximæ eius, afferúntur tibi.
16 Afferúntur in lætítia et exsultatióne,
adducúntur in domum regis.
17 Pro pátribus tuis erunt tibi filii;
constítues eos príncipes super omnem terram.

18 Memor ero nóminis tui
in omni generatióne et generatióne;
proptérea pópuli confitebúntur tibi in æternum
et in sáeculum sáeculi.

PSALMUS 46 (45)

1 Magistro chori. Filiorum Core. Secundum " Virgines... ". Canticum.

2 Deus est nobis refúgium et virtus,
adiutórium in tribulatió nibus invéntus est nimis.

3 Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra,
et transferéntur montes in cor maris.

4 Fremant et intuméscant aquæ eius, conturbéntur montes in elatióne eius.

5 Flúminis rivi lætíficant civitátem Dei,
sancta tabernácula Altíssimi.

6 Deus in médio eius, non commovébitur;
adiuvábit eam Deus mane dilúculo.

7 Fremuérunt gentes, commóta sunt regna;
dedit vocem suam, liquefacta est terra.

8 Dóminus virtútum nobíscum,
refúgium nobis Deus Iacob.

9 Veníte et vidéte ópera Dómini,
quæ pósuit prodígia super terram.

Auferet bella usque ad finem terræ,

10 arcum cónteret et confrínget arma
et scuta combúret igne.

11 Vacáte et vidéte quóniam ego sum Deus:
exaltábor in géntibus et exaltábor in terra.

12 Dóminus virtútum nobíscum,
refúgium nobis Deus Iacob.

PSALMUS 47 (46)

1 Magistro chori. Filiorum Core. PSALMUS.

2 Omnes gentes, pláudite mánibus,
iubiláte Deo in voce exsultatiónis,

3 quóniam Dóminus Altíssimus, terríbilis,
rex magnus super omnem terram.

4 Subiécit pópulos nobis
et gentes sub pédibus nostris.

5 Elégit nobis hereditátem nostram,
glóriam Iacob, quem diléxit.

6 Ascéndit Deus in iúbilo,
et Dóminus in voce tubæ.

7 Psállite Deo, psállite;
psállite regi nostro, psállite.

8 Quóniam rex omnis terræ Deus,
psállite sapiénter.

9 Regnāvit Deus super gentes,
Deus sedet super sedem sanctam suam.
10 Príncipes populórum congregāti sunt
cum pópulo Dei Abraham,
quóniam Dei sunt scuta terræ:
veheménter elevátus est.

PSALMUS 48 (47)

1 Canticum. PSALMUS. Filiorum Core.
2 Magnus Dóminus et laudábilis nimis
in civitáte Dei nostri.
3 Mons sanctus eius collis speciósus,
exsultátio universæ terræ.
Mons Sion, extrémā aquilónis,
cívitas regis magni.
4 Deus in dómibus eius notus
factus est ut refúgium.
5 Quóniam ecce reges congregāti sunt,
convenérunt in unum.
6 Ipsi cum vidérunt, sic admirāti sunt,
conturbāti sunt, diffugérunt;
7 illic tremor apprehéndit eos,
dolóres ut parturiéntis.
8 In spírítu oriéntis
cónteres naves Tharsis.
9 Sicut audívimus, sic vídimus
in civitáte Dómini virtútum,
in civitáte Dei nostri;
Deus fundávit eam in ætérnum.
10 Recogitámus, Deus, misericórdiam tuam
in médio templi tui.
11 Secúndum nomen tuum, Deus,
sic et laus tua in fines terræ;
iustítia plena est délixtera tua.
12 Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Iudæ
propter iudícia tua.
13 Circúmdate Sion et complectímmini eam,
numeráte tures eius.
14 Pónite corda vestra in virtúte eius
et percúrrite domos eius,
ut enarrétis in progénie áltera.
15 Quóniam hic est Deus, Deus noster
in ætérnum et in sæculum sæculi;
ipse ducet nos in sæcula.

PSALMUS 49 (48)

1 Magistro chori. Filiorum Core. PSALMUS.
2 Audíte hæc, omnes gentes;
áuribus percípíte, omnes, qui habitátis orbem:
3 quique húmiles et viri nóbiles,
simul in unum dives et pauper!
4 Os meum loquétur sapiéntiam,
et meditátio cordis mei prudéntiam.
5 Inclinábo in parábolam aurem meam,
apériam in psaltério ænigma meum.
6 Cur timébo in diébus malis,
cum iníquitas supplantántium circúmdabit me?
7 Qui confídunt in virtúte sua
et in multitúdine divitiárum suárum gloriántur.
8 Etenim seípsum non rédimet homo;
non dabit Deo propitiatióem suam.
9 Nímium est pretíum redemptíonis animæ eius:
ad últimum defíciat,
10 ut vivat usque in finem nec vídeat intéritum.
11 Et vidébit sapiéntes moriéntes;
simul insípiens et stultus períbunt
et relínquent aliénis divítias suas.
12 Sepúlcrá eórum domus illórum in ætérnum;
tabernácula eórum in progéniem et progéniem,
etsi vocavérunt nomínibus suis terras suas.
13 Et homo, cum sit in honóre, non permanébit;
comparátus est iumentis, quæ péreunt,
et símilis factus est illis.
14 Hæc via illórum, quorum fidúcia in semetípsis,
et finis eórum, qui cómplacent in ore suo.
15 Sicut oves in inférno pósiti sunt,
mors depáscet eos;
descéndent præcipites ad sepúlcrum,
et figúra eórum erit in consumptiódinem:
inférnus habitáculum eórum.
16 Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam,
de manu ínferi vere suscípíet me.
17 Ne timúeris, cum dives factus fúerit homo,
et cum multiplicáta fúerit glória domus eius,
18 quóniam, cum interíerit, non sumet ómnia,
neque descéndet cum eo glória eius.
19 Cum ánimæ suæ in vita ipsíus benedíxerit:
“ Laudábunt te quod benefecísti tibi ”,
20 tamen introíbit ad progéniem patrum suórum,
qui in ætérnum non vidébunt lumen.
21 Homo, cum in honóre esset, non intelléxit;
comparátus est iumentis, quæ péreunt,

et símilis factus est illis.

PSALMUS 50 (49)

1 PSALMUS. Asaph.

Deus deórum, Dóminus, locútus est
et vocávit terram a solis ortu usque ad occásum.

2 Ex Sion speciósa decóre Deus illúxit,

3 Deus noster véniet et non silébit:
ignis consúmens est in conspéctu eius,
et in circúitu eius tempésta válda.

4 Advocábit cælum desúrsum
et terram discérnere pópulum suum:

5 “ Congregáte mihi sanctos meos,
qui disposuéruntestaméntum meum in sacrificio ”.

6 Et annuntiábunt cæli iustítiam eius,
quóniam Deus iudex est.

7 “ Audi, pópulus meus, et loquar,
Israel, et testificábor advérsus te:

Deus, Deus tuus, ego sum.

8 Non in sacrificiis tuis árguam te;
holocáusta enim tua in conspéctu meo sunt semper.

9 Non accípiam de domo tua vítulos
neque de grégibus tuis hircos.

10 Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum,
iumentórum mille in móntibus.

11 Cognóvi ómnia volatília cæli;
et, quod movétur in agro, meum est.

12 Si esuriero non dicam tibi;
meus est enim orbis terræ et plenitúdo eius.

13 Numquid manducábo carnes taurórum
aut sánguinem hircórum potábo?

14 Immola Deo sacrificium laudis
et redde Altíssimo vota tua;

15 et ínvoca me in die tribulatiónis:
éruam te, et honorificábis me ”.

16 Peccatóri autem dixit Deus:
“ Quare tu enárras præcepta mea
et assúmisti testaméntum meum in os tuum?

17 Tu vero odisti disciplínam
et proiecísti sermónes meos retrórsim.

18 Si vidébas furem, currébas cum eo;
et cum adúlteris erat pórtio tua.

19 Os tuum dimittébas ad malítiam,
et lingua tua concinnábat dolos.

20 Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris

et advérsus fílium matris tuæ proferébas oppróbrium.

21 Hæc fecísti, et táciui.

Existimásti quod eram tui símilis.

Arguam te et státuam illa contra fáciem tuam.

22 Intellégite hæc, qui obliviscímini Deum,

ne quándo rápiam, et non sit qui erípiat.

23 Qui immolábit sacrificíum laudis, honorificábit me;
et, qui immaculátus est in via, osténdam illi salutáre Dei ”.

PSALMUS 51 (50)

1 Magistro chori. PSALMUS. David,

2 cum venit ad eum Nathan propheta,
postquam cum Bethsabee peccavit.

3 Miserére mei, Deus, secúndum misericórdiam tuam;
et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum
dele iniquitátem meam.

4 Amplius lava me ab iniquitáte mea
et a peccáto meo munda me.

5 Quóniam iniquitátem meam ego cognósco,
et peccátum meum contra me est semper.

6 Tibi, tibi soli peccávi et malum coram te feci,
ut iustus inveniáris in senténtia tua et æquus in iudício tuo.

7 Ecce enim in iniquitáte generátus sum,
et in peccáto concépit me mater mea.

8 Ecce enim veritátem in corde dilexísti
et in occúlto sapiéntiam manifestásti mihi.

9 Aspérges me hyssópo, et mundábor;
lavábis me, et super nivem dealbábor.

10 Audíre me fácies gáudium et lætítiam,
et exsultábunt ossa, quæ contrivísti.

11 Avérte fáciem tuam a peccátis meis
et omnes iniquitátes meas dele.

12 Cor mundum crea in me, Deus,
et spíritum firmum ínnova in viscéribus meis.

13 Ne proícias me a fácie tua
et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

14 Redde mihi lætítiam salutáris tui
et spírítu promptíssimo confírma me.

15 Docébo iníquos vias tuas,
et ímpii ad te converténtur.

16 Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salutis meæ,
et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.

17 Dómine, lábía mea apéries,
et os meum annuntiábit laudem tuam.

18 Non enim sacrificio delectáris;
holocáustum, si ófferam, non placébit.

19 Sacrificium Deo spíritus contribulátus;
cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.
20 Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion,
ut ædificéntur muri Ierúsalem.
21 Tunc acceptábis sacrificium iustítiæ, oblatiónes et holocáusta;
tunc impónent super altáre tuum vitulos.

PSALMUS 52 (51)

1 Magistro chori. Maskil. David,
2 postquam Doeg Edomita ad Saul venit
eique narravit dicens:
" David intravit in domum Abimelech ".
3 Quid gloriáris in malítia,
qui potens es iniquitáte?
4 Tota die insídias cogitásti;
lingua tua sicut novácula acúta, qui facis dolum.
5 Dilexísti malítiam super benignitátem,
mendácium magis quam loqui æquitátem.
6 Dilexísti ómnia verba perditionís, lingua dolósa.
7 Proptérea Deus déstruet te in finem;
evéllet te et emigrábit te de tabernáculo
et radicem tuam de terra vivéntium.
8 Vidébunt iusti et timébunt
et super eum ridébunt:
9 " Ecce homo, qui non pósuit Deum refúgium suum,
sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum
et prævályit in insídiis suis ".
10 Ego autem sicut virens olíva in domo Dei.
Sperávi in misericórdia Dei
in ætérnum et in sæculum sæculi.
11 Confitébor tibi in sæculum, quia fecísti;
et exspectábo nomen tuum,
quóniam bonum est, in conspéctu sanctórum tuórum.

PSALMUS 53 (52)

1 Magistro chori. Secundum " Mahalat ". Maskil. David.
Dixit insípiens in corde suo: " Non est Deus ".
2 Corrupti sunt et abominatiónes operáti sunt;
non est qui fáciat bonum.
3 Deus de cælo prospéxit super fílios hóminum,
ut vídeat si est intéllegens, aut requírens Deum.
4 Omnes declinavérunt, simul corrupti sunt;
non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.
5 Nonne scient omnes, qui operántur iniquitátem,
qui dévorant plebem meam ut cibum panis?
Deum non invocavérunt;

6 illic trepidaverunt timore, et non erat timor.
Quoniam Deus dissipavit ossa eorum, qui te obsidebant,
confusi sunt, quoniam Deus sprexit eos. -
7 Quis dabit ex Sion salutare Israel?
Cum converterit Deus captivitatem plebis suae,
exultabit Iacob, et laetabitur Israel.

PSALMUS 54 (53)

1 Magistro chori. Fidibus. Maskil. David,
2 postquam Ziphæi ad Saul venerunt dicentes:
" Ecce David apud nos absconditus latet ".
3 Deus, in nomine tuo salvum me fac
et in virtute tua iudica me.
4 Deus, exaudi orationem meam,
auribus percipe verba oris mei!
5 Quoniam superbi insurrexerunt adversum me,
et fortes quasi erunt animam meam
et non proposuerunt Deum ante conspectum suum.
6 Ecce enim Deus adiuvat me,
et Dominus susceptor est animae meae.
7 Convertere mala super inimicos meos et in veritate tua disperde illos.
8 Voluntarie sacrificabo tibi,
confitebor nomini tuo, Domine, quoniam bonum est;
9 quoniam ex omni tribulatione eripuit me,
et super inimicos meos despexit oculus meus.

PSALMUS 55 (54)

1 Magistro chori. Fidibus. Maskil. David.
2 Auribus percipe, Deus, orationem meam
et ne abscondaris a deprecatione mea;
3 intende mihi et exaudi me.
Excussus sum in meditatione mea et conturbatus sum
4 a voce inimici et a tribulatione peccatoris.
Quoniam devoluerunt in me iniquitatem
et in ira molesti erant mihi.
5 Cor meum torquetur intra me,
et formido mortis cecidit super me.
6 Timor et tremor venerunt super me, et contexit me pavor. -
7 Et dixi: " Quis dabit mihi pennas sicut columbae,
et volabo et requiescam?
8 Ecce elongabo fugiens
et manebo in solitudine.
9 Exspectabo eum, qui salvum me faciat
a spiritu procellae et tempestate ".
10 Dissipa, Domine, divide linguas eorum,
quoniam vidi violentiam et contentionem in civitate.

11 Die ac nocte circúmeunt eam super muros eius,
12 iníquitas et labor et insídiæ in médio eius;
et non defécit de platéis eius frauduléntia et dolus.
13 Quóniam si inimícus meus maledixísset mihi,
sustinuíssem útique;
et si is qui óderat me, super me magnificátus fuísset,
abscondíssem me fórsitan ab eo.
14 Tu vero, homo coæquális meus,
familiáris meus et notus meus,
15 qui simul habúimus dulce consórtium:
in domo Dei ambulávimus in concúrsu.
16 Véniat mors super illos,
et descéndant in inférnum vivéntes,
quóniam nequítia in habitáculis eórum,
in médio eórum.
17 Ego autem ad Deum clamábo,
et Dóminus salvábit me.
18 Véspere et mane et merídie meditábor et ingemíscam,
et exáudiet vocem meam.
19 Rédimet in pace ánimam meam ab his, qui impúgnant me,
quóniam in multis sunt advérsus me.
20 Exáudiet Deus et humiliábit illos,
qui est ante sæcula.
Non enim est illis commutátio,
et non timuérunt Deum.
21 Exténdit manum suam in sócios;
contaminávit fœdus suum.
22 Lene super butýrum est os eius,
pugna autem cor illús:
mollíti sunt sermónes eius super óleum,
et ipsi sunt gládii destrícti. -
23 Iacta super Dóminum curam tuam,
et ipse te enútriet;
non dabit in ætérnum fluctuatió nem iusto.
24 Tu vero, Deus, dedúces eos in púteum intéritus.
Viri sánguinum et dolósi non dimidiábunt dies suos;
ego autem sperábo in te, Dómine.

PSALMUS 56 (55)

1 Magistro chori. Secundum " Ionat elem rehoqim ".
David. Miktam. Cum Gath Philistæi eum tenerent.
2 Miserére mei, Deus, quóniam conculcávit me homo,
tota die impúgnans oppræssit me.
3 Conculcavérunt me inimíci mei tota die,
quóniam multi pugnant advérsus me, Altíssime.
4 In quacúmque die timébo,

ego in te sperábo.

5 In Deo, cuius laudábo sermónem,
in Deo sperávi;

non timébo: quid fáciet nihi caro?

6 Tota die rem meam perturbábant,
advérsus me omnes cogitatiónes eórum in malum.

7 Concitábant iúrgia, insidiabántur,
ipsi calcáneum meum observábant.

Sicut quæsiérunt ánimam meam,

8 ita pro iniquitáte retríbue illis,
in ira pópulos prostérne, Deus.

9 Peregrinatiónes meas tu numerásti:
pone lácrimas meas in utre tuo;

nonne in supputatióne tua?

10 Tunc converténtur inimíci mei retrórsus,
in quacúmque die invocávero:

ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

11 In Deo, cuius laudábo sermónem,
in Domino, cuius laudábo sermónem,

12 in Deo sperávi;

non timébo: quid fáciet mihi homo?

13 Super me sunt, Deus, vota tua;
reddam laudatiónes tibi,

14 quóniam eripuísti ánimam meam de morte
et pedes meos de lapsu,
ut ámbulem coram Deo in lúmine vivéntium.

PSALMUS 57 (56)

1 Magistro chori. Secundum " Ne destruxeris ". David.
Miktam. Quando a Saul in cavernam fugit.

2 Miserére mei, Deus, miserére mei,
quóniam in te cónfugit ánima mea;
et in umbra alárum tuárum confúgiam,
donec tránseant insídiæ.

3 Clamábo ad Deum Altíssimum,
Deum, qui benefécit mihi.

4 Mittet de cælo et liberábit me;
dabit in oppróbrium conculcántes me.

Mittet Deus misericórdiam suam et veritátem suam.

5 Anima mea recúmbit in médio catulórum leónum
devorántium fílios hóminum.

Dentes eórum arma et sagíttæ,
et lingua eórum gládus acútus.

6 Exaltáre super cælos, Deus,
super omnem terram glória tua.

7 Láqueum paravérunt pédibus meis,

et incurvavit se ánima mea;
foderunt ante fáciem meam fóveam,
et ipsi incidérunt in eam.
8 Parátum cor meum, Deus,
parátum cor meum;
9 cantábo et psalmum dicam.
Exsúrge, glória mea;
exsúrge, psaltérium et cíthara,
excitábo auróram.
10 Confitébor tibi in pópulis, Dómine,
et psalmum dicam tibi in natió nibus,
11 quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua,
et usque ad nubes véritas tua.
12 Exaltáre super cælos, Deus,
super omnem terram glória tua.

PSALMUS 58 (57)

1 Magistro chori. Secundum " Ne destruxeris ".
David. Miktam.
2 Numquid vere, poténtes, iustítiam loquím ini,
recte iudicátis fílios hóminum?
3 Etenim in corde iniquitátes operámini,
in terra violéntiam manus vestræ concínnant.
4 Alienáti sunt peccatóres ab útero;
erravérunt a ventre, qui loquúntur falsa.
5 Venénum illis in similitúdinem serpéntis,
sicut áspidis surdæ et obturántis aures suas,
6 quæ non exáudiet vocem incantántium
et venéfici incantántis sapienter.
7 Deus, cóntere dentes eórum in ore ipsórum;
molas leónum confrínge, Dómine.
8 Díffluant tamquam aqua decúrrens,
sicut fenum conculcátum aréscant.
9 Sicut limax, quæ tabéscens transit, sicut abortívum muléris, quod non vidit solem.
10 Priúsquam séntiant ollæ vestræ rhamnum,
sicut vivéntes, sicut ardor iræ absórbet eos.
11 Lætábitur iustus, cum víderit vindíctam,
pedes suos lavábit in sángine peccatóris.
12 Et dicet homo: " Utique est fructus iusto,
úti que est Deus iúdicans eos in terra ".

PSALMUS 59 (58)

1 Magistro chori. Secundum " Ne destruxeris ".
David. Miktam. Quando Saul viros misit,
qui domum observarent et eum occiderent.
2 Eripe me de inimícis meis, Deus meus,

et ab insurgéntibus in me prótege me.

3 Eripe me de operántibus iniquitatem
et de viris sánguinum salva me.

4 Quia ecce insidiáti sunt ánimæ meæ,
irruérunt in me fortes.

5 Neque delíctum neque peccátum in me est, Dómine;
sine iniquitáte mea currunt et præparántur.

Exsúrge in occúrsum meum et vide;

6 et tu, Dómine, Deus virtútum, Deus Israel,
evígila ad visitándas omnes gentes; non misereáris ómnibus, qui infidéliter operántur.

7 Reverténtur ad vésperam et latrábunt ut canes
et circuíbunt civitátem.

8 Ecce eructábunt ore suo,
et gládius in labiis eórum: “ Quis enim audit? ”.

9 Et tu, Dómine, deridébis eos,
subsannábis omnes gentes.

10 Fortitúdo mea, tibi atténdam,
quia, Deus, præsidium meum es.

11 Deus meus, misericórdia eius præveniet me.

Deus fáciat, ut despícam inimícos meos.

12 Ne occídas eos, ne quándo obliviscátur pópulus meus;
dispérge illos in virtúte tua

et prostérne eos, protéctor meus, Dómine.

13 Peccátum oris eórum, sermo labiórums ipsórum,
et comprehendántur in supérbia sua.

Propter exsecratióem et mendácium, quod loquúntur,

14 consúme eos in furóre,
consúme, et non erunt;

et scient quia Deus dominábitur Iacob et fínium terræ.

15 Reverténtur ad vésperam et latrábunt ut canes
et circuíbunt civitatem.

16 Ipsi errábunt ad manducándum;
si vero non fúerint saturáti, murmurábunt.

17 Ego autem cantábo fortitúdinem tuam
et exultábo mane misericórdiam tuam,
quia factus es præsidium meum
et refúgium meum in die tribulatiónis meæ.

18 Fortitúdo mea, tibi psallam,
quia, Deus, præsidium meum es:
Deus meus misericórdia mea.

PSALMUS 60 (59)

1 Magistro chori. Secundum " Liliúm præcepti ".
Miktam. David. Ad docendum.

2 Quando contra Aram Naharaim et Aram Soba egressus est,
et quando Ioab reversus devicit Edom in valle Salis:

duodecim milia (hominum).

3 Deus, reppulísti nos, destruxísti nos.

Irátus es. Convértere ad nos!

4 Concussísti terram, confregísti eam;
sana contritiónes eius, quia commóta est.

5 Ostendísti pópulo tuo dura,
potásti nos vino vertígini.

6 Dedísti metuéntibus te signum,
ut fúgiant a fácie arcus.

7 Ut liberéntur dilécti tui,
salvos fac déxtera tua et exáudi nos.

8 Deus locútus est in sancto suo:

“ Lætábor et partíbor Síchimam
et convállem Succoth metíbor.

9 Meus est Gálaad, et meus est Manáesses,
et Ephraim fortitúdo cápitis mei.

Iuda sceptrum meum,

10 Moab olla lavácri mei.

Super Idumáeam exténdam calceaméntum meum,
super Philistáeam vociferábor ”.

11 Quis addúcet me in civitátem munítam?

Quis dedúcet me usque in Idumáeam?

12 Nonne tu, Deus, qui reppulísti nos;
et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxiliúm de tribulatióne, quia vana salus hóminis.

13 In Deo faciémus virtútem,
et ipse conculcábit tribulántes nos.

PSALMUS 61 (60)

1 Magistro chori. Fidibus. David.

2 Exaudi, Deus, deprecationem meam,
intende orationi meæ.

3 A fínibus terræ ad te clamávi,
dum anxiarétur cor meum.

In petram inaccéssam mihi deduc me!

4 Quia factus es spes mea,
turris fortitúdinis a fácie inimíci.

5 Inhabitábo in tabernáculo tuo in sácula,
prótegar in velaménto alárum tuárum,

6 quóniam tu, Deus meus, exaudísti vota mea,
dedísti hereditátem timéntium nomen tuum.

7 Dies super dies regis adícies,
annos eius usque in diem generatiónis et generatiónis.

8 Sédeat in ætérnum in conspéctu Dei;
misericórdia et véritas servent eum.

9 Sic psalmum dicam nómini tuo in sáculum sáculi,

ut reddam vota mea de die in diem.

PSALMUS 62 (61)

1 Magistro chori. Secundum Iduthun. PSALMUS. David.

2 In Deo tantum quiesce, ánima mea,
ab ipso enim salutáre meum.

3 Verúmtamen ipse refúgium meum et salutáre meum,
præsídium meum; non movébor ámplius.

4 Quoúsque irrúitis in hóminem, contúnditis univérsi vos
tamquam parietem inclinátum et macériam depúlsam?

5 Verúmtamen de excélso suo cogitavérunt depéllere;
delectabántur mendácio.

Ore suo benedicébant et corde suo maledicébant.

6 In Deo tantum quiesce, ánima mea, quóniam ab ipso patiéntia mea.

7 Verúmtamen ipse Deus meus et salutáre meum,
præsídium meum; non movébor.

8 In Deo salutáre meum et glória mea; Deus fortitúdinis meæ, et refúgium meum in Deo est.

9 Speráte in eo, omnis congregátio pópuli,
effúndite coram illo corda vestra;

Deus refúgium nobis.

10 Verúmtamen vánitas filii Adam,
mendácium filii hóminum.

In statéram si conscéndant,
super fumum leves sunt omnes.

11 Nolíte speráre in violéntia
et in rapína nolíte décipi;
divítiæ si áffluent, nolíte cor appónere.

12 Semel locútus est Deus,
duo hæc audívi:

quia potéstas Deo est,

13 et tibi, Dómine, misericórdia;
quia tu reddes unicuíque iuxta ópera sua.

PSALMUS 63 (62)

1 PSALMUS. David, cum in deserto Iudæ commoraretur.

2 Deus, Deus meus es tu, ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea,
te desiderávit caro mea.

In terra desérta et árida et inaquósa,

3 sic in sancto appáruí tibi,
ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.

4 Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas,
lábba mea laudábunt te.

5 Sic benedícam te in vita mea
et in nómine tuo levábo manus meas.

6 Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea,

et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.
7 Cum memor ero tui super stratum meum,
in matutínis meditábor de te,
8 quia fuísti adiútor meus,
et in velaménto alárum tuárum exsultábo.
9 Adhæsít ánima mea post te,
me suscépit délixtera tua.
10 Ipsi vero in ruínam quæsiérunt ánimam meam,
introíbunt in inferióra terræ,
11 tradéntur in potestátem gládii,
partes vúlpium erunt.
12 Rex vero lætábitur in Deo;
gloriabúntur omnes, qui iurant in eo,
quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

PSALMUS 64 (63)

1 Magistro chori. PSALMUS. David.
2 Exáudi, Deus, vocem meam in meditatióne mea;
a timóre inimíci custódi ánimam meam.
3 Prótege me a convéntu malignántium,
a multitúdine operántium iniquitátem.
4 Qui exacuerunt ut gládium linguas suas,
intendérunt sagíttas suas, venéfica verba,
5 ut sagíttent in occúltis immaculátum.
Súbito sagittábunt eum et non timébunt,
6 firmavérunt sibi consílium nequam.
Disputavérunt, ut absconderent láqueos,
dixerunt: “ Quis vidébit eos? ”.
7 Excogitavérunt iníqua, perfecérunt excogitáta consília.
Interióra hóminis et cor eius abýssus.
8 Et sagittávit illos Deus;
súbito factæ sunt plagæ eórum,
9 et infirmávit eos lingua eórum.
Caput movébunt omnes, qui vidébunt eos,
10 et timébit omnis homo;
et annuntiábunt ópera Dei
et facta eius intéllegent.
11 Lætábitur iustus in Dómino et sperábit in eo,
et gloriabúntur omnes recti corde.

PSALMUS 65 (64)

1 Magistro chori. PSALMUS. David. Canticum.
2 Te decet hymnus, Deus, in Sion;
et tibi reddétur votum in Ierúsalem.
3 Qui audis oratiónem,
ad te omnis caro véniet propter iniquitátem.

4 Etsi prævaluérunt super nos impietátes nostræ,
tu propitiáberis eis.
5 Beátus, quem elegísti et assumpsísti; inhabitábit in átriis tuis.
Replébimur bonis domus tuæ,
sanctitáte templi tui.
6 Mirábiliter in æquitáte
exáudies nos, Deus salútis nostræ,
spes ómnium fínium terræ et maris longínqui.
7 Firmans montes in virtúte tua,
accíntus poténtia.
8 Compéscens sónitum maris,
sónitum flúctuum eius
et tumúltum populórum.
9 Et timébunt, qui hábitant términos terræ, a signis tuis;
éxitus oriéntis et occidéntis delectábis.
10 Visitásti terram et inebriásti eam;
multiplicásti locupletáre eam.
Flumen Dei replétum est aquis;
parásti fruménta illórum,
quóniam ita parásti eam.
11 Sulcos eius írrigans, glebas eius complánans;
ímbribus emóllis eam, benedícis gérmini eius.
12 Coronásti annum benignitáte tua,
et vestígia tua stillábunt pinguédinem.
13 Stillábunt páscua desérta,
et exsultatióne colles accingéntur.
14 Indúta sunt óvibus prata,
et valles abundábunt fruménto;
clamábunt, étenim hymnum dicent.

PSALMUS 66 (65)

1 Magistro chori. Canticum. PSALMUS.
Iubiláte Deo, omnis terra,
2 psalmum dícite glóriæ nóminis eius,
glorificáte laudem eius.
3 Dícite Deo: “ Quam terríbilia sunt ópera tua.
Præ multitúdine virtútis tuæ blandiéntur tibi inimíci tui.
4 Omnis terra adóret te et psallat tibi,
psalmum dicat nómini tuo ”.
5 Veníte et vidéte ópera Dei,
terríbilis in adinventiόνibus super fílios hóminum.
6 Convértit mare in áridam,
et in flúmine pertransíbunt pede;
ibi lætábimur in ipso.
7 Qui domináatur in virtúte sua in ætérnum,
óculi eius super gentes respíciunt;

rebélles non exalténtur in semetípsis.
8 Benedícite, gentes, Deum nostrum
et audítam fácite vocem laudis eius;
9 qui pósuit ánimam nostram ad vitam
et non dedit in commotióinem pedes nostros.
10 Quóniam probásti nos, Deus;
igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.
11 Induxísti nos in láqueum,
posuísti tribulatiónes in dorso nostro.
12 Imposuísti hómines super cápita nostra,
transívimus per ignem et aquam,
et eduxísti nos in refrigerium.
13 Introíbo in domum tuam in holocáustis;
reddam tibi vota mea,
14 quæ protulérunt lábia mea,
et locútum est os meum in tribulatióne mea.
15 Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum,
ófferam tibi boves cum hircis.
16 Veníte, audíte, et narrábo, omnes, qui timétis Deum,
quanta fecit ánimæ meæ.
17 Ad ipsum ore meo clamávi
et exaltávi in lingua mea.
18 Iniquitátem si aspéxi in corde meo,
non exáudiet Dóminus.
19 Proptérea exaudivit Deus,
atténdit voci deprecatiónis meæ.
20 Benedíctus Deus, qui non amóvit oratiónem meam
et misericórdiam suam a me.

PSALMUS 67 (66)

1 Magistro chori. Fidibus. PSALMUS. Canticum.
2 Deus misereátur nostri et benedícat nobis;
illúminet vultum suum super nos,
3 ut cognoscátur in terra via tua,
in ómnibus géntibus salutáre tuum.
4 Confiteántur tibi pópuli, Deus;
confiteántur tibi pópuli omnes.
5 Læténtur et exsúltent gentes,
quóniam iúdicas pópulos in æquitáte
et gentes in terra dírigis.
6 Confiteántur tibi pópuli, Deus;
confiteántur tibi pópuli omnes.
7 Terra dedit fructum suum;
benedícat nos Deus, Deus noster,
8 benedícat nos Deus,
et métuant eum omnes fines terræ.

PSALMUS 68 (67)

1 Magistro chori. David. PSALMUS. Canticum.
2 Exsúrgit Deus, et dissipántur inimíci eius;
et fúgiunt, qui odérunt eum, a fácie eius.
3 Sicut dissipátur fumus, tu díssipas;
sicut fluit cera a fácie ignis,
sic péreunt peccatóres a fácie Dei.
4 Et iusti læténtur et exsúltent in conspéctu Dei
et delecténtur in lætítia.
5 Cantáte Deo, psalmum dícite nómini eius;
iter fácite ei, qui fertur super nubes:
Dóminus nomen illi.
Iubiláte in conspéctu eius;
6 pater orphanórum et iudex viduárum,
Deus in habitáculo sancto suo.
7 Deus, qui inhabitáre facit desolátos in domo,
qui edúcit vinctos in prosperitátem;
verúmtamen rebélles habitábunt in árida terra. -
8 Deus, cum egrederéris in conspéctu pópuli tui,
cum pertransíres in desérto,
9 terra mota est, étiam cæli distillavérunt
a fácie Dei Sinai, a fácie Dei Israel.
10 Plúviam voluntáriam effundébas, Deus;
hereditátem tuam infirmátam, tu refecísti eam.
11 Animália tua habitábant in ea,
parásti in bonitáte tua páuperi, Deus.
12 Dóminus dat verbum;
vírgines annuntiántes bona sunt agmen ingens:
13 “ Reges exercítuum fúgiunt, fúgiunt,
et spécies domus dívidit spólia.
14 Et vos dormítis inter médias caulas:
alæ colúmbæ nitent argénto,
et pennæ eius pallóre auri.
15 Dum dispérgit Omnípotens reges super eam,
nive dealbátur Selmon ”.
16 Mons Dei mons Basan,
mons cacúminum mons Basan.
17 Ut quid invidétis, montes cacúminum,
monti, in quo beneplácitum est Deo inhabitáre?
Etenim Dóminus habitábit in finem.
18 Currus Dei decem mília mílium:
Dóminus venit de Sínai in sancta.
19 Ascendísti in altum, captívam duxísti captivitátem;
accepísti in donum hómines,
ut étiam rebélles hábitent apud Dóminum Deum.

20 Benedíctus Dóminus die quotídie;
portábit nos Deus salutárium nostrórum.
21 Deus noster, Deus ad salvándum;
et Dómini, Dómini éxitus mortis.
22 Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum,
vérticem capillátum perambulántium in delíctis suis.
23 Dixit Dóminus: “ Ex Basan redúcam,
redúcam de profúndo maris,
24 ut intingátur pes tuus in ságuine,
lingua canum tuórum ex inimícis portiónem invéniat ”.
25 Vidérunt ingrèssus tuos, Deus,
ingrèssus Dei mei, regis mei in sancta.
26 Præcédunt cantóres, postrémi véniunt psalléntes.
in médio iuvéculæ tympanístriæ.
27 “ In ecclésiis benedícite Deo,
Dómino, vos de fóntibus Israel ”.
28 Ibi Bénéiamin adulescéntulus ducens eos,
príncipes Iudæ cum turma sua,
príncipes Zábulon, príncipes
Néphthali.
29 Manda, Deus, virtúti tuæ;
confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.
30 A templo tuo in Ierúsalem
tibi áfferent reges múnera.
31 Increpa feram arúndinis,
congregatiónem taurórum in vítulis populórum:
prostérnant se cum láminis argéti.
Díssipa gentes, quæ bella volunt.
32 Vénient optimátes ex Ægypto,
Æthiopia prævéniat manus suas Deo.
33 Regna terræ, cantáte Deo,
psállite Dómino, psállite Deo,
34 qui fertur super cælum cæli ad oriéntem;
ecce dabit vocem suam, vocem virtútis.
35 Tribúite virtútem Deo.
Super Israel magnificéntia eius,
et virtus eius in núbibus.
36 Mirábilis, Deus, de sanctuário tuo!
Deus Israel ipse tríbuet virtútem et fortitúdinem plebi suæ.
Benedíctus Deus!

PSALMUS 69 (68)

1 Magistro chori. Secundum " Lilia... ". David.
2 Salvum me fac, Deus,
quóniam venérunt aquæ usque ad guttur meum.
3 Infíxus sum in limo profúndi, et non est substántia;

veni in profúnda aquárum, et fluctus demérsit me.
4 Laborávi clamans, raucae factae sunt fauces meae;
defecerunt óculi mei, dum spero in Deum meum.
5 Multiplicáti sunt super capillos cápitis mei,
qui óderunt me gratis.
Confortáti sunt, qui persecúti sunt me inimíci mei mendáces;
quae non rápui, tunc exsolvébam.
6 Deus, tu scis insipiéntiam meam,
et delícta mea a te non sunt abscóndita.
7 Non erubéscant in me, qui exspéctant te,
Dómine, Dómine virtútum.
Non confundántur super me,
qui quærunt te, Deus Israel.
8 Quóniam propter te sustínui oppróbrium,
opéruit confúsió faciém meam;
9 extráneus factus sum frátribus meis
et peregrínus filiis matris meae.
10 Quóniam zelus domus tuae comédit me,
et oppróbria exprobrántium tibi ceciderunt super me.
11 Et flevi in ieiúnio ánimam meam,
et factum est in oppróbrium mihi.
12 Et pósui vestiméntum meum cilícium,
et factus sum illis in parábolam.
13 Advérsus me loquebántur, qui sedébant in porta,
et in me canébant, qui bibébant vinum.
14 Ego vero oratiónem meam ad te, Dómine,
in témpore benepláciti, Deus.
In multitúdi-ne misericórdiae tuae exáudi me,
in veritáte salútis tuae.
15 Eripe me de luto, ut non infígar,
erípiar ab iis, qui odérunt me,
et de profúndis aquárum.
16 Non me demérgat fluctus aquárum,
neque absórbeat me profúndum,
neque úrgeat super me púteus os suum.
17 Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua;
secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.
18 Et ne avértas faciém tuam a púero tuo;
quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.
19 Accéde ad ánimam meam, víndica eam,
propter inimícos meos rédime me.
20 Tu scis oppróbrium meum
et confusió-nem meam et reveréntiam meam. -
In conspéctu tuo sunt omnes, qui tríbulant me;
21 oppróbrium contrívit cor meum, et elángui.
Et sustínui, qui simul contristarétur, et non fuit,

et qui consolarétur, et non invéni.
22 Et dedérunt in escam meam fel
et in siti mea potavérunt me acéto.
23 Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum
et in retributiónes et in scándalum.
24 Obscuréntur óculi eórum, ne vídeant,
et lumbos eórum semper infírma.
25 Effúnde super eos iram tuam,
et furor iræ tuæ comprehéndat eos.
26 Fiat commorátio eórum desérta,
et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.
27 Quóniam, quem tu percussísti, persecúti sunt,
et super dolórem eius, quem vulnerásti, addidérunt.
28 Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum,
et non véniant ad iustítiam tuam.
29 Deleántur de libro vivéntium
et cum iustis non scribántur.
30 Ego autem sum pauper et dolens;
salus tua, Deus, súscipit me.
31 Laudábo nomen Dei cum cántico
et magnificábo eum in laude.
32 Et placébit Dómino super taurum,
super vitulum córnua producéntem et úngulas.
33 Videant húmiles et læténtur;
quærite Deum, et vivet cor vestrum,
34 quóniam exaudivit páuperes Dóminus
et vinctos suos non despéxit.
35 Laudent illum cæli et terra,
mária et ómnia reptília in eis.
36 Quóniam Deus salvam fáciat Sion
et ædificábit civitátes Iudæ;
et inhabitábunt ibi et possidébunt eam.
37 Et semen servórum eius hereditábunt eam;
et, qui díligunt nomen eius, habitábunt in ea.

PSALMUS 70 (69)

1 Magistro chori. David. Ad commemorandum.
2 Deus, in adiutórium meum inténde;
Dómine, ad adiuvándum me festína.
3 Confundántur et revearéntur,
qui quærunnt ánimam meam.
Avertántur retrórsus et erubéscant,
qui volunt mihi mala.
4 Convertántur propter confusióne[m] suam,
qui dicunt mihi: “Euge, euge”.
5 Exsúltent et læténtur in te omnes, qui quærunnt te;

et dicant semper: “ Magnificétur Deus ”,
qui díligunt salutáre tuum.
6 Ego vero egénus et pauper sum;
Deus, ad me festína.
Adiútor meus et liberátor meus es tu;
Dómine, ne moréris.

PSALMUS 71 (70)

1 In te, Dómine, sperávi,
non confúndar in ætérnum.
2 In iustítia tua líbera me et éripe me;
inclína ad me aurem tuam et salva me.
3 Esto mihi in rupem præsídi
et in domum munitam, ut salvum me fácias,
quóniam fortitúdo mea et refúgium meum es tu.
4 Deus meus, éripe me de manu peccatóris
et de manu contra legem agéntis et iníqui.
5 Quóniam tu es exspectátio mea, Dómine;
Dómine, spes mea a iuventúte mea.
6 Super te inníxus sum ex útero,
de ventre matris meæ tu es suscéptor meus;
in te laus mea semper.
7 Tamquam prodígium factus sum multis,
et tu adiútor fortis. -
8 Repleátur os meum laude tua,
tota die magnitúdine tua.
9 Ne proícias me in témpore senectútis;
cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me.
10 Quia dixerunt inimíci mei mihi,
et, qui observábant ánimam meam,
consílium fecerunt in unum
11 dicéntes: “ Deus derelíquit eum!
Persequímini et comprehéndite
eum,
quia non est qui éripiat ”.
12 Deus, ne elongéris a me;
Deus meus, in auxiliúm meum festína.
13 Confundántur et defícient adversántes ánimæ meæ;
operiántur confusióne et pudóre, qui quærunt mala mihi.
14 Ego autem semper sperábo
et adíciam super omnem laudem tuam.
15 Os meum annuntiábit iustítiam tuam,
tota die salutáre tuum:
quæ dinumeráre nescívi.
16 Véniam ad poténtias Dómini;
Dómine, memorábor iustítiaæ tuæ solús.

17 Deus, docuísti me a iuventúte mea;
et usque nunc annuntiábo mirabília tua.
18 Et usque in senéctam et sénium,
Deus, ne derelínquas me,
donec annúntiem bráchium tuum
generatióni omni, quæ ventúra est.
Poténtia tua
19 et iustítia tua, Deus,
usque in altíssima, qui fecísti magnália:
Deus, quis símilis tibi?
20 Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas et malas;
iterum vivificásti me
et de abyíssis terræ íterum reduxísti me.
21 Multiplicábis magnitúdinem meam et convérsus consoláberis me.
22 Nam et ego confitébor tibi
in psaltério veritátem tuam, Deus meus;
psallam tibi in cíthara, Sanctus Israel.
23 Exsultábunt lábia mea, cum cantávero tibi,
et ánima mea, quam redemísti;
24 sed et lingua mea tota die meditábitur iustítiam tuam,
cum confúsi et revériti fúerint, qui quærunt mala mihi.

PSALMUS 72 (71)

1 Salomonis.
Deus, iudícium tuum regi da
et iustítiam tuam fílio regis;
2 iúdicet pópulum tuum in iustítia
et páuperes tuos in iudício.
3 Afferant montes pacem pópulo,
et colles iustítiam.
4 Iudicábit páuperes pópuli
et salvos fáciat fílios ínopis
et humiliábit calumniatórem.
5 Et permanébit cum sole et ante lunam
in generatióne et generatióne.
6 Descéndet sicut plúvia in gramen,
et sicut imber írrigans terram.
7 Florébit in diébus eius iustítia et abundántia pacis,
donec auferátur luna.
8 Et dominábitur a mari usque ad mare
et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.
9 Coram illo prócident incolæ desérta,
et inimíci eius terram lingent.
10 Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent,
reges Arabum et Saba dona addúcent.
11 Et adorábunt eum omnes reges,

omnes gentes sérvient ei.
12 Quia liberábit ínopem clamántem
et páuperem, cui non erat adiútor.
13 Parcet páuperi et ínopi
et ánimas páuperum salvas fáciet.
14 Ex oppressióne et violéntia rédimet ánimas eórum,
et pretiósus erit sanguis eórum coram illo. -
15 Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ,
et orábunt pro ipso semper;
tota die benedícent ei.
16 Et erit ubértas fruménti in terra,
in summis móntium fluctuábit,
sicut Líbanus fructus eius;
et florébit de civitáte sicut fenum terræ.
17 Sit nomen eius benedíctum in sácula,
ante solem permanébit nomen eius.
Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ,
omnes gentes magnificábunt eum.
18 Benedíctus Dóminus Deus, Deus Israel,
qui facit mirabília solus.
19 Et benedíctum nomen maiestátis eius in ætérnum;
et replébitur maiestáte eius omnis terra. Fiat, fiat.

PSALMUS 73 (72)

1 PSALMUS. Asaph.
Quam bonus rectis est Deus,
Deus his, qui mundo sunt corde!
2 Mei autem pæne moti sunt pedes,
pæne effúsi sunt gressus mei,
3 quia zelávi super gloriántes,
pacem peccatórum videns.
4 Quia non sunt eis impediménta,
sanus et pinguis est venter eórum.
5 In labóre mortálium non sunt
et cum homínibus non flagellántur.
6 Ideo quasi torques est eis supérbia,
et tamquam induméntum opéruit eos violéntia.
7 Prodit quasi ex ádipe iníquitas eórum,
erúmpunt cogitatiónes cordis.
8 Subsannavérunt et locúti sunt nequítiam,
iniquitátem ab excélso locúti sunt.
9 Posúerunt in cælo os suum,
et lingua eórum transívit in terra.
10 Ideo in alto sedent,
et aquæ plenæ non pervénient ad eos.
11 Et dixerunt: “ Quómodo scit Deus,

et si est sciéntia in Excélso? ”.

12 Ecce ipsi peccatóres et abundántes in sáculo multiplicavérunt divítias.

13 Et dixi: “ Ergo sine causa mundávi cor meum et lavi in innocéntia manus meas;

14 et fui flagellátus tota die, et castigátio mea in matutínis ”.

15 Si dixíssem: “ Loquar ut illi ”, ecce generatióem filiórum tuórum prodidíssem.

16 Et cogitábam, ut cognóscerem hoc; labor erat in óculis meis,

17 donec intrávi in sanctuárium Dei et intelléxi novíssima eórum.

18 Verúmtamen in lúbrico posuísti eos, deiecísti eos in ruínas.

19 Quómodo facti sunt in desolatióem! Súbito defecérunt, periérunt præ horróre.

20 Velut sómnum evigilántis, Dómine, surgens imáginem ipsórum contémnes.

21 Quia exacerbatum est cor meum, et renes mei compúncti sunt;

22 et ego insípiens factus sum et nescívi: ut iuméntum factus sum apud te.

23 Ego autem semper tecum; tenuísti manum dexteram meam.

24 In consílio tuo dedúces me et póstea cum glória suscípies me.

25 Quis enim mihi est in cælo?

Et tecum nihil vólui super terram.

26 Defécit caro mea et cor meum; Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

27 Quia ecce, qui elóngant se a te, períbunt; perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.

28 Mihi autem adhærére Deo bonum est, pónere in Dómino Deo spem meam, ut annúntiem omnes operatiónes tuas in portis filíæ Sion.

PSALMUS 74 (73)

1 Maskil. Asaph.

Ut quid, Deus, reppulísti in finem, irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

2 Memor esto congregatiónis tuæ, quam possedísti ab inítio.

Redemísti virgam hereditátis tuæ: mons Sion, in quo habitásti.

3 Leva gressus tuos in ruínas sempitérnas:

omnia vastavit inimicus in sancto.
4 Rugierunt, qui oderunt te,
in medio congregatiōnis tuæ;
posuerunt signa sua in signa.
5 Visi sunt quasi in altum securim vibrantes
in silva condensa.
6 Exciderunt iānuas eius in idipsum;
in securi et ascia deiecerunt.
7 Inciderunt igni sanctuārium tuum,
in terram polluerunt tabernāculum nōminis tui;
8 dixerunt in corde suo: “ Opprimāmus eos simul ”.
Combussērunt omnes congregatiōnes Dei in terra.
9 Signa nostra non vidimus;
iam non est prophēta,
et apud nos non est qui cognoscat āmplius.
10 Usquequo, Deus, impropēabit inimicus,
spēnet adversārius nomen tuum in finem?
11 Ut quid avērtis manum tuam
et tenes dēxteram tuam in medio sinu tuo?
12 Deus autem rex noster ante sēcula,
operātus est salūtes in medio terræ.
13 Tu conscidisti in virtūte tua mare,
contribulāsti cāpita dracōnum in aquis.
14 Tu confregisti cāpita Levíathan,
dedisti eum escam monstris maris.
15 Tu dirupisti fontes et torrēntes;
tu siccāsti flūvios perēnnes.
16 Tuus est dies, et tua est nox,
tu fabricātus es lumināria et solem.
17 Tu statuisti omnes tērminos terræ,
æstātem et hiēmē, tu plasmāsti ea.
18 Memor esto huius:
inimicus impropēavit Dōmino,
et pōpulus insipiēns sprexit nomen tuum.
19 Ne tradas bēstiis ānimas confitēntes tibi
et ānimas pāuperum tuōrum ne obliviscāris in finem.
20 Rēspice in testamētum,
quia replēta sunt latībula terræ tentōriis violēntiæ.
21 Ne revertātur hūmilis factus confūsus;
pauper et inops laudābunt nomen tuum.
22 Exsūrge, Deus, iūdica causam tuam;
memor esto impropēriōrum tuōrum,
quæ ab insipiēte fiunt tota die.
23 Ne obliviscāris voces inimicōrum tuōrum;
tumūltus adversariōrum tuōrum ascēdit semper.

PSALMUS 75 (74)

1 Magistro chori. Secundum " Ne destruxeris ".

PSALMUS. Asaph. Canticum.

2 Confitébitur tibi, Deus;

confitébitur et invocábit nomen tuum:

narrábit mirabilia tua.

3 Cum statúero tempus,

ego iustítias iudicábo.

4 Si liquefacta est terra et omnes, qui hábitant in ea,

ego confirmávi colúmnas eius.

5 Dixi gloriántibus: " Nolíte gloriári! "

et delinquentibus: "Nolíte exaltáre cornu!

6 Nolíte exaltáre in altum cornu vestrum;

nolíte loqui advérsus Deum protérva ".

7 Quia neque ab oriénte neque ab occidénte

neque a desértis exaltátio.

8 Quóniam Deus iudex est:

hunc humiliat et hunc exáltat.

9 Quia calix in manu Dómini

vini meri plenus mixto.

Et inclinávit ex hoc in hoc;

verúmtamen usque ad fæces epotábunt,

bibent omnes peccatóres terræ.

10 Ego autem annuntiábo in sáeculum,

cantábo Deo Iacob.

11 Et ómnia córnua peccatórum confríngam,

et exaltabúntur córnua iusti.

PSALMUS 76 (75)

1 Magistro chori. Fidibus. PSALMUS. Asaph. Canticum.

2 Notus in Iudæa Deus,

in Israel magnum nomen eius.

3 Et est in Salem tabernáculum eius,

et habitátio eius in Sion.

4 Ibi confrégit coruscatiónes arcus,

scutum, gládium et bellum.

5 Illúminans tu, Mirábilis,

a móntibus direptiónis.

6 Spoliáti sunt poténtes corde, dormiérunt somnum suum,

et non invenérunt omnes viri fortes manus suas.

7 Ab increpatióne tua, Deus Iacob,

dormitavérunt auríga et equus.

8 Tu terríbilis es, et quis resístet tibi?

Ex tunc ira tua.

9 De cælo audítum fecísti iudícium;

terra trémuit et quiévit,

10 cum exsúrgeret in iudícium Deus,
ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.
11 Quóniam furor hóminis confitébitur tibi,
et relíquiæ furóris diem festum agent tibi.
12 Vovéte et réddite Dómino Deo vestro;
omnes in circúitu eius áfferant múnera Terríbili,
13 ei, qui aufert spíritum princípum,
terríbili apud reges terræ.

PSALMUS 77 (76)

1 Magistro chori. Secundum Idithun. Asaph. PSALMUS.
2 Voce mea ad Dóminum clamávi;
voce mea ad Deum, et inténdit mihi.
3 In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi,
manus meæ nocte expánsæ sunt
et non fatigántur.
Rénuit consolári ánima mea;
4 memor sum Dei et ingemísco,
exérceor, et déficit spíritus meus.
5 Vigiles tenuísti pálpebras óculi mei; turbátus sum et non sum locútus.
6 Cogitávi dies antíquos
et annos ætérnos in mente hábui.
7 Meditátus sum nocte cum corde meo
et exercitábar et scopébam spíritum meum.
8 Numquid in ætérnum proíciet Deus,
aut non appónet, ut complacítior sit adhuc?
9 Aut defíciet in finem misericórdia sua,
cessábit verbum a generatióne in generatiónem?
10 Aut obliviscétur miseréri Deus,
aut continébit in ira sua misericórdias suas?
11 Et dixi: “ Hoc vulnus meum:
mutátio dexteræ Excélsi ”.
12 Memor ero óperum Dómini,
memor ero ab inítio mirabílium tuórum.
13 Et meditábor in ómnibus opéribus tuis
et in adinventiúnibus tuis exercébor.
14 Deus, in sancto via tua;
quis deus magnus sicut Deus noster?
15 Tu es Deus, qui facis mirabília,
notam fecísti in pópulis virtútem tuam.
16 Redemísti in bráchio tuo pópulum tuum,
fílios Iacob et Ioseph.
17 Vidérunt te aquæ, Deus,
vidérunt te aquæ et doluérunt;
étenim commótæ sunt abýssi.
18 Effudérunt aquas núbila,

vocem dedérunt nubes,
étenim sagíttæ tuæ tránseunt.
19 Vox tonítrui tui in rota;
illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ,
commóta est et contrémuit terra.
20 In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis;
et vestígia tua non cognoscúntur.
21 Deduxísti sicut oves pópulum tuum
in manu Móysi et Aaron.

PSALMUS 78 (77)

1 Maskil. Asaph.
Atténdite, pópule meus, doctrínam meam;
inclináte aurem vestram in verba oris mei.
2 Apériam in parábolis os meum,
éloquar arcána ætátis antíquæ.
3 Quanta audívimus et cognóvimus ea,
et patres nostri narravérunt nobis,
4 non occultábimus a fíliis eórum,
generatióni álteri narrántes
laudes Dómini et virtútes eius
et mirabília eius, quæ fecit.
5 Constítuit testimónium in Iacob
et legem pósuit in Israel;
quanta mandáverat pátribus nostris
nota fácere ea fíliis suis,
6 ut cognóscat generátio áltera,
fílii, qui nascéntur.
Exsúrgent et narrábunt fíliis suis,
7 ut ponant in Deo spem suam
et non obliviscántur óperum Dei
et mandáta eius custódiant.
8 Ne fiant sicut patres eórum,
generátio rebéllis et exásperans;
generátio, quæ non firmávit cor suum,
et non fuit fidélis Deo spíritus eius.
9 Fílii Ephraim, intendéntes et mitténtes arcum,
convérsi sunt in die belli.
10 Non custodiérunt testaméntum Dei
et in lege eius renuérunt ambuláre.
11 Et oblíti sunt factórum eius
et mirabílium eius, quæ osténdit eis.
12 Coram pátribus eórum fecit mirabília
in terra Ægypti, in campo Táneos.
13 Scidit mare et perdúxit eos
et státuit aquas quasi in utre.

14 Et dedúxit eos in nube per diem
et per totam noctem in illuminatióne ignis.
15 Scidit petram in erémo
et adequávit eos velut abyíssus multa.
16 Et edúxit rívilos de petra
et dedúxit tamquam flúmina aquas.
17 Et apposuérunt adhuc peccáre ei,
in iram excitavérunt Excélsum in inaquóso.
18 Et tentavérunt Deum in córdibus suis,
peténtes escas animábus suis;
19 et contra Deum locúti sunt,
dixerunt: “ Numquid póterit Deus paráre mensam in desérto? ”.
20 Ecce percússit petram, et fluxérunt aquæ,
et torréntes inundavérunt.
“ Numquid et panem póterit dare
aut paráre carnes pópulo suo? ”.
21 Ideo audívit Dóminus et exársit,
et ignis accénsus est in Iacob,
et ira ascéndit in Israel.
22 Quia non credidérunt in Deo
nec speravérunt in salutári eius.
23 Verúmtamen mandávit núbibus désuper
et iánuas cæli apéruit;
24 et pluit illis manna ad manducándum
et panem cæli dedit eis:
25 panem angelórum manducávit homo;
cibária misit eis ad abundántiam.
26 Excitávit austrum in cælo
et indúxit in virtúte sua áfricum;
27 et pluit super eos sicut púlverem carnes
et sicut arénam maris volatília pennáta:
28 et cecidérunt in médio castrórum eórum,
circa tabernácula eórum.
29 Et manducavérunt et saturáti sunt nimis,
et desidérium eórum áttulit eis.
30 Nondum recésserant a desidério suo,
adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum,
31 et ira Dei ascéndit super eos
et occídit pingues eórum
et eléctos Israel prostrávit.
32 In ómnibus his peccavérunt adhuc
et non credidérunt in mirabílibus eius;
33 et consúmpsit in hálitu dies eórum
et annos eórum cum festinatióne.
34 Cum occíderet eos, quæréabant eum
et convérsi veniébant dilúculo ad eum;

35 et rememoráti sunt quia Deus adiútor est eórum,
et Deus Excélsus redémptor eórum est.
36 Et suasérunt ei in ore suo
et lingua sua mentíti sunt ei;
37 cor autem eórum non erat rectum cum eo,
nec fidéles erant in testaménto eius.
38 Ipse autem est miséricors
et propitiátur iniquitáti et non dispérdit.
Sæpe avértit iram suam
et non accéndit omnem furórem suum.
39 Et recordátus est quia caro sunt,
spíritus vadens et non rédiens.
40 Quóties exacerbavérunt eum in desérto,
in iram concitavérunt eum in inaquóso!
41 Et revérsi sunt et tentavérunt Deum
et Sanctum Israel exacerbavérunt.
42 Non sunt recordáti manus eius,
diéi, qua redémit eos de manu tribulántis.
43 Cum pósuit in Ægypto signa sua
et prodígia sua in campo Táneos.
44 Convértit in sánguinem flúmina eórum
et rívulos eórum, ne bíberent.
45 Misit in eos cœnomyíam et comédit eos,
ranam et pérdidit eos.
46 Dedit brucho fructus eórum,
labóres eórum locústæ.
47 Occídit in grándine víneas eórum,
moros eórum in pruína.
48 Trádidit grándini iuménta eórum
et greges eórum flammæ ignis.
49 Misit in eos ardórem iræ suæ,
indignatiónem et comminatiónem et angústiam,
immissiόnem angelórum malórum.
50 Complanávit sémitam iræ suæ;
non pepércit a morte animábus eórum
et vitam eórum in peste conclúsit.
51 Percússit omne primogénitum in terra Ægýpti,
primítias róboris eórum in tabernáculis Cham.
52 Abstulit sicut oves pópulum suum
et perdúxit eos tamquam gregem in desérto.
53 Dedúxit eos in spe, et non timuérunt,
et inimícos eórum opéruit mare.
54 Et indúxit eos in fines sanctificatiónis suæ,
in montem, quem acquisívit délixtera eius.
55 Et eiécit a fácie eórum gentes
et divísit eis terram in funículo hereditátis

et habitare fecit in tabernaculis eorum tribus Israel.
56 Et tentaverunt et exacerbaverunt Deum Excelsum
et testimonia eius non custodierunt.
57 Recesserunt et praevaricati sunt,
quemadmodum patres eorum;
conversi sunt retro ut arcus pravus.
58 In iram concitaverunt eum in collibus suis
et in sculptilibus suis ad aemulationem eum provocaverunt.
59 Audivit Deus et exarsit
et sprexit valde Israel.
60 Et repulit habitaculum Silo,
tabernaculum, ubi habitavit in hominibus.
61 Et tradidit in captivitatem virtutem suam
et pulchritudinem suam in manus inimici.
62 Et conclusit in gladio populum suum
et in hereditatem suam exarsit.
63 Iuvenes eorum comedit ignis,
et virgines eorum non sunt desponsatae.
64 Sacerdotes eorum in gladio ceciderunt,
et viduae eorum non plorabuntur.
65 Et excitatus est tamquam dormiens Dominus,
tamquam potens crapulatus a vino.
66 Et percussit inimicos suos in posteriora,
opprobrium sempiternum dedit illis.
67 Et repulit tabernaculum Ioseph
et tribum Ephraim non elegit,
68 sed elegit tribum Iudae,
montem Sion, quem dilexit.
69 Et aedificavit sicut excelsum sanctuarium suum,
sicut terram, quam fundavit in saecula.
70 Et elegit David servum suum
et sustulit eum de gregibus ovium,
71 de post fetantes accepit eum:
pascere Iacob populum suum
et Israel hereditatem suam.
72 Et pavit eos in innocentia cordis sui
et in prudentia manuum suarum deduxit eos.

PSALMUS 79 (78)

1 PSALMUS. Asaph.

Deus, venerunt gentes in hereditatem tuam,
polluerunt templum sanctum tuum,
posuerunt Ierusalem in ruinas.

2 Dederunt morticina servorum tuorum escas volatilibus caeli,
carnes sanctorum tuorum bestiis terrae.

3 Effuderunt sanguinem eorum tamquam aquam

in circúitu Ierúsalem, et non erat qui sepelíret.
4 Facti sumus oppróbrium vicínis nostris,
subsannátio et illúsio his, qui in circúitu nostro sunt.
5 Usquequo, Dómine? Irascéris in finem?
Accendétur velut ignis zelus tuus?
6 Effúnde iram tuam in gentes, quæ te non novérunt,
et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt,
7 quia comedérunt Iacob
et sedem eius desolavérunt.
8 Ne memíneris iniquitátum patrum nostrórum,
cito antícipent nos misericórdiæ tuæ,
quia páuperes facti sumus nimis.
9 Adiuva nos, Deus salutáris nostri,
propter glóriam nóminis tui et líbera nos;
et propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum.
10 Quare dicent in géntibus: “ Ubi est Deus eórum? ”.
Innotéscat in natióibus coram óculis nostris
últio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est.
11 Intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum;
secúndum magnitúdinem bráchii tui
supérstites relínque filios mortis.
12 Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum,
impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine.
13 Nos autem, pópulus tuus et oves páscuæ tuæ,
confitébimur tibi in sæculum;
in generatióem et generatióem annuntiábimus laudem tuam.

PSALMUS 80 (79)

1 Magistro chori. Secundum " Liliu[m] præcepti ".
Asaph. PSALMUS.
2 Qui pascis Israel, inténde,
qui dedúcis velut ovem Ioseph.
Qui sedes super chérubim, effúlge
3 coram Ephraim, Bénéiamin et Manásse.
Excita poténtiam tuam et veni,
ut salvos fácias nos.
4 Deus, convérte nos,
illústra fáciem tuam, et salvi érimus.
5 Dómine, Deus virtútum,
quoúsque irascéris super oratióem pópuli tui?
6 Cibásti nos pane lacrimárum
et potum dedísti nobis in lácrimis copióse.
7 Posuísti nos in contradictióem vicínis nostris,
et inimíci nostri subsannavérunt nos.
8 Deus virtútum, convérte nos,
illústra fáciem tuam, et salvi érimus.

9 Vínream de Ægýpto transtulísti,
eiecísti gentes et plantásti eam.
10 Purgásti locum in conspéctu eius,
plantásti radíces eius, et implévit terram.
11 Opérti sunt montes umbra eius,
et ramis eius cedri Dei;
12 exténdit pálmites suos usque ad mare
et usque ad flumen propágines suas.
13 Ut quid destruxísti macériam eius,
et vindémiant eam omnes, qui prætergrediúntur viam?
14 Exterminávit eam aper de silva,
et singuláris ferus depástus est eam.
15 Deus virtútum, convértere,
réspecte de cælo et vide et vísita vínream istam.
16 Et prótege eam, quam plantávit dèxtera tua,
et super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.
17 Incénsa est igni et suffóssa;
ab increpatióne vultus tui períbunt.
18 Fiat manus tua super virum dèxteræ tuæ,
super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.
19 Et non discedémus a te, vivificábis nos,
et nomen tuum invocábimus.
20 Dómine, Deus virtútum, convérte nos
et illústra fáciem tuam, et salvi érimus.

PSALMUS 81 (80)

1 Magistro chori. Secundum " Torcularia... ". Asaph.
2 Exsultáte Deo adiutóri nostro;
iubiláte Deo Iacob.
3 Súmite psalmum et date týmpanum,
psaltérium iucúndum cum cíthara.
4 Bucináte in neoméniá tuba,
in die plenæ lunæ, in sollemnitate nostra.
5 Quia præcéptum in Israel est,
et iudícium Deo Iacob.
6 Testimónium in Ioseph pósuit illud,
cum exíret de terra Ægýpti;
sermónem, quem non nóveram, audívi:
7 " Divérti ab onéribus dorsum eius;
manus eius a cóphino recessérunt.
8 In tribulatióne invocásti me, et liberávi te,
exaudívi te in abscóndito tempestátis,
probávi te apud aquam Meríba.
9 Audi, pópulus meus, et contestábor te;
Israel, útinam áudias me!
10 Non erit in te deus aliénus,

neque adorábis deum extráneum.

11 Ego enim sum Dóminus Deus tuus,
qui edúxi te de terra Ægýpti;
diláta os tuum, et implébo illud.

12 Et non audívit pópulus meus vocem meam,
et Israel non inténdit mihi.

13 Et dimísi eos secúndum durítiam cordis eórum,
ibunt in adinventiónibus suis.

14 Si pópulus meus audísset me,
Israel si in viis meis ambuláset!

15 In brevi inimícos eórum humiliássem
et super tribulántes eos misíssem manum meam.

16 Inimíci Dómini blandiréntur ei,
et esset sors eórum in sáecula;

17 et cibárem eos ex ádipe fruménti
et de petra melle saturárem eos ”.

PSALMUS 82 (81)

1 PSALMUS. Asaph.

Deus stetit in concílio divíno,
in médio deórum iúdicat.

2 “ Usquequo iudicábitis iníque
et fácies peccatórum sumétis?

3 Iudicáte egéno et pupíllo,
húmilem et páuperem iustificáte.

4 Erípite páuperem
et egénum de manu peccatóris liberáte ”.

5 Nesciérunt neque intellexérunt, in ténebris ámbulant;
movebúntur ómnia fundaménta terræ.

6 Ego dixi: “ Dii estis,
et filii Excélsi omnes ”.

7 Vos autem sicut hómines moriémini
et sicut unus de princípibus cadétis.

8 Surge, Deus, iúdica terram,
quóniam tu hereditábis in ómnibus géntibus.

PSALMUS 83 (82)

1 Canticum. PSALMUS. Asaph.

2 Deus, ne quiéscas, ne táceas
neque compescáris, Deus,

3 quóniam ecce inimíci tui fremuérunt,
et, qui odérunt te, extulérunt caput.

4 Advérsus pópulum tuum malignavérunt consílium
et cogitavérunt advérsus eos, quos abscondísti tibi.

5 Dixérunt: “ Veníte, et disperdámus eos de gente,
et non memorétur nomen Israel ultra! ”.

6 Quóniam cogitavérunt unanímiter,
advérsum te testaméntum statuérunt:
7 tabernácula Idumæórum et Ismælítæ,
Moab et Agaréni,
8 Gebal et Ammon et Amalec,
Philistæa cum habitántibus Tyrum.
9 Etenim Assur sociabátur cum illis;
facti sunt in adiutórium fíliis Lot.
10 Fac illis sicut Mádian et Sísaræ,
sicut Iabin in torrénate Cison.
11 Disperiérunt in Endor,
facti sunt ut stercus super terram.
12 Pone duces eórum sicut Oreb et Zeb
et Zébee et Sálmana, omnes príncipes eórum,
13 qui dixérunt:
“ Hereditáte possideámus páscua Dei! ”.
14 Deus meus, pone illos ut rotam
et sicut stípulam ante ventum.
15 Sicut ignis, qui combúrit silvam,
et sicut flamma dévorans montes,
16 ita persecúris illos in tempestáte tua
et in procélla tua turbábis eos.
17 Imple fácies eórum ignomínia,
et quærent nomen tuum, Dómine.
18 Erubéscant et conturbéntur in sáculum sáculi
et confundántur et péreant;
19 et cognóscant quia nomen tibi Dóminus:
tu solus Altíssimus super omnem terram.

PSALMUS 84 (83)

1 Magistro chori. Secundum " Torcularia ".
Filiorum Core. PSALMUS.
2 Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum!
3 Concupíscit et déficit ánima mea in átria Dómini.
Cor meum et caro mea exsultavérunt in Deum vivum.
4 Etenim passer invénit sibi domum,
et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos:
altária tua, Dómine virtútum, rex meus et Deus meus.
5 Beáti, qui hábitant in domo tua:
in perpétuum laudábunt te.
6 Beátus vir, cuius est auxiliúm abs te,
ascensiónes in corde suo dispósuit.
7 Transeúntes per vallem sitiéntem
in fontem ponent eam,
étenim benedictiónibus véstiet eam plúvia matutína.
8 Ibunt de virtúte in virtútem,

vidébitur Deus deórum in Sion.

9 Dómine, Deus virtútum, exáudi oratióem meam;
áuribus pércipe, Deus Iacob.

10 Protéctor noster áspice, Deus,
et réspice in fáciem christi tui.

11 Quia mélior est dies una in átriis tuis super mília,
elégi ad limen esse in domo Dei mei
magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

12 Quia sol et scutum est Dóminus Deus,
grátiam et glóriam dabit Dóminus;
non privábit bonis eos,

qui ámbulant in innocéntia.

13 Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

PSALMUS 85 (84)

1 Magistro chori. Filiorum Core. PSALMUS.

2 Complacuísti tibi, Dómine, in terra tua,
convertísti captivitátem Iacob.

3 Remisísti iniquitátem plebis tuæ,
operuísti ómnia peccáta eórum.

4 Contraxísti omnem iram tuam,
revertísti a furóre indignatiónis tuæ.

5 Convérte nos, Deus, salutáris noster,
et avérte iram tuam a nobis.

6 Numquid in ætérnum irascéris nobis
aut exténdes iram tuam a generatióne in generatióem?

7 Nonne tu convérsus vivificábis nos,
et plebs tua lætábitur in te?

8 Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam
et salutáre tuum da nobis.

9 Audiam, quid loquátur Dóminus Deus,
quóniam loquétur pacem ad plebem suam et sanctos suos
et ad eos, qui convertúntur corde.

10 Vere prope timéntes eum salutáre ipsíus,
ut inhábitet glória in terra nostra.

11 Misericórdia et véritas obviavérunt sibi,
iustítia et pax osculátæ sunt.

12 Véritas de terra orta est,
et iustítia de cælo prospéxit.

13 Etenim Dóminus dabit benignitátem,
et terra nostra dabit fructum suum.

14 Iustítia ante eum ambulábit
et ponet in via gressus suos.

PSALMUS 86 (85)

1 Precatio. David.

Inclína, Dómine, aurem tuam et exáudi me,
quóniam inops et pauper sum ego.
2 Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum;
salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te
3 Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die.
4 Lætífica ánimam servi tui,
quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.
5 Quóniam tu, Dómine, suávis et mitis
et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te. -
6 Auribus pèrcipe, Dómine, oratióem meam
et inténde voci deprecatiónis meæ.
7 In die tribulatiónis meæ clamávi ad te,
quia exáudies me.
8 Non est símilis tui in diis, Dómine,
et nihil sicut ópera tua.
9 Omnes gentes, quascúmque fecísti, vénient
et adorábunt coram te, Dómine,
et glorificábunt nomen tuum,
10 quóniam magnus es tu et fáciens mirabília:
tu es Deus solus.
11 Doce me, Dómine, viam tuam,
et ingrédia in veritáte tua;
simplex fac cor meum,
ut tímeat nomen tuum.
12 Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo
et glorificábo nomen tuum in ætérnum,
13 quia misericórdia tua magna est super me,
et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.
14 Deus, supérbi insurrexérunt super me,
et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam
et non proposuérunt te in conspéctu suo.
15 Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors,
pátiens et multæ misericórdiæ et veritátis,
16 réspice in me et miserére mei;
da fortitúdinem tuam púero tuo
et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.
17 Fac mecum signum in bonum,
ut vídeant, qui odérunt me, et confundántur,
quóniam tu, Dómine, adiuvísti me et consolátus es me.

PSALMUS 87 (86)

1 Filiorum Core. PSALMUS. Canticum.
Fundaménta eius in móntibus sanctis;
2 díligit Dóminus portas Sion
super ómnia tabernácula Iacob.
3 Gloriósa dicta sunt de te, cívitas Dei! -

4 Memor ero Rahab et Babylónis inter sciéntes me;
ecce Philistæa et Tyrus cum Æthiopia:
hi nati sunt illic.
5 Et de Sion dicétur: “ Hic et ille natus est in ea;
et ipse firmávit eam Altíssimus ”.
6 Dóminus réferet in librum populórum:
“ Hi nati sunt illic ”.
7 Et cantant sicut choros ducéntes:
“ Omnes fontes mei in te ”.

PSALMUS 88 (87)

1 Canticum. PSALMUS. Filiorum Core. Magistro chori.
Secundum " Mahalat ". Ad cantandum. Maskil. Heman Ezrahitæ.
2 Domine, Deus salútis meæ,
in die clamávi et nocte coram te.
3 Intret in conspéctu tuo orátio mea;
inclína aurem tuam ad precem meam.
4 Quia repléta est malis ánima mea,
et vita mea inférno appropinquávit.
5 Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum,
factus sum sicut homo sine adiutório.
6 Inter mórtuos liber,
sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris;
quorum non es memor ámplius,
et ipsi de manu tua abscíssi sunt.
7 Posuísti me in lacu inferióri,
in tenebrósis et in umbra mortis.
8 Super me gravátus est furor tuus,
et omnes fluctus tuos induxísti super me.
9 Longe fecísti notos meos a me,
posuísti me abominatióne eis;
conclúsus sum et non egrédiar.
10 Oculi mei languérunt præ afflictióné.
Clamávi ad te, Dómine, tota die,
expánde ad te manus meas. -
11 Numquid mórtuis fácies mirabília,
aut surgent umbræ et confitebúntur tibi?
12 Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam
et veritátem tuam in loco perditionis?
13 Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua,
et iustítia tua in terra obliviónis?
14 Et ego ad te, Dómine, clamávi,
et mane orátio mea præveniet te.
15 Ut quid, Dómine, repéllis ánimam meam,
abscóndis faciém tuam a me?
16 Pauper sum ego et móriens a iuventúte mea;

portávi pavóres tuos et conturbátus sum.

17 Super me transiérunt iræ tuæ,
et terróres tui excidérunt me.

18 Circuiérunt me sicut aqua tota die,
circumdedérunt me simul.

19 Elongásti a me amícum et próximum,
et noti mei sunt ténebræ.

PSALMUS 89 (88)

1 Maskil. Ethan Ezrahitæ.

2 Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo;
in generatióem et generatióem
annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

3 Quóniam dixísti: “ In ætérnum misericórdia ædificábitur ”,
in cælis firmábitur véritas tua.

4 “ Dispósui testaméntum elécto meo,
iurávi David servo meo:

5 Usque in ætérnum confirmábo semen tuum
et ædificábo in generatióem et generatióem sedem tuam ”.

6 Confitebúntur cæli mirabília tua, Dómine,
étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

7 Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino,
símilis erit Dómino in filiis Dei?

8 Deus, metuéndus in consílio sanctórum,
magnus et terríbilis super omnes, qui in circúitu eius sunt.

9 Dómine, Deus virtútum, quis símilis tibi?
Potens es, Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

10 Tu domináris supérbiæ maris,
elatiónes flúctuum eius tu mítigas.

11 Tu conculcásti sicut vulnerátum Rahab,
in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

12 Tui sunt cæli, et tua est terra,
orbem terræ et plenitúdinem eius tu fundásti;

13 Aquilónem et austrum tu creásti,
Thabor et Hermon in nómine tuo exsultábunt.

14 Tibi bráchium cum poténtia;
firma est manus tua, et exaltáta délixtera tua.

15 Iustítia et iudícium firmaméntum sedis tuæ.
Misericórdia et véritas præcédent fáciem tuam.

16 Beátus pópulus, qui scit iubilatióem.
Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt

17 et in nómine tuo exsultábunt tota die et in iustítia tua exaltabúntur,

18 quóniam decor virtútis eórum tu es,
et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

19 Quia Dómini est scutum nostrum,
et Sancti Israel rex noster.

20 Tunc locútus es in visióne sanctis tuis et dixísti:
“ Pósuí adiutórium in potén-te
et exaltávi eléctum de plebe.
21 Invéni David servum meum;
óleo sancto meo unxi eum.
22 Manus enim mea firma erit cum eo, et bráchium meum confortábit eum.
23 Nihil profíciet inimícus in eo,
et fílius iniquitátis non ópprimet eum.
24 Et concídám a fácie ipsíus inimícos eius
et odiéntes eum percútiam.
25 Et véritas mea et misericórdia mea cum ipso,
et in nómine meo exaltábitur cornu eius.
26 Et ponam super mare manum eius
et super flúmina déxteram eius.
27 Ipse invocábit me: “Pater meus es tu,
Deus meus et refúgium salútis meæ”.
28 Et ego primogénitum ponam illum,
excélsum præ régibus terræ.
29 In ætérnum servábo illi misericórdiam meam;
et testaméntum meum fidéle ipsi.
30 Et ponam in sáeculum sáeculi semen eius;
et thronum eius sicut dies cæli.
31 Si autem derelíquerint fílii eius legem meam
et in iudíciis meis non ambuláverint,
32 si iustificatiónes meas profanáverint
et mandáta mea non custodíerint,
33 visitábo in virga delíctum eórum
et in verbéribus iniquitátem eórum.
34 Misericórdiam autem meam non avértam ab eo
neque méntiar in veritáte mea.
35 Non profanábo testaméntum meum et, quæ procédunt de lábiis meis, non fáciám írrita.
36 Semel iurávi in sancto meo: David non méntiar.
37 Semen eius in ætérnum manébit,
et thronus eius sicut sol in conspéctu meo
38 et sicut luna firmus stabit in ætérnum
et testis in cælo fidélis ”.
39 Tu vero reppulísti et reiecísti,
irátus es contra christum tuum;
40 evertísti testaméntum servi tui,
profanásti in terram diadéma eius.
41 Destruxísti omnes muros eius,
posuísti munitiões eius in ruínas.
42 Diripuérunt eum omnes transeúntes viam,
factus est oppróbrium vicínis suis.
43 Exaltásti déxteram depriméntium eum,
lætificásti omnes inimícos eius.

44 Avertísti áciem gládii eius
et non es auxiliátus ei in bello.
45 Finem posuísti splendóri eius
et sedem eius in terram collisísti.
46 Minorásti dies iuventútis eius,
perfudísti eum confusióne.
47 Usquequo, Dómine, abscondéris in finem,
exardéscet sicut ignis ira tua?
48 Memoráre, quam brevis mea substántia.
Ad quam vanitátem creásti omnes fílios hóminum?
49 Quis est homo, qui vivet et non vidébit mortem,
éruet ánimam suam de manu ínferi?
50 Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine,
sicut iurásti David in veritáte tua?
51 Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum,
quod contínui in sinu meo, multárum géntium,
52 quo exprobravérunt inimíci tui, Dómine,
quo exprobravérunt vestígia christi tui.
53 Benedíctus Dóminus in ætérnum. Fiat, fiat.

PSALMUS 90 (89)

1 Precatio. Moysis viri Dei.
Domine, refúgium factus es nobis
a generatióne in generatióne.
2 Priúsqum montes nasceréntur, aut gignerétur terra et orbis,
a sáculo et usque in sáculum tu es Deus.
3 Redúcis hóminem in púlverem;
et dixísti: “ Revertímini, filii hóminum ”.
4 Quóniam mille anni ante óculos tuos
tamquam dies hestérna, quæ prætérit,
et custódia in nocte.
5 Aúferes eos, sómnum erunt:
6 mane sicut herba succréscens,
mane floret et crescit,
véspere décidit et aréscit.
7 Quia defécimus in ira tua
et in furóre tuo turbáti sumus.
8 Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo,
occúlta nostra in illuminatióne vultus tui.
9 Quóniam omnes dies nostri evanuérunt in ira tua,
consúmpsimus ut suspírium annos nostros.
10 Dies annórum nostrórum sunt septuagínta anni
aut in valéntibus octogínta anni,
et maior pars eórum labor et dolor,
quóniam cito tránseunt, et avolámus.
11 Quis novit potestátem iræ tuæ

et secúndum timórem tuum indignatióem tuam?

12 Dinumeráre dies nostros sic doce nos, ut inducámus cor ad sapiéntiam.

13 Convértere, Dómine, úsquequo?

Et deprecábilis esto super servos tuos.

14 Reple nos mane misericórdia tua,
et exsultábimus et delectábimur ómnibus diébus nostris.

15 Lætifica nos pro diébus, quibus nos humiliásti,
pro annis, quibus vídimus mala.

16 Appáreat servis tuis opus tuum,
et decor tuus fíliis eórum.

17 Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos,
et ópera mánuum nostrárum confírma super nos
et opus mánuum nostrárum confírma.

PSALMUS 91 (90)

1 Qui hábitat in protectiÓe Altíssimi,
sub umbra Omnipoténtis commorábitur.

2 Dicet Dómino: “ Refúgium meum
et fortitúdo mea, Deus meus, sperábo in eum ”.

3 Quóniam ipse liberábit te de láqueo venántium
et a verbo malígno.

4 Alis suis obumbrábit tibi,
et sub pennas eius confúgies;
scutum et loríca véritas eius.

5 Non timébis a timóre noctúrno,
a sagítta volánte in die,

6 a peste perambulánte in ténebris,
ab extermínio vastánte in merídie.

7 Cadent a látere tuo mille
et decem mília a dextris tuis;
ad te autem non appropinquábit.

8 Verúmtamen óculis tuis considerábis
et retributiÓnem peccatórum vidébis.

9 Quóniam tu es, Dómine, refúgium meum.
Altíssimum posuísti habitáculum tuum.

10 Non accédet ad te malum,
et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo,

11 quóniam ángelis suis mandábit de te,
ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

12 In mánibus portábunt te,
ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

13 Super áspidem et basilíscum ambulábis
et conculcábis leónem et dracónem.

14 Quóniam mihi adhæsít, liberábo eum;
suscípíam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

15 Clamábit ad me, et ego exáudíam eum;

cum ipso sum in tribulatióne;
erípiam eum et glorificábo eum.
16 Longitúdine diérum replébo eum
et osténdam illi salutáre meum.

PSALMUS 92 (91)

1 PSALMUS. Canticum. Pro die Sabbati.
2 Bonum est confitéri Dómino
et psállere nómini tuo, Altíssime,
3 annuntiáre mane misericórdiam tuam
et veritátem tuam per noctem
4 in decachórdo et psaltério,
cum cántico in cíthara.
5 Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua,
et in opéribus mánuum tuárum exultábo.
6 Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine:
nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.
7 Vir insípiens non cognóscet,
et stultus non intéllet hæc.
8 Cum germináverint peccatóres sicut fenum,
et florúerint omnes, qui operántur iniquitátem,
hoc tamen erit ad intéritum in sæculum sæculi;
9 tu autem altíssimus in ætérnum, Dómine.
10 Quóniam ecce inimíci tui, Dómine,
quóniam ecce inimíci tui períbunt,
et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.
11 Exaltábis sicut unicórnis cornu meum,
perfúsus sum óleo úberi.
12 Et despíciat óculus meus inimícos meos,
et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea. -
13 Iustus ut palma florébit,
sicut cedrus Líbani succrésceat.
14 Plantáti in domo Dómini,
in átriis Dei nostri florébunt.
15 Adhuc fructus dabunt in senécta,
úberes et bene viréntes erunt,
16 ut annúntient quóniam rectus Dóminus,
refúgium meum, et non est iníquitas in eo.

PSALMUS 93 (92)

1 Dominus regnávít! Decórem indútus est;
indútus est Dóminus, fortitúdine præcínxit se.
Etenim firmávit orbem terræ, qui non commovébitur.
2 Firmáta sedes tua ex tunc,
a sáculo tu es.
3 Elevavérunt flúmina, Dómine.

elevavérunt flúmina vocem suam,
elevavérunt flúmina fragórem suum.
4 Super voces aquárum multárum,
super poténtes elatiónes maris,
potens in altis Dóminus.
5 Testimónia tua credibília facta sunt nimis;
domum tuam decet sanctitúdo Dómine,
in longitúdinem diérum.

PSALMUS 94 (93)

1 Deus ultiónum, Dómine,
Deus ultiónum, effúlge.
2 Exaltáre, qui iúdicas terram,
redde retributiónem supérbis.
3 Usquequo peccatóres, Dómine,
úsquequo peccatóres exsultábunt?
4 Effabúntur et loquéntur protérva,
gloriabúntur omnes, qui operántur iniquitátem. -
5 Pópulum tuum, Dómine, humíliant
et hereditátem tuam vexant.
6 Viduam et ádvenam interfíciunt
et pupíllos occídunt.
7 Et dixérunt: “ Non vidébit Dóminus,
nec intéllegit Deus Iacob ”.
8 Intellégite, insipiéntes in pópulo;
et stulti, quando sapiétis?
9 Qui plantávit aurem, non áudiet,
aut qui finxit óculum, non respíciet?
10 Qui córripit gentes, non árguet,
qui docet hóminem sciéntiam?
11 Dóminus scit cogitatiónes hóminum,
quóniam vanæ sunt.
12 Beátus homo, quem tu erudíeris, Dómine,
et de lege tua docúeris eum,
13 ut mítiges ei a diébus malis,
donec fodiátur peccatóri fóvea.
14 Quia non répellet Dóminus plebem suam
et hereditátem suam non derelínquet.
15 Quia ad iustítiam revertétur iudícium,
et sequéntur illam omnes, qui recto sunt corde.
16 Quis consúrget mihi advérsus malignántes,
aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?
17 Nisi quia Dóminus adiúvit me,
paulo minus habitásset in loco siléntii ánima mea.
18 Si dicébam: “ Motus est pes meus ”, misericórdia tua, Dómine, sustentábat me.
19 In multítudine sollicitúdinum meárum in corde meo,

consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

20 Numquid sociábitur tibi sedes iniquitátis,
quæ fingit moléstiam contra præcéptum?

21 Irruunt in ánimam iusti

et sánguinem innocéntem condémnant.

22 Et factus est mihi Dóminus in præsídiúm,
et Deus meus in rupem refúgii mei;

23 et reddet illis iniquitátem ipsórum

et in malítia eórum dispédet eos,

24 dispédet illos Dóminus Deus noster.

PSALMUS 95 (94)

1 Venite, exultémus Dómino;

iubilémus Deo salutári nostro.

2 Præoccupémus fáciem eius in confessióne

et in psalmis iubilémus ei.

3 Quóniam Deus magnus Dóminus,

et rex magnus super omnes deos.

4 Quia in manu eius sunt profúnda terræ,

et altitúdines móntium ipsíus sunt.

5 Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud,

et siccam manus eius formavérunt.

6 Veníte, adorémus et procidámus

et gènuá flectámus ante Dóminum, qui fecit nos,

7 quia ipse est Deus noster,

et nos pópulus páscuæ eius et oves manus eius.

8 Utinam hódie vocem eius audiátis:

“ Nolite obduráre corda vestra,

9 sicut in Meríba, secúndum diem Massa in desérto,

ubi tentavérunt me patres vestri:

probavérunt me, etsi vidérunt ópera mea.

10 Quadragínta annis tæduit me generatiónis illíus

et dixi: Pópulus errántium corde sunt isti.

11 Et ipsi non cognovérunt vias meas;

ídeo iurávi in ira mea:

Non introíbunt in réquiem meam ”.

PSALMUS 96 (95)

1 Cantáte Dómino cánticum novum,

cantáte Dómino, omnis terra.

2 Cantáte Dómino, benedícite nómini eius,

annuntiáte de die in diem salutáre eius.

3 Annuntiáte inter gentes glóriam eius,

in ómnibus pópulis mirabília eius.

4 Quóniam magnus Dóminus et laudábilis nimis,

terríbilis est super omnes deos.

5 Quóniam omnes dii géntium inánia,
Dóminus autem cælos fecit.
6 Magnificéntia et pulchritúdo in conspéctu eius,
poténtia et decor in sanctuário eius.
7 Afférte Dómino, famíliæ populórum,
afférte Dómino glóriam et poténtiam,
8 afférte Dómino glóriam nóminis eius.
Tóllite hóstias et introíte in átria eius,
9 adoráte Dóminum in splendóre sancto.
Contremíscite a fácie eius, univérsa terra;
10 dícite in géntibus: “ Dóminus regnávít! ”.
Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur;
iudicábit pópulos in æquitáte.
11 Læténtur cæli, et exsúltet terra,
sonet mare et plenitúdo eius;
12 gaudébunt campi et ómnia, quæ in eis sunt.
Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum
13 a fácie Dómini, quia venit,
quóniam venit iudicáre terram.
Iudicábit orbem terræ in iustítia
et pópulos in veritáte sua.

PSALMUS 97 (96)

1 Dominus regnávít! Exsúltet terra,
læténtur ínsulæ multæ.
2 Nubes et calígo in circúitu eius,
iustítia et iudícium firmaméntum sedis eius.
3 Ignis ante ipsum præcédet
et inflammábit in circúitu inimícos eius.
4 Illustrárunt fúlgura eius orbem terræ:
vidit et contrémuit terra.
5 Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini,
a fácie Dómini omnis terra.
6 Annuntiavérunt cæli iustítiam eius,
et vidérunt omnes pópuli glóriam eius.
7 Confundántur omnes, qui adórant sculptília,
et qui gloriántur in simulácris suis.
Adoráte eum, omnes ángeli eius.
8 Audívit et lætáta est Sion,
et exsultavérunt fíliæ Iudæ
propter iudícia tua, Dómine.
9 Quóniam tu Dóminus, Altíssimus super omnem terram,
nimis exaltátus es super omnes deos.
10 Qui dilígitis Dóminum, odíte malum;
custódit ipse ánimas sanctórum suórum,
de manu peccatóris liberábit eos.

11 Lux orta est iusto,
et rectis corde lætítia.
12 Lætámíni, iustí, in Dómino
et confitémini memóriæ sanctitátis eius.

PSALMUS 98 (97)

1 PSALMUS.

Cantáte Dómino cánticum novum,
quia mirabília fecit.

Salvávít sibi délixtera eius,
et bráchiúm sanctum eius.

2 Notum fecit Dóminus salutáre suum,
in conspéctu géntíum revelávít iustítiam suam.

3 Recordátus est misericórdiæ suæ
et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ
salutáre Dei nostri.

4 Iubiláte Deo, omnis terra;
erúmpíte, exsultáte et psállite.

5 Psállite Dómino in cíthara,
in cíthara et voce psalmi;

6 in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ,
iubiláte in conspéctu regis Dómini.

7 Sonet mare et plenitúdo eius,
orbis terrárum et qui hábitant in eo.

8 Flúmina plaudent manu,
simul montes exsultábunt

9 a conspéctu Dómini, quóniam venit iudicáre terram.
Iudicábit orbem terrárum in iustítia

et pópulos in æquitáte.

PSALMUS 99 (98)

1 Dominus regnávít! Commoveántur pópuli
sedet super chérubim, moveátur terra.

2 Dóminus in Sion magnus
et excélsus super omnes pópulos.

3 Confiteántur nómini tuo magno et terríbili,
quóniam sanctum est.

4 Rex potens iudícium dfligit:
tu statuísti, quæ recta sunt,
iudícium et iustítiam in Iacob tu fecísti.

5 Exaltáte Dóminum Deum nostrum
et adoráte ad scabéllum pedum eius,
quóniam sanctus est.

6 Móyses et Aaron in sacerdotibus eius,
et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen eius.

Invocabant Dóminum, et ipse exaudiébat eos,
7 in colúmna nubis loquebátur ad eos.
Custodiébant testimónia eius
et præcéptum, quod dedit illis.
8 Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos;
Deus, tu propítius fuísti eis,
ulciscens autem adinventiões eórum.
9 Exaltáte Dóminum Deum nostrum
et adoráte ad montem sanctum eius,
quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

PSALMUS 100 (99)

1 PSALMUS. Ad gratiarum actionem.
2 Iubiláte Dómino, omnis terra,
servíte Dómino in lætítia;
introíte in conspéctu eius in exsultatióne.
3 Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus;
ipse fecit nos, et ipsíus sumus,
pópulus eius et oves páscuæ eius.
4 Introíte portas eius in confessiõe,
áttria eius in hymnis,
confitémini illi, benedícite nómini eius.
5 Quóniam suávis est Dóminus;
in ætérnum misericórdia eius,
et usque in generatióem et generatióem véritas eius.

PSALMUS 101 (100)

1 David. PSALMUS.
Misericórdiam et iudícium cantábo;
tibi, Dómine, psallam.
2 Intéllegam in via immaculáta;
quando vénies ad me?
Perambulábo in innocéntia cordis mei,
in médio domus meæ.
3 Non propónam ante óculos meos rem iniústam;
faciéntem prævaricatiões ódio habébo,
non adhærébit mihi.
4 Cor pravum recédet a me,
malígnum non cognóscam.
5 Detrahéntem secréto próximo suo,
hunc cessáre fáciam;
supérbum óculo et inflátum corde,
hunc non sustinébo.
6 Oculi mei ad fidéles terræ, ut sédeant mecum;
qui ámbulat in via immaculáta, hic mihi ministrábit.
7 Non habitábit in médio domus meæ, qui facit supérbiam;

qui loquitur iniqua, non stabit in conspectu oculorum meorum.
8 In matutino cessare faciam omnes peccatores terrae,
ut disperdam de civitate Domini omnes operantes iniquitatem.

PSALMUS 102 (101)

1 Preces afflicti, qui defessus
angorem suum ante Dominum profundit.
2 Domine, exaudi orationem meam,
et clamor meus ad te veniat.
3 Non abscondas faciem tuam a me;
in quacumque die tribulor,
inclina ad me aurem tuam.
In quacumque die invocavero te,
velociter exaudi me.
4 Quia defecerunt sicut fumus dies mei,
et ossa mea sicut cremium aruerunt.
5 Percussus est ut fenum et aruit cor meum,
etenim oblitus sum comedere panem meum.
6 A voce gemitus mei
adhæsit os meum carni meæ.
7 Similis factus sum pellicano solitudinis,
factus sum sicut nycticorax in ruinis.
8 Vigilavi et factus sum sicut passer solitarius in tecto.
9 Tota die exprobrabant mihi inimici mei,
exardescentes in me per me iurabant.
10 Quia cinerem tamquam panem manducabam
et potum meum cum fletu miscēbam,
11 a facie iræ et increpationis tuæ,
quia elevans allisisti me.
12 Dies mei sicut umbra declinaverunt,
et ego sicut fenum arui.
13 Tu autem, Domine, in æternum permanes,
et memoriale tuum in generationem et generationem.
14 Tu exurgens miseraberis Sion,
quia tempus miserendi eius,
quia venit tempus,
15 quoniam placuerunt servis tuis lapides eius,
et pulveris eius miserentur.
16 Et timebunt gentes nomen tuum, Domine,
et omnes reges terræ gloriam tuam,
17 quia edificavit Dominus Sion
et apparuit in gloria sua.
18 Respexit in orationem inopum
et non sprevit precem eorum.
19 Scribantur hæc pro generatione altera,
et populus, qui creabitur, laudabit Dominum.

20 Quia prospéxit de excélsó sanctuário suo,
Dóminus de cælo in terram aspéxit,
21 ut audiret gémitus compeditórum, ut sólveret fílios mortis;
22 ut annúntient in Sion nomen Dómini
et laudem eius in Ierúsalem,
23 cum congregáti fúerint pópuli in unum
et regna, ut sérviant Dómino.
24 Humiliávit in via virtútem meam,
abbreviávit dies meos.
Dicam: “ Deus meus,
25 ne áuferas me in dimídio diérum meórum;
in generatióem et generatióem sunt anni tui.
26 Inítio terram fundásti;
et ópera mánuum tuárum sunt cæli.
27 Ipsi períbunt, tu autem pérmanes;
et omnes sicut vestiméntum veteráscent,
et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur.
28 Tu autem idem ipse es, et anni tui non defíciant.
29 Filii servórum tuórum habitábunt,
et semen eórum in conspéctu tuo firmábitur ”.

PSALMUS 103 (102)

1 David.

Benedic, ánima mea, Dómino,
et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
2 Bénedic, ánima mea, Dómino
et noli oblivísci omnes retributiónes eius.
3 Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis,
qui sanat omnes infirmitátes tuas;
4 qui rédimit de intéritu vitam tuam,
qui corónat te in misericórdia et miseratióibus;
5 qui replet in bonis ætátem tuam:
renovábitur ut áquilæ iuvéntus tua.
6 Fáciens iustítias Dóminus
et iudícium ómnibus iniúriam patiéntibus.
7 Notas fecit vias suas Móysi,
fíliis Israel adinventiões suas. -
8 Miserátor et miséricors Dóminus,
longaniímis et multæ misericórdiæ.
9 Non in perpétuum conténdet
neque in ætérnum irascétur.
10 Non secúndum peccáta nostra fecit nobis
neque secúndum iniquitátes nostras retribuit nobis.
11 Quóniam, quantum exaltátur cælum a terra,
præváluit misericórdia eius super timéntes eum;
12 quantum distat ortus ab occidénte,

longe fecit a nobis iniquitates nostras.

13 Quomodo miseretur pater filiorum,
miseratus est Dominus timentibus se.

14 Quoniam ipse cognovit figmentum nostrum,
recordatus est quoniam pulvis sumus.

15 Homo: sicut fenum dies eius,
tamquam flos agri sic efflorabit.

16 Spirat ventus in illum, et non subsistet,
et non cognoscet eum amplius locus eius.

17 Misericordia autem Domini ab aeterno
et usque in aeternum super timentes eum;

et iustitia illius in filios filiorum,

18 in eos, qui servant testamentum eius
et memores sunt mandatorum ipsius ad faciendum ea.

19 Dominus in caelo paravit sedem suam,
et regnum ipsius omnibus dominabitur.

20 Benedicite Domino, omnes angeli eius, potentes virtute, facientes verbum illius
in audiendo vocem sermonum eius.

21 Benedicite Domino, omnes virtutes eius,
ministri eius, qui facitis voluntatem eius.

22 Benedicite Domino, omnia opera eius,
in omni loco dominationis eius.

Benedic, anima mea, Domino.

PSALMUS 104 (103)

1 Benedic, anima mea, Domino.

Domine Deus meus, magnificatus es vehementer!

Maiestatem et decorem induisti,

2 amictus lumine sicut vestimento.

Extendens caelum sicut velum,

3 qui exstruis in aquis cenacula tua.

Qui ponis nubem ascensum tuum,

qui ambulas super pennas ventorum.

4 Qui facis angelos tuos spiritus

et ministros tuos ignem urentem.

5 Qui fundasti terram super stabilitatem suam,

non inclinabitur in saeculum saeculi.

6 Abyssus sicut vestimentum operuit eam,

super montes stabant aquae.

7 Ab increpatione tua fugiunt,

a voce tonitru tui formidant.

8 Ascendunt in montes et descendunt in valles,

in locum, quem statuisti eis.

9 Terminum posuisti, quem non transgredientur,

neque convertentur operire terram.

10 Qui emittis fontes in torrentes;

inter médium móntium pertransíbunt,
11 potábunt omnes béstias agri,
exstínguent ónagri sitim suam.
12 Super ea vólucres cæli habitábunt,
de médio ramórum dabunt voces.
13 Rigas montes de cenáculis tuis,
de fructu óperum tuórum sáticas terram.
14 Prodúcis fenum iuméntis
et herbam servitúti hóminum,
edúcens panem de terra
15 et vinum, quod lætíficat cor hóminis;
exhílarans fáciem in óleo,
panis autem cor hóminis confírmatur.
16 Saturabúntur ligna Dómini
et cedri Líbani, quas plantávit.
17 Illic pásseres nidificábunt,
eródii domus in vértice eárum.
18 Montes excélsi cervis,
petræ refúgium hyrácibus.
19 Fecit lunam ad témpora signánda,
sol cognóvit occásum suum.
20 Posuísti ténebras, et facta est nox:
in ipsa reptábunt omnes béstiæ silvæ,
21 cátuli leónum rugiéntes, ut rápíant
et quærant a Deo escam sibi.
22 Oritur sol, et congregántur
et in cubílibus suis recúmbunt.
23 Exit homo ad opus suum
et ad operatiónem suam usque ad vésperum.
24 Quam multiplicáta sunt ópera tua, Dómine!
Omnia in sapiéntia fecísti,
impléta est terra creatúra tua.
25 Hoc mare magnum et spatiósum et latum:
illic reptília, quorum non est númerus,
animália pusílla cum magnis;
26 illic naves pertransíbunt,
Levíathan, quem formásti ad ludéndum cum eo.
27 Omnia a te exspéctant,
ut des illis escam in témpore suo.
28 Dante te illis, cólligent,
aperiénte te manum tuam, implebúntur bonis.
29 Averténte autem te fáciem, turbabúntur;
aúferes spíritum eórum, et defícient
et in púlverem suum reverténtur.
30 Emíttes spíritum tuum, et creabúntur,
et renovábis fáciem terræ.

31 Sit glória Dómini in sæculum;
lætétur Dóminus in opéribus suis.
32 Qui réspicit terram et facit eam trémere,
qui tangit montes, et fúmigant.
33 Cantábo Dómino in vita mea,
psallam Deo meo quámdiu sum.
34 Iucúndum sit ei elóquium meum,
ego vero delectábor in Dómino.
35 Defícient peccatóres a terra
et iníqui, ita ut non sint.
Bénedic, ánima mea, Dómino.

PSALMUS 105 (104)

1 ALLELUIA.

Confitémini Dómino et invocáte nomen eius,
annuntiáte inter gentes ópera eius.

2 Cantáte ei et psállite ei,
meditámini in ómnibus mirábilibus eius.

3 Laudámini in nómine sancto eius,
lætétur cor quæréntium Dóminum.

4 Quæríte Dóminum et poténtiam eius,
quæríte fáciem eius semper.

5 Mementóte mirábilium eius, quæ fecit,
prodígia eius et iudícia oris eius,

6 semen Abraham, servi eius,
fílii Iacob, elécti eius.

7 Ipse Dóminus Deus noster;
in univérsa terra iudícia eius.

8 Memor fuit in sæculum testaménti sui,
verbi, quod mandávit in mille generatiónes,

9 quod dispósuit cum Abraham,
et iuraménti sui ad Isaac.

10 Et státuit illud Iacob in præcéptum
et Israel in testaméntum ætérnum

11 dicens: “ Tibi dabo terram Chánaan
funiculum hereditátis vestræ ”.

12 Cum essent número brevi,
paucíssimi et peregríni in ea,

13 et pertransírent de gente in gentem
et de regno ad pópulum álterum,

14 non permísit hóminem nocére eis
et corrípuit pro eis reges:

15 “ Nolíte tángere christos meos
et in prophétis meis nolíte malignári ”.

16 Et vocávit famem super terram
et omne báculum panis contrívit.

17 Misit ante eos virum,
in servum venúmdatus est Ioseph.
18 Strinxérunt in compédibus pedes eius,
in ferrum intrávit collum eius,
19 donec veníret verbum eius,
elóquium Dómini purgáret eum.
20 Misit rex et solvit eum,
princeps populórum, et dimísit eum;
21 constítuit eum dóminum domus suæ
et príncipem omnis possessiόνis suæ,
22 ut erudíret príncipes eius sicut semetípsum
et senes eius prudéntiam docéret.
23 Et intrávit Israel in Ægýptum,
et Iacob peregrínus fuit in terra Cham.
24 Et auxit pópulum suum veheménter
et confortávit eum super inimícos eius.
25 Convértit cor eórum, ut odírent pópulum eius
et dolum fácerent in servos eius.
26 Misit Móysen servum suum,
Aaron, quem elégit.
27 Pósuit in eis verba signórum suórum
et prodigiórum in terra Cham.
28 Misit ténebras et obscurávit,
et restitérunt sermónibus eius.
29 Convértit aquas eórum in sánguinem
et occídit pisces eórum.
30 Edidit terra eórum ranas
in penetrálibus regum ipsórum.
31 Dixit, et venit cœnomyía
et scínifes in ómnibus fínibus eórum.
32 Pósuit plúvias eórum grándinem,
ignem comburéntem in terra ipsórum.
33 Et percússit víneas eórum et ficúlneas eórum
et contrívit lignum fínium eórum.
34 Dixit, et venit locústa
et bruchus, cuius non erat númerus,
35 et comédit omne fenum in terra eórum
et comédit fructum terræ eórum.
36 Et percússit omne primogénitum in terra eórum,
primítias omnis róboris eórum.
37 Et edúxit eos cum argénto et auro;
et non erat in tríbutus eórum infírminus.
38 Lætáta est Ægýptus in profectiόνne eórum,
quia incúbuit timor eórum super eos.
39 Expándit nubem in protectiόνnem
et ignem, ut lucéret eis per noctem.

40 Petiérunt, et venit cotúrnix,
et pane cæli saturávit eos.
41 Dirúpit petram, et fluxérunt aquæ,
abiérunt in sicco flúmina.
42 Quóniam memor fuit verbi sancti sui
ad Abraham púerum suum.
43 Et edúxit pópulum suum in exsultatióne,
eléctos suos in lætítia.
44 Et dedit illis regiónes géntium,
et labóres populórum possederunt,
45 ut custódiant iustificatiónes eius
et leges eius servent.
ALLELUIA.

PSALMUS 106 (105)

1 ALLELUIA.

Confitémini Dómino, quóniam bonus,
quóniam in sáculum misericórdia eius.
2 Quis loquétur poténtias Dómini,
audítas fáciat omnes laudes eius?
3 Beáti, qui custódiunt iudícium
et fáciunt iustítiam in omni témpore.
4 Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui,
vísita nos in salutári tuo,
5 ut videámus bona electórum tuórum,
ut lætémur in lætítia gentis tuæ,
ut gloriémur cum hereditáte tua.
6 Peccávimus cum pátribus nostris,
iniúste égimus, iniquitátem fécimur.
7 Patres nostri in Ægýpto non intellexérunt mirabília tua,
non fuérunt mémores multitudínis misericordiárum tuárum
et irritavérunt ascendéntes in mare, mare Rubrum.
8 Et salvávit eos propter nomen suum,
ut notam fáceret poténtiam suam. -
9 Et increpuit mare Rubrum, et exsiccátum est,
et dedúxit eos in abýssis sicut in desérto.
10 Et salvávit eos de manu odiéntis
et redémit eos de manu inimíci.
11 Et opéruit aqua tribulántes eos:
unus ex eis non remánsit.
12 Et credidérunt verbis eius
et cantavérunt laudem eius.
13 Cito oblíti sunt óperum eius
et non sustinuérunt consílium eius;
14 et concupiérunt concupiscéntiam in desérto
et tentavérunt Deum in inaquóso.

15 Et dedit eis petitióem ipsórum
et misit saturitátem in ánimas eórum.
16 Et zeláti sunt Móysen in castris,
Aaron sanctum Dómini.
17 Apérta est terra et deglutívit Dathan
et opéruit super congregatióem Abíram.
18 Et exársit ignis in synagóga eórum,
flamma combússit peccatóres.
19 Et fecérunt vítulum in Horeb
et adoravérunt scúlptile;
20 et mutavérunt glóriam suam
in similitúdinem tauri comedéntis fenum.
21 Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos,
qui fecit magnália in Ægypto,
22 mirabília in terra Cham,
terribília in mari Rubro.
23 Et dixit quia dispérderet eos,
nisi affuísset Móyses eléctus eius:
stetit in confractiÓe in conspéctu eius,
ut avérteret iram eius, ne destrúeret eos.
24 Et pro níhilo habuérunt terram desiderábilem,
non credidérunt verbo eius.
25 Et murmuravérunt in tabernáculis suis,
non exaudiérunt vocem Dómini.
26 Et elevávit manum suam super eos,
ut prostérneret eos in desérto
27 et ut deíceret semen eórum in natiÓnibus
et dispérgeret eos in regiÓnibus.
28 Et adhæsérunt Baálphegor
et comedérunt sacrificia mortuórum;
29 et irritavérunt eum in adinventiÓnibus suis,
et irrúpit in eos ruína.
30 Et stetit Phínees et fecit iudícium,
et cessávit quassátio,
31 et reputátum est ei in iustítiam
in generatiÓnem et generatiÓnem usque in sempitérnum.
32 Et irritavérunt eum ad aquas Meríba,
et vexátus est Móyses propter eos,
33 quia exacerbavérunt spíritum eius,
et témere locúsus est in lábiis suis.
34 Non disperdidérunt gentes,
quas dixit Dóminus illis.
35 Et commíxti sunt inter gentes
et didicérunt ópera eórum.
36 Et serviérunt sculptílibus eórum,
et factum est illis in scándalum.

37 Et immolavérunt fílios suos
et fílias suas dæmóniis.
38 Et effudérunt sánguinem innocéntem,
sánguinem filiórum suórum et filiárum suárum,
quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.
Et infécta est terra in sanguínibus,
39 et contamináti sunt in opéribus suis
et fornicáti sunt in adinventiúnibus suis.
40 Et exársit ira Dóminus in pópulum suum
et abominátus est hereditátem suam
41 et trádedit eos in manus géntium,
et domináti sunt eórum, qui odérunt eos.
42 Et tribulavérunt eos inimíci eórum,
et humiliáti sunt sub mánibus eórum.
43 Sæpe liberávit eos;
ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo
et corruérunt in iniquitátibus suis.
44 Et vidit tribulatióem eórum,
cum audivit clamórem eórum. -
45 Et memor fuit testaménti sui
et pænítuit eum secúndum multitudínem misericórdiæ suæ.
46 Et dedit eos in miseratiónes
in conspéctu ómnium, qui captívos dúxerant eos.
47 Salvos nos fac, Dómine Deus noster,
et cóngrega nos de natiúnibus,
ut confiteámur nómini sancto tuo
et gloriémur in laude tua.
48 Benedíctus Dóminus, Deus Israel,
a sáculo et usque in sáculum.
Et dicet omnis pópulus: “ Fiat, fiat ”.

PSALMUS 107 (106)

1 ALLELUIA.

Confitémini Dómino, quóniam bonus,
quóniam in sáculum misericórdia eius.
2 Dicant, qui redémpti sunt a Dómino,
quos redémit de manu adversárii
3 et de regiúnibus congregávit eos,
a solis ortu et occásu,
ab aquilóne et mari.
4 Erravérunt in solitúdine, in inaquóso,
viam civitátis habitatiónis non invenérunt.
5 Esuriéntes et sitiéntes,
aInima eórum in ipsis defécit.
6 Et clamavérunt ad Dóminum, cum tribularéntur,
et de necessitátibus eórum erípuit eos.

7 Et dedúxit eos in viam rectam,
ut irent in civitatē habitatiónis.
8 Confiteántur Dómino propter misericórdiam eius
et mirabília eius in fílios hóminum,
9 quia satiávit ánimam sitiéntem
et ánimam esuriéntem replévit bonis.
10 Sedéntes in ténebris et umbra mortis,
vincti in mendicitáte et ferro,
11 quia exacerbavérunt elóquia Dei
et consílium Altíssimi spreverunt.
12 Et humiliávit in labóribus cor eórum,
infirmáti sunt, nec fuit qui adiuváret.
13 Et clamavérunt ad Dóminum, cum tribularéntur,
et de necessitatibus eórum liberávit eos.
14 Et edúxit eos de ténebris et umbra mortis
et víncula eórum dirúpit.
15 Confiteántur Dómino propter misericórdiam eius
et mirabília eius in fílios hóminum,
16 quia contrívit portas áreas
et vectes férreos confrégit.
17 Stulti facti sunt in via iniquitátis suæ
et propter iniustítias suas afflícti sunt;
18 omnem escam abomináta est ánima eórum,
et appropinquavérunt usque ad portas mortis.
19 Et clamavérunt ad Dóminum, cum tribularéntur,
et de necessitatibus eórum liberávit eos.
20 Misit verbum suum et sanávit eos
et erípuit eos de interitióibus eórum.
21 Confiteántur Dómino propter misericórdiam eius
et mirabília eius in fílios hóminum;
22 et sacrificent sacrificium laudis
et annúntient ópera eius in exsultatióne.
23 Qui descéndunt mare in návibus,
faciéntes operatióne in aquis multis,
24 ipsi vidérunt ópera Dómini
et mirabília eius in profúndo.
25 Dixit et excitávit spíritum procéllæ,
et exaltáti sunt fluctus eius.
26 Ascéndunt usque ad cælos
et descéndunt usque ad abýssos;
ánima eórum in malis tabescébat.
27 Turbáti sunt et moti sunt sicut ébrius,
et omnis sapiéntia eórum devoráta est.
28 Et clamavérunt ad Dóminum, cum tribularéntur,
et de necessitatibus eórum edúxit eos.
29 Et státuit procéllam eius in auram,

et tacuérunt fluctus eius.
30 Et lætáti sunt, quia siluérunt,
et dedúxit eos in portum voluntátis eórum.
31 Confiteántur Dómino propter misericórdiam eius
et mirabília eius in fílios hóminum;
32 et exáltent eum in ecclésia plebis
et in convéntu seniórum laudent eum.
33 Pósuit flúmina in desértum
et éxitus aquárum in sitim,
34 terram fructíferam in salsúginem
a malítia inhabitántium in ea.
35 Pósuit desértum in stagna aquárum
et terram sine aqua in éxitus aquárum.
36 Et collocávit illic esuriéntes,
et constituérunt civitátem habitatiónis.
37 Et seminavérunt agros et plantavérunt víneas,
et fecérunt fructum in provéntum suum.
38 Et benedíxit eis, et multiplicáti sunt nimis,
et iuménta eórum non minorávit.
39 Et pauci facti sunt et vexáti sunt
a tribulatióne malórum et dólóre.
40 Effúdit contemptiónem super príncipes
et erráre fecit eos in desérto ínvio.
41 Et suscepit páuperem de inópia
et pósuit sicut oves famílias.
42 Vidébunt recti et lætabúntur,
et omnis iníquitas oppilábit os suum.
43 Quis sápiens, et custódiét hæc
et intéllet misericórdias Dómini?.

PSALMUS 108 (107)

1 Canticum. PSALMUS. David.
2 Parátum cor meum, Deus,
parátum cor meum,
cantábo et psallam. Euge, glória mea!
3 Exsúrge, psaltérium et cíthara,
excitábo auróram.
4 Confitébor tibi in pópulis, Dómine,
et psallam tibi in natió nibus,
5 quia magna est usque ad cælos misericórdia tua,
et usque ad nubes véritas tua.
6 Exaltáre super cælos, Deus,
et super omnem terram glória tua.
7 Ut liberéntur dilécti tui,
salvum fac délixtera tua et exáudi me.
8 Deus locútus est in sancto suo:

“ Exsultábo et dívidam Síchimam
et convállem Succoth dimétiar;
9 meus est Gálaad, et meus est Manáesses,
et Ephraim fortitúdo cápitis mei,
Iuda sceptrum meum.
10 Moab lebes lavácri mei;
super Idumáeam exténdam calceaméntum meum,
super Philistéam vociferábor ”.
11 Quis dedúcet me in civitátem munitam?
Quis dedúcet me usque in Idumáeam?.
12 Nonne, Deus, qui reppulísti nos?
Et non exíbis, Deus, in virtútibus nostris?
13 Da nobis auxiliúm de tribulatióne,
quia vana salus hóminis.
14 In Deo faciémus virtútem,
et ipse conculcábit inimícos nostros.

PSALMUS 109 (108)

1 Magistro chori. David. PSALMUS.
Deus laudis meæ, ne tacúeris,
2 quia os peccatóris et os dolósi super me ápertum est.
Locúti sunt advérsus me lingua dolósa
3 et sermónibus ódii circumdedérunt me
et expugnávérunt me gratis.
4 Pro dilectiÓne mea adversabántur mihi;
ego autem orábam.
5 Et posuérunt advérsus me mala pro bonis
et ódium pro dilectiÓne mea.
6 Constítue super eum peccatórem,
et adversárius stet a dextris eius.
7 Cum iudicátur, éxeat condemnátus,
et orátio eius fiat in peccátum.
8 Fiant dies eius pauci,
et ministérium eius accípiat alter.
9 Fiant fílii eius órphani,
et uxor eius vídua.
10 Instábiles vagéntur fílii eius et mendícent
et eiciántur de ruínis suis. -
11 Scrutétur fenerátor omnem substántiam eius,
et dirípiant aliéni labóres eius.
12 Non sit qui præbeat illi misericórdiam,
nec sit qui misereátur pupíllis eius.
13 Fiant nati eius in intéritum,
in generatiÓne una deleátur nomen eórum.
14 In memóriam rédeat iníquitas patrum eius in conspéctu Dómini,
et peccátum matris eius non deleátur.

15 Fiant contra Dóminum semper,
et dispérdat de terra memóriam eórum.
16 Pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam
et persecútus est hóminem ínopem et mendícum
et compunctum corde, ut mortificáret.
17 Et diléxit maledictiónem: et véniat ei;
et nóluit benedictiónem: et elongétur ab eo.
18 Et índuit maledictiónem sicut vestiméntum:
et intret sicut aqua in interióra eius,
et sicut óleum in ossa eius.
19 Fiat ei sicut induméntum, quo operítur,
et sicut zona, qua semper præcingitur.
20 Hæc retribútio eórum, qui adversántur mihi apud Dóminum,
et qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.
21 Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum,
quia suávis est misericórdia tua;
líbera me,
22 quia egénus et pauper ego sum,
et cor meum vulnerátum est intra me.
23 Sicut umbra, cum declínat, pertránsii,
excússus sum sicut locústæ.
24 Genua mea infirmáta sunt ieiúnio,
et caro mea contábuit absque óleo.
25 Et ego factus sum oppróbrium illis:
vidérunt me et movérunt cápita sua.
26 Adiuva me, Dómine Deus meus,
salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.
27 Et sciant quia manus tua hæc:
tu, Dómine, hoc fecísti.
28 Maledícant illi, et tu benedícas;
qui insúrgunt in me, confundántur,
servus autem tuus lætábitur.
29 Induántur, qui détrahunt mihi, pudóre
et operiántur sicut diplóide confusióne sua.
30 Confitébor Dómino nimis in ore meo
et in médio multórum laudábo eum,
31 quia ástitit a dextris páuperis,
ut salvam fáceret a iudicántibus ánimam eius.

PSALMUS 110 (109)

1 David. PSALMUS.

Dixit Dóminus Dómino meo:

“Sede a dextris meis,
donec ponam inimícos tuos
scabéllum pedum tuórum ”.

2 Vírgam poténtiæ tuæ emíttet Dóminus ex Sion:

domináre in médio inimicórum tuórum.

3 Tecum principátus in die virtútis tuæ,
in splendóribus sanctis,
ex útero ante lucíferum génuí te.

4 Iurávit Dóminus et non pænitébit eum:
“ Tu es sacérdos in ætérnum
secúndum órđinem Melchisedech ”.

5 Dóminus a dextris tuis,
conquassábit in die iræ suæ reges.

6 Iudicábit in natióribus: cumulántur cadáverá,
conquassábit cápita in terra spatiósa.

7 De torrénite in via bibet,
proptérea exaltábit caput.

PSALMUS 111 (110)

1 ALLELUIA.

ALEPH. Confitébor Dómino in toto corde meo,
BETH. in consílio iustórum et congregatióne.

2 GHIMEL. Magna ópera Dómini,
DALETH. exquirénda ómnibus, qui cúpiunt ea.
3 HE. Decor et magnificéntia opus eius,
VAU. et iustítia eius manet in sáculum sáculi.

4 ZAIN. Memóriam fecit mirabílium suórum,
HETH. miséricors et miserátor Dóminus.

5 TETH. Escam dedit timéntibus se;
IOD. memor erit in sáculum testaménti sui.

6 CAPH. Virtútem óperum suórum annuntiávit pópulo suo,
LAMED. ut det illis hereditátem géntium;

7 MEM. ópera mánuum eius véritas et iudícium.
NUN. Fidélia ómnia mandáta eius,

8 SAMECH. confirmáta in sáculum sáculi,
AIN. facta in veritáte et æquitáte.

9 PHE. Redemptiόνem misit pópulo suo,
SADE. mandávit in ætérnum testaméntum suum.

COPH. Sanctum et terríbile nomen eius.

10 RES. Inítium sapiéntiæ timor Domini,
SIN. intelléctus bonus ómnibus faciéntibus ea;
TAU. laudátio eius manet in sáculum sáculi.

PSALMUS 112 (111)

1 ALLELUIA.

ALEPH. Beátus vir, qui timet Dóminum,
BETH. in mandátis eius cupit nimis.

2 GHIMEL. Potens in terra erit semen eius,
DALETH. generátio rectórum benedicétur.

3 HE. Glória et divítiae in domo eius,

VAU. et iustítia eius manet in sáeculum sáeculi.
4 ZAIN. Exórtum est in ténebris lumen rectis,
HETH. miséricors et miserátor et iustus.
5 TETH. Iucúndus homo, qui miserétur et cómmodat,
IOD. dispónet res suas in iudício,
6 CAPH. quia in ætérnum non commovébitur.
LAMED. In memória æténa erit iustus,
7 MEM. ab auditióne mala non timébit.
NUN. Parátum cor eius, sperans in Dómino,
8 SAMECH. confirmátum est cor eius, non timébit,
AIN. donec despíciat inimícos suos.
9 PHE. Distríbuit, dedit paupéribus;
SADE. iustítia eius manet in sáeculum sáeculi,
COPH. cornu eius exaltábitur in glória.
10 RES. Peccátor vidébit et irascétur,
SIN. déntibus suis fremet et tabéscet.
TAU. Desidérium peccatórum períbit.

PSALMUS 113 (112)

1 ALLELUIA.
Laudáte, púeri Dómini,
laudáte nomen Dómini.
2 Sit nomen Dómini benedíctum
ex hoc nunc et usque in sáeculum.
3 A solis ortu usque ad occásum
laudábile nomen Dómini.
4 Excélsus super omnes gentes Dóminus,
super cælos glória eius.
5 Quis sicut Dóminus Deus noster,
qui in altis hábitat
6 et se inclínat, ut respíciat
in cælum et in terram?
7 Súscitans de terra ínopem,
de stércore érigens páuperem,
8 ut cóllocet eum cum princípibus,
cum princípibus pópuli sui.
9 Qui habitáre facit stérilem in domo,
matrem filiórum lætántem.

PSALMUS 114 (113 A)

1 ALLELUIA.
In éxitu Israel de Ægypto,
domus Iacob de pópulo bárbaro,
2 factus est Iuda sanctuárium eius,
Israel potéstas eius.
3 Mare vidit et fugit,

Iordánis convérsus est retrórsum;
4 montes saltavérunt ut aríetes,
et colles sicut agni óvium. -
5 Quid est tibi, mare, quod fugísti?
Et tu, Iordánis, quia convérsus es retrórsum?
6 Montes, quod saltástis sicut aríetes,
et colles, sicut agni óvium?
7 A fácie Dómini contremísce, terra,
a fácie Dei Iacob,
8 qui convértit petram in stagna aquárum
et sílicem in fontes aquárum.

PSALMUS 115 (113 B)

1 Non nobis, Dómine, non nobis,
sed nómini tuo da glóriam
super misericórdia tua et veritáte tua.
2 Quare dicent gentes:
“ Ubi est Deus eórum? ”.
3 Deus autem noster in cælo;
ómnia, quæcúmque vóluit, fecit.
4 Simulácra géntium argéntum et aurum,
ópera mánuum hóminum.
5 Os habent et non loquéntur,
óculos habent et non vidébunt.
6 Aures habent et non áudient,
nares habent et non odorábunt.
7 Manus habent et non palpábunt,
pedes habent et non ambulábunt;
non clamábunt in gútture suo.
8 Similes illis erunt, qui fáciunt ea,
et omnes, qui confídunt in eis.
9 Domus Israel sperávit in Dómino:
adiutórium eórum et scutum eórum est.
10 Domus Aaron sperávit in Dómino:
adiutórium eórum et scutum eórum est.
11 Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino:
adiutórium eórum et scutum eórum est.
12 Dóminus memor fuit nostri
et benedícet nobis:
benedícet dómui Israel,
benedícet dómui Aaron,
13 benedícet ómnibus, qui timent Dóminum,
pusíllis cum maióribus.
14 Adíciat Dóminus super vos,
super vos et super fílios vestros.
15 Benedícti vos a Dómino,

qui fecit cælum et terram.

16 Cæli, cæli sunt Dómino,
terram autem dedit fíliis hóminum.

17 Non mórtui laudábunt te, Dómine,
neque omnes, qui descéndunt in siléntium,

18 sed nos, qui vívimus, benedícimus Dómino
ex hoc nunc et usque in sáeculum.

PSALMUS 116 (114, 1-9; 115)

1 ALLELUIA.

Diléxi, quóniam exáudit Dóminus
vocem deprecatiónis meæ.

2 Quia inclinávit aurem suam mihi,
cum in diébus meis invocábam.

3 Circumdederunt me funes mortis,
et angústia inférni invenérunt me. Tribulatiónem et dolórem invéni

4 et nomen Dómini invocábam:

“ O Dómine, líbera ánimam meam ”.

5 Miséricors Dóminus et iustus,
et Deus noster miserétur.

6 Custódiens párvulos Dóminus;
humiliátus sum, et salvum me fáciat.

7 Convértere, ánima mea, in réquiem tuam,
quia Dóminus benefécit tibi;

8 quia erípuit ánimam meam de morte,
óculos meos a lácrimis,
pedes meos a lapsu.

9 Ambulábo coram Dómino
in regióne vivórum. -

10 Crédidi, étiam cum locútus sum: “ Ego humiliátus sum nimis ”.

11 Ego dixi in trepidatióne mea: “ Omnis homo mendax ”.

12 Quid retríbuam Dómino
pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

13 Cálicem salutáris accípam
et nomen Dómini invocábo.

14 Vota mea Dómino reddam
coram omni pópulo eius.

15 Pretiósá in conspéctu Dómini
mors sanctórum eius.

16 O Dómine, ego servus tuus,
ego servus tuus et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea:

17 tibi sacrificábo hóstiam laudis
et nomen Dómini invocábo.

18 Vota mea Dómino reddam
coram omni pópulo eius

19 in átriis domus Dómini,
in médio tui, Ierúsalem.

PSALMUS 117 (116)

1 ALLELUIA.

Laudáte Dóminum, omnes gentes;
collaudáte eum, omnes pópuli.

2 Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius,
et véritas Dómini manet in ætérnum.

PSALMUS 118 (117)

1 ALLELUIA.

Confitémini Dómino, quóniam bonus,
quóniam in sáeculum misericórdia eius.

2 Dicat nunc Israel, quóniam bonus,
quóniam in sáeculum misericórdia eius.

3 Dicat nunc domus Aaron,
quóniam in sáeculum misericórdia eius.

4 Dicant nunc, qui timent Dóminum,
quóniam in sáeculum misericórdia eius.

5 De tribulatióne invocávi Dóminum,
et exaudivit me edúcens in latitúdinem Dóminus.

6 Dóminus mecum,
non timébo, quid fáciat mihi homo.

7 Dóminus mecum adiútor meus,
et ego despíciam inimícos meos.

8 Bonum est confúgere ad Dóminum
quam confídere in hómine.

9 Bonum est confúgere ad Dóminum
quam confídere in princípibus.

10 Omnes gentes circuiérunt me,
et in nómine Dómini excídi eos.

11 Circumdántes circumdedérunt me,
et in nómine Dómini excídi eos.

12 Circumdedérunt me sicut apes
et exarsérunt sicut ignis in spinis,
et in nómine Dómini excídi eos.

13 Impelléntes impulérunt me, ut cáderem,
et Dóminus adiúvit me.

14 Fortitúdo mea et laus mea Dóminus
et factus est mihi in salútem.

15 Vox iubilatiónis et salútis
in tabernáculis iustórum:

“ Déxtera Dómini fecit virtútem!

16 Déxtera Dómini exaltávit est;
déxtera Dómini fecit virtútem! ”.

17 Non móriar, sed vivam
et narrábo ópera Dómini.
18 Castígans castigávit me Dóminus
et morti non trádidit me.
19 Aperíte mihi portas iustítiae;
ingréssus in eas confitébor Dómino.
20 Hæc porta Dómini;
iusti intrábunt in eam. -
21 Confitébor tibi, quóniam exaudísti me
et factus es mihi in salútem.
22 Lápidem quem reprobavérunt ædificántes,
hic factus est in caput ánguli;
23 a Dómino factum est istud
et est mirábile in óculis nostris.
24 Hæc est dies, quam fecit Dóminus:
exultémus et lætémur in ea.
25 O Dómine, salvum me fac;
o Dómine, da prosperitátem!
26 Benedíctus, qui venit in nómine Dómini.
Benedícimus vobis de domo Dómini.
27 Deus Dóminus et illúxit nobis.
Instrúite sollemnitétem in ramis condénsis
usque ad córnu altáris.
28 Deus meus es tu, et confitébor tibi,
Deus meus, et exaltábo te.
29 Confitémini Dómino, quóniam bonus,
quóniam in sáeculum misericórdia eius.

PSALMUS 119 (118)

1 ALLELUIA.

ALEPH. Beáti immaculáti in via,
qui ámbulant in lege Dómini.
2 Beáti, qui servant testimónia eius,
in toto corde exquírun eum.
3 Non enim operáti sunt iniquitátem,
in viis eius ambulavérunt.
4 Tu mandásti
mandáta tua custodíri nimis.
5 Utinam dirigántur viæ meæ
ad custodiéndas iustificatiónes tuas!
6 Tunc non confúndar,
cum perspéxero in ómnibus præcéptis tuis.
7 Confitébor tibi in directi óne cordis,
in eo quod dídici iudícia iustítiae tuæ.
8 Iustificatiónes tuas custódiam,
non me derelínquas usquequáque.

9 BETH. In quo mundabit adulescētiōr viam suam?

In custodiēdo sermōnes tuos.

10 In toto corde meo exquisivi te;
ne errare me facias a praeceptis tuis.

11 In corde meo abscondi eloquia tua,
ut non peccem tibi.

12 Benedictus es, Domine;
doce me iustificatiōnes tuas.

13 In labiis meis
numeravi omnia iudicia oris tui.

14 In via testimoniōrum tuōrum delectatus sum
sicut in omnibus divitiis.

15 In mandatis tuis exercēbor
et considerābo vias tuas.

16 In iustificatiōnibus tuis delectabor,
non obliviscar sermōnem tuum.

17 GHIMEL. Benefac servo tuo, et vivam
et custodiam sermōnem tuum.

18 Revela oculos meos,
et considerābo mirabilia de lege tua.

19 Incola ego sum in terra,
non abscondas a me praecepta tua.

20 Defecit anima mea in desiderādo iudicia tua
in omni tempore.

21 Increpasti superbos;
maledicti, qui errant a praeceptis tuis.

22 Aufer a me opprobrium et contēptum,
quia testimonia tua servavi.

23 Etsi principes sedent et adversum me loquuntur,
servus tamen tuus exercetur in iustificatiōnibus tuis.

24 Nam et testimonia tua delectatio mea,
et consilium meum iustificatiōnes tuae.

25 DALETH. Adhaesit pulveri anima mea;
vivifica me secundum verbum tuum.

26 Vias meas enuntiavi, et exaudisti me;
doce me iustificatiōnes tuas.

27 Viam mandatorum tuorum fac me intelligere,
et exercēbor in mirabilibus tuis.

28 Lacrimata est anima mea praemero;
erige me secundum verbum tuum.

29 Viam mendacii averte a me
et legem tuam da mihi benigne.

30 Viam veritatis elegi,
iudicia tua proposui mihi.

31 Adhaesi testimoniis tuis, Domine;
noli me confundere.

32 Viam mandatorum tuorum curram,
quia dilatasti cor meum.

33 HE. Legem pone mihi, Domine, viam iustificationum tuarum,
et servabo eam semper.

34 Da mihi intellectum, et servabo legem tuam
et custodiam illam in toto corde meo.

35 Deduc me in semitam praeceptorum tuorum,
quia ipsam volui.

36 Inclina cor meum in testimonia tua
et non in avaritiam.

37 Averte oculos meos, ne videant vanitatem;
in via tua vivifica me.

38 Suscita servo tuo eloquium tuum,
quod est ad timorem tuum.

39 Amove opprobrium meum, quod suspicatus sum,
quia iudicia tua iucunda.

40 Ecce concupivi mandata tua;
in iustitia tua vivifica me.

41 VAU. Et veniat super me misericordia tua, Domine,
salutare tuum secundum eloquium tuum.

42 Et respondebo exprobrantibus mihi verbum,
quia speravi in sermonibus tuis.

43 Et ne auferas de ore meo verbum veritatis usquequaque,
quia in iudiciis tuis supersperavi.

44 Et custodiam legem tuam semper,
in saeculum et in saeculum saeculi.

45 Et ambulabo in latitudine,
quia mandata tua exquisivi.

46 Et loquar de testimoniis tuis in conspectu regum
et non confundar.

47 Et delectabor in praecipis tuis,
quae dilexi.

48 Et levabo manus meas ad praecipia tua, quae dilexi;
et exercabor in iustificationibus tuis. -

49 ZAIN. Memor esto verbi tui servo tuo,
in quo mihi spem dedisti.

50 Hoc me consolatum est in humiliatioe mea,
quia eloquium tuum vivificavit me.

51 Superbi deriserunt me vehementer;
a lege autem tua non declinavi.

52 Memor fui iudiciorum tuorum a saeculo, Domine,
et consolatus sum.

53 Indignatio tenuit me
propter peccatores derelinquentes legem tuam.

54 Cantica factae sunt mihi iustificationes tuae
in loco peregrinationis meae.

55 Memor fui nocte nóminis tui, Dómine,
et custódiam legem tuam.

56 Hoc factum est mihi,
quia mandáta tua servávi.

57 HETH. Portio mea Dóminus:
dixi custodíre verba tua.

58 Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo;
miserére mei secúndum elóquium tuum.

59 Cogitávi vias meas
et convértil pedes meos in testimónia tua.

60 Festinávi et non sum morátus,
ut custódiam præcépta tua.

61 Funes peccatórum circumpléxi sunt me,
et legem tuam non sum oblítus.

62 Média nocte surgébam ad confiténdum tibi
super iudícia iustítiae tuæ.

63 Párticeps ego sum ómnium timéntium te
et custodiéntium mandáta tua.

64 Misericórdia tua, Dómine, plena est terra;
iustificatiónes tuas doce me.

65 TETH. Bonitátem fécesti cum servo tuo, Dómine,
secúndum verbum tuum.

66 Bonitátem et prudéntiam et sciéntiam doce me,
quia præcéptis tuis crédidi.

67 Priúsqum humiliárer ego errávi;
nunc autem elóquium tuum custódiam.

68 Bonus es tu et benefáciens,
doce me iustificatiónes tuas.

69 Excogitavérunt contra me dolósa supérbi,
ego autem in toto corde meo servábo mandáta tua.

70 Incrassátum est sicut adeps cor eórum,
ego vero in lege tua delectátus sum.

71 Bonum mihi quia humiliátus sum,
ut discam iustificatiónes tuas.

72 Bonum mihi lex oris tui
super mília auri et argénti.

73 IOD. Manus tuæ fecérunt me et plasmavérunt me;
da mihi intelléctum, et discam præcépta tua.

74 Qui timent te, vidébunt me et lætabúntur,
quia in verba tua supersperávi.

75 Cognóvi, Dómine, quia æquitas iudícia tua,
et in veritate humiliásti me.

76 Fiat misericórdia tua, ut consolétur me,
secúndum elóquium tuum servo tuo.

77 Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam,
quia lex tua delectatio mea est.

78 Confundántur supérbi, quóniam dolóse incurvavérunt me,
ego autem exercébor in mandátis tuis.
79 Convertántur mihi timéntes te,
et qui novérunt testimónia tua.
80 Fiat cor meum immaculátum in iustificatióibus tuis,
ut non confúndar.
81 CAPH. Defécit in salutáre tuum ánima mea,
et in verbum tuum supersperávi.
82 Defecérunt óculi mei in elóquium tuum,
dicéntes: “ Quando consoláberis me? ”.
83 Quia factus sum sicut uter in fumo;
iustificatiónes tuas non sum oblítus.
84 Quot sunt dies servi tui?
Quando fácies de persecúentibus me iudícium?
85 Foderunt mihi fóveas supérbi,
qui non sunt secúndum legem tuam.
86 Omnia præcépta tua véritas;
dolóse persecúti sunt me; ádiuva me.
87 Paulo minus consummavérunt me in terra,
ego autem non derelíqui mandáta tua.
88 Secúndum misericórdiam tuam vivífica me,
et custódiám testimónia oris tui. -
89 LAMED. In ætérnum, Dómine,
verbum tuum constitútum est in cælo.
90 In generatióem et generatióem véritas tua;
firmásti terram, et pérmanet.
91 Secúndum iudícia tua pérmanent hódie,
quóniam ómnia sérviant tibi.
92 Nisi quod lex tua delectátio mea est,
tunc forte periíssem in humiliatióne mea.
93 In ætérnum non oblivíscar mandáta tua,
quia in ipsis vivificásti me.
94 Tuus sum ego: salvum me fac,
quóniam mandáta tua exquisívi.
95 Me exspectavérunt peccatóres, ut pérderent me;
testimónia tua intelléxi.
96 Omni consummationi vidi finem,
latum præcéptum tuum nimis.
97 MEM. Quómodo diléxi legem tuam, Dómine;
tota die meditátio mea est.
98 Super inimícos meos sapiéntem me fecit præcéptum tuum,
quia in ætérnum mihi est.
99 Super omnes docéntes me prudens factus sum,
quia testimónia tua meditátio mea est.
100 Super senes intelléxi,
quia mandáta tua servávi.

101 Ab omni via mala prohibui pedes meos,
ut custodiam verba tua.

102 A iudiciis tuis non declinavi,
quia tu legem posuisti mihi.

103 Quam dulcia faucibus meis eloquia tua,
super mel ori meo.

104 A mandatis tuis intellexi;
propterea odivi omnem viam mendacii.

105 NUN. Lucerna pedibus meis verbum tuum
et lumen semitis meis.

106 Iuravi et statui
custodire iudicia iustitiae tuae.

107 Humiliatus sum usquequaque, Domine;
vivifica me secundum verbum tuum.

108 Voluntaria oris mei beneplacita sint, Domine,
et iudicia tua doce me.

109 Anima mea in manibus meis semper,
et legem tuam non sum oblitus.

110 Posuerunt peccatores laqueum mihi,
et de mandatis tuis non erravi.

111 Hereditas mea testimonia tua in aeternum,
quia exultatio cordis mei sunt.

112 Inclinavi cor meum ad faciendas iustificationes tuas
in aeternum, in finem.

113 SAMECH. Duplices corde odio habui
et legem tuam dilexi.

114 Tegmen et scutum meum es tu,
et in verbum tuum supersperavi.

115 Declinate a me, maligni,
et servabo praecipita Dei mei.

116 Suscipe me secundum eloquium tuum, et vivam;
et non confundas me ab expectatione mea.

117 Sustenta me, et salvus ero
et delectabor in iustificationibus tuis semper.

118 Sprevisisti omnes discedentes a iustificationibus tuis,
quia mendacium cogitatio eorum.

119 Quasi scoriam delisti omnes peccatores terrae;
ideo dilexi testimonia tua.

120 Horruit a timore tuo caro mea;
a iudiciis enim tuis timui.

121 AIN. Feci iudicium et iustitiam;
non tradas me calumniantibus me.

122 Sponde pro servo tuo in bonum;
non calumnietur me superbi.

123 Oculi mei defecerunt in desiderio salutaris tui
et eloquii iustitiae tuae.

124 Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam
et iustificatiónes tuas doce me.

125 Servus tuus sum ego;
da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

126 Tempus faciéndi Dómino;
dissipavérunt legem tuam.

127 Ideo diléxi præcépta tua
super aurum et obrýzum.

128 Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar,
omnem viam mendáccii ódio hábui. -

129 PHE. Mirabília testimónia tua,
ídeo servávit ea ánima mea.

130 Declarátio sermónum tuórum illúminat
et intelléctum dat párvulis.

131 Os meum apéruí et attráxi spíritum,
quia præcépta tua desiderábam.

132 Convértere in me et miserére mei
secúndum iudícium tuum cum diligéntibus nomen tuum.

133 Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum,
et non dominétur mei omnis iníquitas.

134 Rédime me a calúmniis hóminum,
ut custódiam mandáta tua.

135 Fáciem tuam illúmina super servum tuum
et doce me iustificatiónes tuas.

136 Rívilos aquárum deduxérunt óculi mei,
quia non custodiérunt legem tuam.

137 SADE. Iustus es, Dómine,
et rectum iudícium tuum.

138 Mandásti in iustítia testimónia tua
et in veritáte nimis.

139 Consúmpsit me zelus meus,
quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

140 Ignítum elóquium tuum veheménter,
et servus tuus diléxit illud.

141 Adulescéntulus sum ego et contéptus;
mandáta tua non sum oblítus.

142 Iustítia tua iustítia in ætérnum,
et lex tua véritas.

143 Tribulátio et angústia invenérunt me;
præcépta tua delectátio mea est.

144 Iustítia testimónia tua in ætérnum;
intelléctum da mihi, et vivam.

145 COPH. Clamávi in toto corde, exáudi me, Dómine;
iustificatiónes tuas servábo.

146 Clamávi ad te, salvum me fac,
ut custódiam testimónia tua.

147 Præveni dilúculo et clamávi,
in verba tua supersperávi.
148 Prævenérunt óculi mei vigílias,
ut meditárer elóquia tua.
149 Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, Dómine,
secúndum iudícium tuum vivífica me.
150 Appropinquavérunt persecúentes me in malítia,
a lege autem tua longe facti sunt.
151 Prope es tu, Dómine,
et ómnia præcépta tua véritas.
152 Ab inítio cognóvi de testimóniis tuis,
quia in ætérnum fundásti ea.
153 RES. Vide humiliatióem meam et éripe me,
quia legem tuam non sum oblítus.
154 Iúdica causam meam et rédime me;
propter elóquium tuum vivífica me.
155 Longe a peccatóribus salus,
quia iustificatiónes tuas non exquisiérunt.
156 Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine;
secúndum iudícia tua vivífica me.
157 Multi, qui persecúntur me et tríbulant me;
a testimóniis tuis non declinávi.
158 Vidi prævaricántes, et tæduit me,
quia elóquia tua non custodiérunt.
159 Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine;
secúndum misericórdiam tuam vivífica me.
160 Príncípium verbórum tuórum veritas,
in ætérnum ómnia iudícia iustítiæ tuæ.
161 SIN. Príncipes persecúti sunt me gratis,
et a verbis tuis formidávit cor meum.
162 Lætábor ego super elóquia tua,
sicut qui invénit spólia multa.
163 Mendácium ódio hábui et abominátus sum;
legem autem tuam diléxi.
164 Sépties in die laudem dixi tibi
super iudícia iustítiæ tuæ.
165 Pax multa diligéntibus legem tuam, et non est illis scándalum.
166 Exspectábam salutáre tuum, Dómine,
et præcépta tua feci.
167 Custodívit ánima mea testimónia tua,
et diléxi ea veheménter.
168 Servávi mandáta tua et testimónia tua,
quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.
169 TAU. Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo, Dómine;
iuxta verbum tuum da mihi intelléctum.
170 Intret postulátio mea in conspéctu tuo;

secúndum elóquium tuum líbera me.
171 Eructábunt lábia mea hymnum,
cum docúeris me iustificatiónes tuas.
172 Cantet lingua mea elóquium tuum,
quia ómnia præcépta tua iustítia.
173 Fiat manus tua, ut ádiuuet me,
quóniam mandáta tua elégi.
174 Concupívi salutáre tuum, Dómine,
et lex tua delectátio mea est.
175 Vivet ánima mea et laudábit te,
et iudícia tua adiuvábunt me.
176 Errávi sicut ovis, quæ périit;
quære servum tuum, quia præcépta tua non sum oblítus.

PSALMUS 120 (119)

1 Canticum ascensionum.
Ad Dóminum, cum tribulárer, clamávi,
et exaudivit me.
2 Dómine, líbera ánimam meam a lábiis mendáccii,
a lingua dolósa.
3 Quid detur tibi aut quid apponátur tibi,
lingua dolósa?
4 Sagíttæ poténtis acútæ
cum carbónibus iuniperórum.
5 Heu mihi, quia peregrinátus sum in Mosoch,
habitávi ad tabernácula Cedar!
6 Multum íncola fuit ánima mea
cum his, qui odérunt pacem.
7 Ego eram pacíficus;
cum loquébar, illi impugnábant me.

PSALMUS 121 (120)

1 Canticum ascensionum.
Levabo óculos meos in montes:
unde véniet auxílium mihi?
2 Auxílium meum a Dómino,
qui fecit cælum et terram.
3 Non dabit in commotiónem pedem tuum
neque dormitábit, qui custódit te.
4 Ecce non dormitábit neque dórmiet,
qui custódit Israel.
5 Dóminus custódit te,
Dóminus umbráculum tuum
ad manum déxteram tuam.
6 Per diem sol non percútiet te,
neque luna per noctem.

7 Dóminus custódiat te ab omni malo;
custódiat ánimam tuam Dóminus.
8 Dóminus custódiat intróitum tuum et éxítum tuum
ex hoc nunc et usque in sáeculum.

PSALMUS 122 (121)

1 Canticum ascensionum. David.
Lætátus sum in eo, quod dixérunt mihi:
“ In domum Dómini íbimus ”.
2 Stantes iam sunt pedes nostri
in portis tuis, Ierúsalem.
3 Ierúsalem, quæ ædificáta est ut cívitas,
sibi compácta in idípsum.
4 Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini,
testimónium Israel, ad confiténdum nómini Dómini.
5 Quia illic sedérunt sedes ad iudícium,
sedes domus David.
6 Rogáte, quæ ad pacem sunt Ierúsalem:
“ Secúri sint diligétes te!
7 Fiat pax in muris tuis,
et secúritas in túrribus tuis! ”.
8 Propter fratres meos et próximos meos
loquar: “ Pax in te! ”.
9 Propter domum Dómini Dei nostri
exquíram bona tibi.

PSALMUS 123 (122)

1 Canticum ascensionum.
Ad te levávi óculos meos,
qui hábitas in cælis.
2 Ecce sicut óculi servórum ad manus dominórum suórum,
sicut óculi ancíllæ ad manus dómínæ suæ,
íta óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum,
donec misereátur nostri.
3 Miserére nostri, Dómine, miserére nostri,
quia multum repléti sumus despectióne;
4 quia multum repléta est ánima nostra
derisióne abundántium et despectióne superbórum.

PSALMUS 124 (123)

1 Canticum ascensionum. David.
Nisi quia Dóminus erat in nobis,
dicat nunc Israel,
2 nisi quia Dóminus erat in nobis,
cum exsúrgerent hómínes in nos:
3 forte vivos deglutíssent nos,

cum irascerétur furor eórum in nos.

4 Fórsitan aqua absorbuísset nos,
torrens pertransísset ánimam nostram;

5 fórsitan pertransíssent ánimam nostram
aquæ intumescéntes.

6 Benedíctus Dóminus,
qui non dedit nos in direptiónem déntibus eórum.

7 Anima nostra sicut passer erépta est
de láqueo venántium:

láqueus contrítus est,
et nos erépti sumus.

8 Adiutórium nostrum in nómine Dómini,
qui fecit cælum et terram.

PSALMUS 125 (124)

1 Canticum ascensionum.

Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion:
non commovébitur, in ætérnum manet.

2 Ierúsalem, montes in circúitu eius,
et Dóminus in circúitu pópuli sui
ex hoc nunc et usque in sáeculum.

3 Quia non requiécet virga iniquitátis super sortem iustórum,
ut non exténdant iusti ad iniquitátem manus suas.

4 Bénefac, Dómine, bonis
et rectis corde.

5 Declinántes autem per vias pravas
addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem.

Pax super Israel!

PSALMUS 126 (125)

1 Canticum ascensionum.

In converténdo Dóminus captivitátem Sion,
facti sumus quasi somniántes.

2 Tunc replétum est gáudio os nostrum,
et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicébant inter gentes:

“ Magnificávit Dóminus fácere cum eis ”.

3 Magnificávit Dóminus fácere nobíscum;
facti sumus lætántes.

4 Convérte, Dómine, captivitátem nostram,
sicut torréntes in austro.

5 Qui séminant in lácrimis,
in exsultatióne metent.

6 Eúntes ibant et flebant
semen spargéndum portántes;
veniéntes autem vénient in exsultatióne

portántes manípulos suos.

PSALMUS 127 (126)

1 Canticum ascensionum. Salomonis.

Nisi Dóminus ædificáverit domum,
in vanum labórant, qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem,
frustra vigilat, qui custódit eam.

2 Vanum est vobis ante lucem súrgere et sero quiéscere,
qui manducátis panem labóris,
quia dabit diléctis suis somnum.

3 Ecce heréditas Dómini fílii,
merces fructus ventris.

4 Sicut sagíttæ in manu poténtis,
ita fílii iuventútis.

5 Beátus vir, qui implévit pháretram suam ex ipsis:
non confundétur, cum loquétur inimícis suis in porta.

PSALMUS 128 (127)

1 Canticum ascensionum.

Beátus omnis, qui timet Dóminum,
qui ámbulat in viis eius.

2 Labóres mánuum tuárum manducábis,
beátus es, et bene tibi erit.

3 Uxor tua sicut vitis fructífera
in latéribus domus tuæ;
fílii tui sicut novéllæ olivárum
in circúitu mensæ tuæ.

4 Ecce sic benedicétur homo,
qui timet Dóminum.

5 Benedícat tibi Dóminus ex Sion,
et vídeas bona Ierúsalem
ómnibus diébus vitæ tuæ;

6 et vídeas fílios filiórum tuórum.

Pax super Israel!

PSALMUS 129 (128)

1 Canticum ascensionum.

Sæpe expugnáverunt me a iuventúte mea,
dicat nunc Israel,

2 sæpe expugnáverunt me a iuventúte mea,
étenim non potuérunt advérsus me.

3 Supra dorsum meum aravérunt aratóres,
prolongavérunt sulcos suos.

4 Dóminus autem iustus
concídit cervíces peccatórum.

5 Confundántur et convertántur retrórsu
omnes, qui odérunt Sion.
6 Fiant sicut fenum tectórum,
quod, priúsqvam evellátur, exáruit;
7 de quo non implévit manum suam, qui metit,
et sinum suum, qui manípulos cólligit.
8 Et non dixérunt, qui præteríbant:
“ Benedíctio Dómini super vos,
benedícimus vobis in nómine Dómini ”.

PSALMUS 130 (129)

1 Canticum ascensionum.
De profúndis clamávi ad te, Dómine;
2 Dómine, exáudi vocem meam.
Fiant aures tuæ intendéntes
in vocem deprecationis meæ.
3 Si iniquitátes observáveris, Dómine,
Dómine, quis sustinébit?
4 Quia apud te propitiátio est,
ut timeámus te.
5 Sustínui te, Dómine,
sustínuit ánima mea in verbo eius;
sperávit ánima mea in Dómino
magis quam custódes auróram.
Magis quam custódes auróram
7 speret Israel in Dómino,
quia apud Dóminum misericórdia,
et copiósa apud eum redéptio.
8 Et ipse rédimet Israel
ex ómnibus iniquitátibus eius.

PSALMUS 131 (130)

1 Canticum ascensionum. David.
Domine, non est exaltátum cor meum,
neque eláti sunt óculi mei,
neque ambulávi in magnis
neque in mirabílibus super me.
2 Vere pacátam et quiétam
feci ánimam meam;
sicut ablactátus in sinu matris suæ,
sicut ablactátus, ita in me est ánima mea.
3 Speret Israel in Dómino
ex hoc nunc et usque in sáeculum.

PSALMUS 132 (131)

1 Canticum ascensionum.

Meménto, Dómine, David
et omnis mansuetúdinis eius,
2 quia iurávit Dómino,
votum vovit Poténti Iacob:
3 “ Non introibo in tabernáculum domus meæ,
non ascéndam in lectum stráti mei,
4 non dabo somnum óculis meis
et pálpebris meis dormitatiónem,
5 donec invéniam locum Dómino,
tabernáculum Poténti Iacob ”.
6 Ecce audívimus eam esse in Ephratha,
invénimus eam in campis Iaar.
7 Ingrediámur in tabernáculum eius,
adorémus ad scabéllum pedum eius. -
8 Surge, Dómine, in réquiem tuam,
tu et arca fortitúdinis tuæ.
9 Sacerdótes tui induántur iustítiam,
et sancti tui exsúltent.
10 Propter David servum tuum
non avértas fáciem christi tui.
11 Iurávit Dóminus David veritátem
et non recédet ab ea:
“ De fructu ventris tui
ponam super sedem tuam.
12 Si custodierint filii tui testaméntum meum
et testimónia mea, quæ docébo eos,
filii eórum usque in sáeculum
sedébunt super sedem tuam ”.
13 Quóniam elégit Dóminus Sion,
desiderávit eam in habitatióne sibi:
14 “ Hæc réquies mea in sáeculum sáeculi;
hic habitábo, quóniam desiderávi eam.
15 Cibária eius benedícens benedícam,
páuperes eius saturábo pánibus.
16 Sacerdótes eius induam salutári,
et sancti eius exsultatióne exsultábunt.
17 Illic germináre fáciem cornu David,
parábo lucérnam christo méo.
18 Inimícos eius induam confusióne,
super ipsum autem efflorébit diadéma eius ”.

PSALMUS 133 (132)

1 Canticum ascensionum. David.
Ecce quam bonum et quam iucúndum
habitáre fratres in unum:
2 sicut unguéntum óptimum in cápite,

quod descéndit in barbam, barbam Aaron,
quod descéndit in oram vestiménti eius;
3 sicut ros Hermon, qui descéndit in montes Sion,
quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem,
vitam usque in sæculum.

PSALMUS 134 (133)

1 Canticum ascensionum.

Ecce benedícite Dóminum,
omnes servi Dómini,
qui statis in domo Dómini per noctes.

2 Extóllite manus vestras ad sanctuárium
et benedícite Dóminum.

3 Benedícat te Dóminus ex Sion,
qui fecit cælum et terram.

PSALMUS 135 (134)

1 ALLELUIA.

Laudáte nomen Dómini,
laudáte, servi Dómini,

2 qui statis in domo Dómini,
in átriis domus Dei nostri.

3 Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus;
psállite nómini eius, quóniam suáve.

4 Quóniam Iacob elégit sibi Dóminus,
Israel in pecúlium sibi.

5 Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus,
et Deus noster præ ómnibus diis.

6 Omnia, quæcúmque vóluit,
Dóminus fecit in cælo et in terra,
in mari et in ómnibus abyýssis.

7 Addúcens nubes ab extrémó terræ,
fúlgura in plúviam facit,
prodúcit ventos de thesáuris suis.

8 Qui percussit primogénita Ægýpti
ab hómine usque ad pecus.

9 Misit signa et prodígia in médio tui, Ægýpte,
in pharaónem et in omnes servos eius.

10 Qui percússit gentes multas
et occídít reges fortes:

11 Sehon regem Amorræórum
et Og regem Basan
et ómnia regna Chánaan.

12 Et dedit terram eórum hereditátem,
hereditátem Israel pópulo suo.

13 Dómine, nomen tuum in ætérnum;

Dómine, memoriále tuum in generatióem et generatióem.

14 Quia iudicábit Dóminus pópulum suum
et servórum suórum miserébitur.

15 Simulácra géntium argéntum et aurum,
ópera mánuum hóminum.

16 Os habent et non loquéntur,
óculos habent et non vidébunt.

17 Aures habent et non áudient;
neque enim est spíritus in ore ipsórum.

18 Símites illis erunt, qui fáciunt ea,
et omnes, qui confídunt in eis.

19 Domus Israel, benedícite Dómino;
domus Aaron, benedícite Dómino;

20 domus Levi, benedícite Dómino;
qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

21 Benedíctus Dóminus ex Sion,
qui hábitat in Ierúsalem. ALLELUIA.

PSALMUS 136 (135)

1 ALLELUIA.

Confitémini Dómino, quóniam bonus,
quóniam in ætérnum misericórdia eius.

2 Confitémini Deo deórum,
quóniam in ætérnum misericórdia eius.

3 Confitémini Dómino dominórum,
quóniam in ætérnum misericórdia eius.

4 Qui facit mirabília magna solus,
quóniam in ætérnum misericórdia eius.

5 Qui fecit cælos in intelléctu,
quóniam in ætérnum misericórdia eius.

6 Qui expándit terram super aquas,
quóniam in ætérnum misericórdia eius.

7 Qui fecit luminária magna,
quóniam in ætérnum misericórdia eius:

8 solem, ut præéssent diéi,
quóniam in ætérnum misericórdia eius;

9 lunam et stellas, ut præéssent nocti, quóniam in ætérnum misericórdia eius.

10 Qui percússit Ægýptum in primogénitis eórum,
quóniam in ætérnum misericórdia eius.

11 Qui edúxit Israel de médio eórum,
quóniam in ætérnum misericórdia eius,

12 in manu poténti et bráchio exténto,
quóniam in ætérnum misericórdia eius.

13 Qui divísit mare Rubrum in divisiónes,
quóniam in ætérnum misericórdia eius.

14 Et tradúxit Israel per médium eius,

quóniam in ætérnum misericórdia eius.
15 Et excússit pharaónem et virtútem eius in mari Rubro,
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
16 Qui tradúxit pópulum suum per desértum,
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
17 Qui percússit reges magnos,
quóniam in ætérnum misericórdia eius;
18 et occídit reges poténtes,
quóniam in ætérnum misericórdia eius:
19 Schon regem Amorræórum,
quóniam in ætérnum misericórdia eius;
20 et Og regem Basan,
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
21 Et dedit terram eórum hereditátem,
quóniam in ætérnum misericórdia eius,
22 hereditátem Israel servo suo,
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
23 Qui in humilitáte nostra memor fuit nostri,
quóniam in ætérnum misericórdia eius;
24 et redémit nos ab inimícis nostris,
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
25 Qui dat escam omni carni,
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
26 Confitémini Deo cæli,
quóniam in ætérnum misericórdia eius.

PSALMUS 137 (136)

1 Super flúmina Babylónis,
illic sédimus et flévimus,
cum recordarémur Sion.
2 In salícibus in médio eius
suspendimus cítharas nostras.
3 Quia illic rogavérunt nos,
qui captívos duxérunt nos,
verba cantiónum,
et, qui affligébant nos, lætítiam:
“ Cantáte nobis de cánticis Sion ”.
4 Quómodo cantábimus cánticum Dómini
in terra aliéna?
5 Si oblítus fúero tui, Ierúsalem,
oblivióni detur délixtera mea;
6 adhæreat lingua mea fáucibus meis,
si non memínero tui,
si non præposúero Ierúsalem
in cápite lætítiæ meæ.
7 Memor esto, Dómine, advérsus fílios Edom

diéi Ierúsalem;
qui dicébant: “ Exinaníte, exinaníte
usque ad fundaméntum in ea ”.
8 Filia Babylónis devástans,
beátus, qui retríbuet tibi retributiónem tuam,
quam retribuísti nobis;
9 beátus, qui tenébit
et allídet párvulos tuos ad petram.

PSALMUS 138 (137)

1 David.
Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo,
quóniam audísti verba oris mei.
In conspéctu angelórum psallam tibi,
2 adorábo ad templum sanctum tuum;
et confitébor nómini tuo
propter misericórdiam tuam et veritátem tuam,
quóniam magnificásti super omne nomen elóquium tuum.
3 In quacúmque die invocávero te, exáudi me;
multiplicábis in ánima mea virtútem.
4 Confitebúntur tibi, Dómine, omnes reges terræ,
quia audiérunt elóquia oris tui.
5 Et cantábunt vias Dómini,
quóniam magna est glória Dómini;
6 quóniam excélsus Dóminus et húmilem réspicit
et supérbum a longe cognóscit.
7 Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me;
et contra iram inimicórum meórum exténdes manum tuam,
et salvum me faciet délixtera tua.
8 Dóminus perfíciet pro me;
Dómine, misericórdia tua in sǽculum:
ópera mánuum tuárum ne despicias.

PSALMUS 139 (138)

1 Magistro chori. David. PSALMUS.
Dómine, scrutátus es et cognovísti me,
2 tu cognovísti sessiόnem meam et resurrectiόnem meam.
Intellexísti cogitatiόnes meas de longe,
3 sémitam meam et accúbitum meum investigásti.
Et omnes vias meas perspexísti,
4 quia nondum est sermo in lingua mea,
et ecce, Dómine, tu novísti ómnia.
5 A tergo et a fronte coartásti me
et posuísti super me manum tuam.
6 Mirábilis nimis facta est sciéntia tua super me,
sublímis, et non attingam eam.

7 Quo ibo a spírítu tuo
et quo a fácie tua fúgiam?
8 Si ascéndero in cælum, tu illic es;
si descéndero in inférnum, ades.
9 Si súmpsero pennas auróræ
et habitávero in extrémis maris,
10 étiam illuc manus tua dedúcet me,
et tenébit me délixtera tua.
11 Si dixero: “ Fórsitan ténebræ cómpriment me,
et nox illuminátio erit circa me ”,
12 étiam ténebræ non obscurabúntur a te,
et nox sicut dies illuminábitur
C sicut ténebræ eius ita et lumen eius -.
13 Quia tu formásti renes meos,
contexúisti me in útero matris meæ.
14 Confitébor tibi, quia mirabíliter plasmátus sum;
mirabília opera tua,
et ánima mea cognóscit nimis.
15 Non sunt abscóndita ossa mea a te,
cum factus sum in occúlto,
contéxtus in inferióribus terræ.
16 Imperféctum adhuc me vidérunt óculi tui,
et in libro tuo scripti erant omnes dies:
ficti erant, et nondum erat unus ex eis.
17 Mihi autem nimis pretiósæ cogitatiónes tuæ, Deus;
nimis gravis summa eárum.
18 Si dinumerábo eas, super arénam multiplicabúntur;
si ad finem pervenérím, adhuc sum tecum.
19 Utinam occídas, Deus, peccatóres;
viri sánguinum, declináte a me.
20 Qui loquúntur contra te malígne:
exaltántur in vanum contra te.
21 Nonne, qui odérunt te, Dómine, óderam
et insurgéntes in te abhorrébam?
22 Perfécto ódio óderam illos,
et inimíci facti sunt mihi.
23 Scrutáre me, Deus, et scito cor meum;
proba me et cognósce sémitas meas
24 et vide, si via vanitátis in me est,
et deduc me in via ætérrna.

PSALMUS 140 (139)

1 Magistro chori. PSALMUS. David.
2 Eripe me, Dómine, ab hómíne malo, a viro violéntiæ serva me.
3 Qui cogitavérunt mala in corde,
tota die constituébant prælia.

4 Acuérunt linguas suas sicut serpéntis, venénum áspidum sub lábiis eórum.

5 Custódi me, Dómine, de manu peccatóris

et a viro violéntiæ serva me,

qui cogitavérunt supplantáre gressus meos.

6 Abscondérunt supérbi láqueum mihi

et funes extendérunt in rete,

iuxta iter offendícula posuérunt mihi.

7 Dixi Dómino: “ Deus meus es tu;

áuribus pércipe, Dómine, vocem deprecatiónis meæ ”.

8 Dómine, Dómine, virtus salútis meæ,

obumbrásti caput meum in die belli.

9 Ne concédas, Dómine, desidéria ípii;

consília eius ne perfícias.

10 Exáltant caput, qui circúmdant me;

malítia labiórum ipsórum opériat eos.

11 Cadant super eos carbónes ignis,

in fóveas deícias eos, et non exsúrgant.

12 Vir linguósus non firmábitur in terra,

virum violéntiæ mala cápient in intéritu.

13 Cognóvi quia fáciat Dóminus iudícium ínopis

et vindíctam páuperum.

14 Verúmtamen iusti confitebúntur nómini tuo,

et habitábunt recti in conspéctu tuo.

PSALMUS 141 (140)

1 PSALMUS. David.

Domine, clamávi ad te, ad me festína;

inténde voci meæ, cum clamo ad te.

2 Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo,
elevátio mánuum meárum ut sacrificíum vespertínum. -

3 Pone, Dómine, custódiam ori meo

et vigíliam ad óstium labiórum meórum.

4 Non declínes cor meum in verbum malítiæ

ad machinándas machinatiónes in impietáte

cum homínibus operántibus iniquitátem;

et non cómedam ex delíciis eórum.

5 Percútiat me iustus in misericórdia et íncrepet me;

óleum autem peccatóris non impínguet caput meum,

quóniam adhuc et orátio mea in malítiis eórum.

6 Deiécti in manus duras iúdicum eórum,

áudient verba mea, quóniam suávia erant.

7 Sicut frusta dolántis et dirumpéntis in terra,

dissipáta sunt ossa eórum ad fauces inférni.

8 Quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei;

ad te confúgi, non effúndas ánimam meam.

9 Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi,

et a scándalis operántium iniquitátem.
10 Cadent in retiácula sua peccatóres simul,
ego autem ultra pertránseam.

PSALMUS 142 (141)

1 Maskil. David, cum esset in caverna. Precatio.
2 Voce mea ad Dóminum clamo,
voce mea ad Dóminum déprecor;
3 effúndo in conspéctu eius lamentatióem meam,
et tribulatióem meam ante ipsum pronúntio.
4 Cum déficit in me spíritus meus,
tu nosti sémitas meas.
In via, qua ambulábam,
abscondérunt láqueum mihi.
5 Considerábam ad dexteram et vidébam,
et non erat qui cognósceret me.
Périit fuga a me,
et non est qui requírat ánimam meam. -
6 Clamávi ad te, Dómine;
dixi: “ Tu es refúgium meum,
pórtio mea in terra vivéntium.
7 Inténde ad deprecatióem meam,
quia humiliátus sum nimis.
Líbera me a persecúentibus me,
quia confortáti sunt super me.
8 Educ de custódia ánimam meam
ad confiténdum nómini tuo;
me circúmdabunt iusti,
cum retribuéris mihi ”.

PSALMUS 143 (142)

1 PSALMUS. David.
Domine, exáudi oratióem meam, áuribus pércipe obsecratióem meam in veritáte tua;
exáudi me in tua iustítia.
2 Et non intres in iudícium cum servo tuo,
quia non iustificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.
3 Quia persecútus est inimícus ánimam meam,
contrívit in terra vitam meam,
collocávit me in obsúris sicut mórtuos a sáeculo.
4 Et anxiátus est in me spíritus meus,
in médio mei obríguit cor meum.
5 Memor fui diérum antiquórum,
meditátus sum in ómnibus opéribus tuis,
in factis mánuum tuárum recogitábam.
6 Expándi manus meas ad te,
ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

7 Velóciter exáudi me, Dómine;
defécit spíritus meus.
Non abscóndas fáciem tuam a me,
ne símilis fiam descendéntibus in lacum.
8 Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam,
quia in te sperávi.
Notam fac mihi viam, in qua ámbulem,
quia ad te levávi ánimam meam.
9 Eripe me de inimícis meis,
Dómine, ad te confúgi.
10 Doce me fácere voluntátem tuam,
quia Deus meus es tu.
Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam;
11 propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me.
In iustítia tua edúces de tribulatióne ánimam meam
12 et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos;
et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam,
quóniam ego servus tuus sum.

PSALMUS 144 (143)

1 David.
Benedictus Dóminus, adiútor meus,
qui docet manus meas ad praelium
et dígitos meos ad bellum.
2 Misericórdia mea et fortitúdo mea,
refúgium meum et liberátor meus;
scutum meum, et in ipso sperávi,
qui subdit pópulum meum sub me.
3 Dómine, quid est homo, quod agnóscis eum,
aut fílius hóminis, quod réputas eum?
4 Homo vanitáti símilis factus est,
dies eius sicut umbra prætérens.
5 Dómine, inclína cælos tuos et descénde;
tange montes, et fumigábunt.
6 Fúlgura coruscationem et díssipa eos;
emítte sagíttas tuas et contúrba eos.
7 Emítte manum tuam de alto;
éripe me et líbera me de aquis multis,
de manu filiórum alienigenárum,
8 quórum os locútum est vanitátem,
et délixtera eórum délixtera mendáccii.
9 Deus, cánticum novum cantábo tibi,
in psaltério decachórdo psállam tibi,
10 qui das salútem régibus,
qui rédimis David servum tuum de gládio malígno.
11 Eripe me et líbera me

de manu filiórum alienigenárum,
quórum os locútum est vanitátem,
et d́xtera eórum d́xtera mendáci.
12 Filii nostri sicut novéllæ crescéntes
in iuventúte sua;
filiæ nostræ sicut colúmnae anguláres,
sculptæ ut structúra templi.
13 Promptuária nostra plena,
redundántia ómnibus bonis;
oves nostræ in mílibus
innumerábiles in campis nostris,
14 boves nostræ crassæ.
Non est ruína macériæ neque egréssus
neque clamor in platéis nostris.
15 Beátus pópulus, cui hæc sunt;
beátus pópulus, cuius Dóminus Deus eius.

PSALMUS 145 (144)

1 Laudes. David.
ALEPH. Exaltábo te, Deus meus, rex,
et benedícam nómini tuo
in sæculum et in sæculum sæculi.
2 BETH. Per síngulos dies benedícam tibi
et laudábo nomen tuum
in sæculum et in sæculum sæculi.
3 GHIMEL. Magnus Dóminus et laudábilis nimis,
et magnitúdinis eius non est investigátio.
4 DALETH. Generátio generatióni laudábit ópera tua,
et poténtiam tuam pronuntiábunt.
5 HE. Magnificéntiam glóriæ maiestátis tuæ loquéntur
et mirabília tua enarrábunt.
6 VAU. Et virtútem terribílium tuórum dicent
et magnitúdinem tuam narrábunt.
7 ZAIN. Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt
et iustítia tua exsultábunt.
8 HETH. Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
9 TETH. Suávis Dóminus univérsis,
et miseratiónes eius super ómnia ópera eius.
10 IOD. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua;
et sancti tui benedícant tibi.
11 CAPH. Glóriam regni tui dicant
et poténtiam tuam loquántur,
12 LAMED. ut notas faciánt filiis hóminum poténtias tuas
et glóriam magnificéntiæ regni tui.
13 MEM. Regnum tuum regnum ómnium sæculórum,

et dominatio tua in omnem generationem et generationem.

NUN. Fidelis Dominus in omnibus verbis suis

et sanctus in omnibus operibus suis.

14 SAMECH. Allevat Dominus omnes, qui corruunt,

et erigit omnes depressos.

15 AIN. Oculi omnium in te sperant,

et tu das illis escam in tempore opportuno.

16 PHE. Aperis tu manum tuam

et imples omne animal in beneplacito.

17 SADE. Iustus Dominus in omnibus viis suis

et sanctus in omnibus operibus suis.

18 COPH. Prope est Dominus omnibus invocantibus eum,

omnibus invocantibus eum in veritate.

19 RES. Voluntatem timantium se faciet

et deprecationem eorum exaudiet et salvos faciet eos.

20 SIN. Custodit Dominus omnes diligentes se

et omnes peccatores disperdet.

21 TAU. Laudationem Domini loquetur os meum,

et benedicat omnis caro nomini sancto eius

in seculum et in seculum seculi.

PSALMUS 146 (145)

1 ALLELUIA.

Lauda, anima mea, Dominum;

2 laudabo Dominum in vita mea,
psallam Deo meo, quamdiu fuero.

3 Nolite confidere in principibus,
in filiis hominum, in quibus non est salus.

4 Exibit spiritus eius, et revertetur in terram suam;
in illa die peribunt cogitationes eorum.

5 Beatus, cuius Deus Iacob est adiutor,
cuius spes in Domino Deo suo,

6 qui fecit caelum et terram,
mare et omnia, quae in eis sunt;
qui custodit veritatem in seculum,

7 facit iudicium oppressis,
dat escam esurientibus.

Dominus solvit compeditos,

8 Dominus illuminat caecos,

Dominus erigit depressos,

Dominus diligit iustos,

9 Dominus custodit advenas,

pupillum et viduam sustentat
et viam peccatorum disperdit.

10 Regnabit Dominus in saecula,

Deus tuus, Sion,

in generatióem et generatióem.

PSALMUS 147 (146, 1-11; 147)

1 ALLELUIA.

Laudate Dóminum, quóniam bonum est psállere Deo nostro,
quóniam iucúndum est celebráre laudem.

2 Ædificans Ierúsalem Dóminus,
dispérsos Israélis congregábit.

3 Qui sanat contrítos corde
et álligat plagas eórum;

4 qui númerat multitudínem stellárum
et ómnibus eis nómina vocat.

5 Magnus Dóminus noster et magnus virtúte,
sapiéntiæ eius non est númerus.

6 Susténtat mansuétos Dóminus,
humílians autem peccatóres usque ad terram.

7 Præcínite Dómino in confessióne,
psállite Deo nostro in cíthara.

8 Qui óperit cælum núbibus
et parat terræ plúviam.

Qui producít in móntibus fenum
et herbam servitúti hóminum.

9 Qui dat iumentis escam ipsórum
et pullis corvórum invocántibus eum.

10 Non in fortitúdine equi delectátur,
nec in tíbiis viri beneplácitum est ei.

11 Beneplácitum est Dómino super timéntes eum
et in eis, qui sperant super misericórdia eius.

12 Lauda, Ierúsalem, Dóminum;
colláuda Deum tuum, Sion.

13 Quóniam confortávit seras portárum tuárum,
benedixit filiis tuis in te.

14 Qui ponit fines tuos pacem
et ádipe fruménti sátiat te.

15 Qui emíttit elóquium suum terræ,
velóciter currit verbum eius.

16 Qui dat nivem sicut lanam,
prúinam sicut cínerem spargit.

17 Mittit crystállum suam sicut buccéllas;
ante fáciem frígoris eius quis sustinébit?

18 Emíttet verbum suum et liquefáciét ea,
flabit spíritus eius, et fluent aquæ.

19 Qui annúntiat verbum suum Iacob,
iustítias et iudícia sua Israel.

20 Non fecit táliter omni natióni
et iudícia sua non manifestávit eis. ALLELUIA.

PSALMUS 148

1 ALLELUIA.

Laudáte Dóminum de cælis,
laudáte eum in excélsis.

2 Laudáte eum, omnes ángeli eius,
laudáte eum, omnes virtútes eius.

3 Laudáte eum, sol et luna,
laudáte eum, omnes stellæ lucéntes.

4 Laudáte eum, cæli cælórum
et aquæ omnes, quæ super cælos sunt. -

5 Laudent nomen Dómini,
quia ipse mandávit, et creáta sunt;

6 státuit ea in ætérnum et in sáeculum sáeculi;
præcéptum pósuit, et non præteríbit.

7 Laudáte Dóminum de terra,
dracónes et omnes abýssi,

8 ignis, grando, nix, fumus,
spirítus procellárum, qui facit verbum eius,

9 montes et omnes colles,
ligna fructífera et omnes cedri,

10 béstiæ et univérsa pécora,
serpéntes et vólucres pennátæ.

11 Reges terræ et omnes pópuli,
príncipes et omnes iúdice terræ,

12 iúvenes et vírgines,
senes cum iunióribus

13 laudent nomen Dómini,
quia exaltátum est nomen eius solús.

Magnificéntia eius super cælum et terram,
14 et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis eius,
fíliis Israel, pópulo, qui propínquus est ei. ALLELUIA.

PSALMUS 149

1 ALLELUIA.

Cantáte Dómino cánticum novum;
laus eius in ecclésia sanctórum.

2 Lætétur Israel in eo, qui fecit eum,
et filii Sion exsúltent in rege suo.

3 Laudent nomen eius in choro,
in týmpano et cíthara psallant ei,

4 quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo,
et honorábit mansuétos in salúte.

5 Iúbilent sancti in glória,
læténtur in cubílibus suis.

6 Exaltatiónes Dei in gútture eórum,
et gládii ancípites in mánibus eórum,
7 ad faciéndam vindíctam in natióibus,
castigatiónes in pópulis,
8 ad alligándos reges eórum in compédibus
et nóbiles eórum in mánicis férreis,
9 ad faciéndum in eis iudícium conscríptum:
glória hæc est ómnibus sanctis eius. ALLELUIA.

PSALMUS 150

1 ALLELUIA.

Laudáte Dóminum in sanctuáριο eius,
laudáte eum in firmaménto virtútis eius.

2 Laudáte eum in magnálibus eius,
laudáte eum secúndum multitudínem magnitúdinis eius.

3 Laudáte eum in sono tubæ,
laudáte eum in psaltério et cíthara,

4 laudáte eum in týmpano et choro,
laudáte eum in chordis et órgano,

5 laudáte eum in cýmbalis benesonántibus,
laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis:

omne quod spirat, laudet Dóminum. ALLELUIA.